

Giới thiệu Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu

Người đời thường hay nói trong hóa có phúc quả nhiên đúng với trường hợp của cô. Trong một lần tình cờ cô đi leo núi chẳng may trượt chân ngã xuống chấn động mạnh khiến cô tạm thời mất đi trí nhớ. Nhưng lại gặp được một vị tổng tài phúc hắc quyền lực tuyệt đối không ai dám chống lại mang cô về biệt thự tiến hành điều tra, còn động một chút là muốn xé quần áo tìm lỗ kim máy quay.

Tổng tài phúc hắc: “Muốn chạy ư? Trước hết hoàn thành nhiệm vụ cuối cùng!”

Ai ngờ nhiệm vụ cuối cùng là muốn cô sinh con cùng!

“Em muốn ăn kem Italy!” Người phụ nữ có thai chu môi đỏ, xoa xoa cái bụng phồng lên.

Ánh mắt người nào đó nóng rực: “Đã nửa đêm rồi, ngoan, không có kem ăn tạm ăn chuối trước.”

“Không phải em muốn ăn, là con trai anh muốn ăn!” Người phụ nữ có thai làm nũng.

Vì thế máy bay tư nhân đã bay xuyên đêm thẳng đến Châu Âu, khi buổi sáng tinh dậy, cô và cái bụng lớn đã ở Italy.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1-1: Mất trí nhớ (1)

Đau, đau ——

Xung quanh tối đen duỗi tay không nhìn thấy được năm ngón, một dáng người thon nhỏ nằm dưới mặt đất ướt át mờ to mắt, bò dậy, hoảng hốt đánh giá xung quanh.

Đây là đâu?

Sau khi thấy rõ xung quanh, cô gái che lại đôi môi anh đào nhỏ nhắn đầy đặn, nghẹn ngào kêu một tiếng.

Rừng cây, nham thạch, núi, lộ ra vẻ âm trầm trầm đáng sợ.

Vì sao cô lại ở nơi quỷ quái này?

Cô..... Cô là ai?

Đầu óc trống rỗng, không nhớ nổi cái gì, hơi dùng sức liền đau như dao cắt!

Cô gái chống đỡ cánh tay đứng lên, cánh tay đau đón một hồi, lòng bàn tay trầy da, đầu gối cùng mắt cá chân đều bị trầy da, sờ mặt, tay cũng dính đầy máu, đoán chừng cũng trầy da.

Mặc kệ như thế nào, phải nhanh chóng đi ra ngoài trước! Thoạt nhìn, trời sắp tối!

Cô gái hít sâu một hơi, nhịn xuống đau đớn, theo đường nhỏ, cố gắng đi về phía có ánh sáng.

Sắc trời càng ngày càng tối, thể lực sắp cạn kiệt, nhưng cái sơn cốc đáng chết này lại như có quỷ đá tường vậy.

Rốt cuộc, phía trước xuất hiện tiếng bước chân cùng tiếng người.

Cô gái dựa vào chút sức lực cuối cùng, đẩy cành cây ra, lao về phía ánh sáng, suy yếu kêu: “Cứu, cứu mạng.....”

Còn chưa kêu ra tiếng, một con chó săn to lớn đột nhiên lao tới, gâu gâu kêu to lên.

Cô gái bị hoảng sợ, thể lực cạn kiệt, ngã xuống.

“Mike!” Giọng nói trầm thấp tràn đầy từ tính lại mang theo sự lười nhác truyền tới từ trước mặt.

Con chó săn to lớn tức khắc thành thật lui ra sau vài bước, như bề tôi phủ phục trước Quân vương.

“Cứu tôi..... Làm ơn, cứu tôi ra ngoài.” Cô gái nhìn con chó săn kia, không dám tiến lên.

Mấy người đàn ông mặc đồ sần đất tiền, người nào cũng anh tuấn bất phàm, trong tay cầm súng săn nổi tiếng của Mỹ, có hai cái người còn cầm dây xích của hai con chó sần nhập khẩu to lớn hung hãn, thấy rõ cảnh tượng trước mắt, tất cả đều ngẩn ra.

Thành phố C đất đỏ nhỏ, đặc biệt mở khu săn bắn Hoàng Long ở trong núi dành cho giới có tiền, sao lại có một cô gái trẻ từ trên trời rơi xuống?

Cô gái quỳ rạp trên mặt đất, trên người mặc một chiếc áo lụa trắng tay ngắn cùng với chiếc quần jean ngắn, cẳng chân cùng cánh tay lộ ra ngoài đều bị trầy da, cả người đầy bùn đất, rất bẩn thỉu, tóc dài dãn lên hơn nửa khuôn mặt, không nhìn rõ vẻ ngoài, thoát nhìn rất hoảng sợ.

Một người chừng hai mươi, vẻ ngoài rất giống những nữ nam nổi tiếng trên Weibo, tiến lên đỡ cô gái dậy, hỏi: “Sao cô lại ở trong khu vực săn bắn?”

Nơi này là khu vực săn bắn? Cô gái hoảng hốt.

“Cô tên là gì?” Giọng nói trầm thấp từ tính vừa rồi lại lần nữa vang lên, lần này mang theo sự bông đùa cùng khinh miệt, kèm theo tiếng bước chân đi về phía trước.

Người đàn ông vừa lên tiếng, những người khác cam chịu ngậm miệng.

Cô gái ngẩng đầu lên, thấy một người đàn ông trẻ tuổi đứng ở trước mặt, dáng người anh rất cao lớn, trên người mặc một đồ sần được nhập khẩu từ Mỹ, không hề có chút công kênh nào, mà dán chặt lấy bờ vai rộng lớn cùng vòng eo gầy nhưng rắn chắc, một khuôn mặt góc cạnh, đặc biệt là đôi mắt, xinh đẹp lại có chút sắc bén lạnh lùng, tựa như liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu lòng người, giờ phút này tràn ngập cảnh giác cùng dò xét.

“Tôi..... Tên là gì.....” Cô gái thu hồi sự kinh diễm khi nhìn thấy người trước mặt, đầu lại bắt đầu đau, “Tôi không biết..... Tôi vừa tỉnh lại liền nằm dưới vách núi bên kia.....”

Bỗng nhiên, đầu óc hiện lên một ít hình ảnh, tuy rằng đứt quãng, cô vẫn bắt giữ được một ít ký ức vụn vặt, hình như có người ở bên tai gọi: “Gia Ý..... Gia Ý.....”

Chẳng lẽ đây là tên của mình? Cô không xác định có phải hai chữ này không, nhưng vẫn yếu ớt nói: “Tôi, hình như tên Gia Ý.”

Người đàn ông xinh đẹp có chút thương hương tiếc ngọc, khuyên nhủ: “Đừng dọa đến cô gái nhỏ.....”

Nhìn quần áo của cô gái này, không có khả năng là khách quý đến khu vực săn bắn, toàn bộ khu săn bắn Hoàng Long, không phải nhà giàu hay hội viên, căn bản không có khả năng đi vào.

Trừ phi là trộm trà trộn vào đây.

Trộm trà trộn vào khu săn bắn chỉ có những người giàu nhất nước, còn có thể có nguyên nhân gì?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-2: Mất trí nhớ (2)

Hoắc Chấn Dương cười lạnh: “Đưa cô ta về biệt thự, lục soát cả người, xem có thiết bị quay lén hay nghe trộm không!”

Tuy bây giờ đầu óc cô trống rỗng, cái gì cũng không nhớ rõ, cũng không có nghĩa cô nguyện ý để mấy người trước mặt đưa đi.

Đặc biệt người đứng giữa này thoát nhìn nguy hiểm nhất!

Ai biết sẽ bị đưa tới nơi nào chứ?

Gia Ý lui ra sau một bước, xoay người muốn chạy, một cơn gió lạnh thoán quá, sau đó sau cô tê rần, cả người xụi lơ ngã xuống.

Sau lưng Hoắc Chấn Dương một tay ôm cô vào trong ngực, chặn ngang bẻ lên, lập tức đi về phía khu biệt thự ở phụ cận bãi săn.

Mấy cậu ấm khác hai mặt nhìn nhau.

Tiết Cảnh Xuyên vừa đi vừa nói: “Hoắc thiếu, nói không chừng không phải paparazzi đâu?”

“Hiện tại paparazzi dùng bất cứ thủ đoạn nào, cậu đã quên lúc trước có mấy tên paparazzi đi theo chúng ta suốt mấy tháng sao, hóa trang thành khát cái, nhân viên chuyển phát nhanh, cái gì cũng hóa trang được! Tiết đại minh tinh, đến nay tin tức cậu không kéo rèm bôn tằm để lộ hình ảnh bất nhã vẫn còn trên trang đầu đây, nhanh như vậy, liền không nhớ rõ! Tôi không muốn rơi vào kết cục giống cậu! Cẩn thận vẫn hơn.” Hoắc Chấn Dương khịt mũi coi

thường.

Tiết Cảnh Xuyên thè lưỡi, không nói thêm lời nào nữa.

*

Khu biệt thự phụ cận khu sân bắn Hoàng Long là một trong những sản nghiệp của Hoắc thị, lần này là nơi Hoắc Chấn Dương cùng đám bạn bè công tử nhà giàu công tử nghỉ ngơi sau khi chơi bơi.

Khu biệt thự này cách xa nội thành, bởi vì có núi có nước, sân gôn, bể bơi cỡ lớn cùng các loại tiện nghi khá tốt, không khí trong lành không ô nhiễm, cũng là một trong những nơi mà giới thượng lưu thành phố G thích mua nhất.

Hoắc Chấn Dương ôm Gia Ý vào trong biệt thự của mình.

La quân gia cùng đi Lý thấy Hoắc Chấn Dương ôm một cô gái không còn ý thức trở về liền hoảng sợ.

“Thiếu gia, đây là.....” La quân gia kinh ngạc.

Cô gái trong ngực thiếu gia rất bần thủ, quần áo còn có chút rách nát, cả người cuộn tròn lại, bị ép nằm trong ngực của người đàn ông, như là con mèo nhỏ bị thương, mái tóc đen nhánh xõa tung trên tay người đàn ông, tuy che khuất nửa khuôn mặt, nhưng vẫn nhìn ra được nửa khuôn mặt còn lại có vết máu do trầy da, nhìn qua có chút đáng sợ!

Hoắc Chấn Dương không dừng lại, đi về phía cầu thang xoắn ốc.

Di Lý nhanh chóng lôi kéo lão La: “Có thể là bạn gái mới của thiếu gia! Đừng hỏi!”

Tập đoàn Hoắc Thị là tập đoàn số một trong nước, sản nghiệp trải rộng khắp toàn cầu, tổng tài sản xếp thứ ba trong nước, đầy khí phách hăng hái trong thương giới, mà con trai trưởng Hoắc thị, nhận chức CEO của tập đoàn, Hoắc Chấn Dương còn chưa kết hôn, các tòa soạn báo dù lớn hay nhỏ đều tranh nhau tìm hiểu tin tức.

Những cô gái vây xung quanh thiếu, không phải minh tinh quyến rũ, chính là tiểu thư nhà chính khách ưu nhã, hoặc là thiên kim thương giới diễm lệ, cô gái này thoát nhìn mới mười bảy mười tám, thật sự non nớt, hơn nữa trên mặt còn bị thương thành như vậy ——

Bây giờ thiếu gia thích loại hình này?

Hoắc Chấn Dương lên lầu, nhú mày nhìn cô gái này, thoát nhìn yếu đuối mong manh, vậy mà cũng nặng lắm.

Anh đá văng cửa bước vào trong, ném người lên chiếc giường king-size, có chút nóng, nâng ngón tay thon dài cởi một hàng cúc áo, buông lỏng vạt áo.

Gia Ý bị ném đến xương cốt sắp tan ra, tỉnh lại.

Thấy động tác cởi áo của người đàn ông trước mắt, làm lộ ra làn da màu đồng khỏe mạnh, trên mặt còn có chút mồ hôi, càng tăng thêm khí chất của đàn ông, Gia Ý trừng lớn mắt: “Anh muốn làm gì.....”

Không phải xui xẻo như vậy chứ! Không nhớ được gì thì thôi đi, còn gặp phải thổ phi ở trong núi?

Sao động một chút liền bắt người trở về?

“Tôi cần phải làm gì với cái loại paparazzi như cô,” Trên đôi môi mỏng xinh đẹp của người đàn ông treo tia cười nhạt, thân thể hơi cúi xuống, hai tay chống ở trên giường, giam cầm cô gái ở bên trong.

Một khuôn mặt tuần tú chậm rãi tới gần, cách đôi môi đỏ đang run rẩy của thiếu nữ chưa tới hai cm, giọng điệu khinh miệt: “Giấu camera mini ở đâu?”

Camera cái gì?

Gia Ý liều mạng co người ra sau: “Tôi muốn gọi người.....!”

Đúng là không thấy quan tài không đổ lệ! Người đàn ông thấy cô không thừa nhận, sắc mặt thay đổi, bàn tay to đánh úp lại, giữ chặt bả vai tinh tế của cô gái, muốn lục soát toàn bộ!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2-1: Soát người (1)

Gia Ý phản xạ có điều kiện che ngực lại, hét lên một tiếng: “Luu manh! Khốn kiếp ——”

Đáng chết! Hoắc Chấn Dương tròn tròn hai mắt!

Anh còn chưa đến mức luu manh với một cô bé vừa gặp mặt! Cô mình là ai a?

Anh ổn định lại tâm trạng, tiếp tục soát người!

Không có!

Trong dây áo nhỏ nhỏ căn bản không có bất kì khoảng trống nào để thiết bị nghe trộm hoặc máy chụp lén.

Bên trong chiếc quần jean mỏng, cũng không có chỗ nào để giấu đồ.

“Tôi đã nói là không có rồi, tôi không phải paparazzi gì đó, tôi không theo dõi các anh, cũng không chụp lén các anh.” Mặt Gia Ý đỏ bừng lên.

Đây là lần đầu tiên cô và người đàn ông này gặp mặt, tuy tạm thời cô không nhớ rõ thân phận của mình, lại biết mình không phải loại người tùy tiện có tiếp xúc da thịt với một người đàn ông xa lạ!

Bỗng nhiên, cô cảm thấy tức giận, chiếc mũi trắng nõn tinh xảo chua xót, đôi môi hồng nhuận run rẩy, hốc mắt đã uрон ướt.

Khóc? Đây là khổ nhục kế sao, muốn khiến mình trở nên đáng thương sao?

Đôi mắt Hoắc Chấn Dương trở nên nghiêm khắc, cũng không bởi vậy mà dừng động tác, càng không thương hương tiếc ngọc, bàn tay to nhấc lên, vén mái tóc rối tung của cô gái qua, khuôn mặt tuần tú hơi cúi xuống, nhìn trước nhìn sau lỗ tai của cô, lại muốn cởi giày của cô, nhìn xem trong giày có gì không.

“Anh —— dừng tay!” Gia Ý ngồi dậy, giơ cánh tay lên xô đẩy ngăn cản, nhưng đầu độ lại được với sức lực của anh.

Đôi giày thể thao màu trắng bị cởi ra, tất cũng bị lấy xuống.

Giày, không có.

Tất, cũng không có.

Không có?

Thật sự không có. Chẳng lẽ thật sự không phải paparazzi?

Hoắc Chấn Dương buông tay, ném cô gái đã sớm thờ hồn hên xuống, bởi vì giày giũa mà một đêm không chịu được, anh đứng lên từ trên giường, có chút suy tư nhìn cô.

“Cô thật sự không phải paparazzi? Vậy vì sao lại đi một mình vào bãi sân? Hơn nữa còn đi lại ở khu có nhiều dã thú nhất?” Người đàn ông nói từng câu từng chữ, giọng điệu tốt hơn một chút, nhưng vẫn lạnh như băng giữ khoảng cách, giống một thợ săn lãnh khốc vô tình, không có chút thương hại nào với con mồi của mình.

Gia Ý nhin xuống nước mắt cùng tức giận: “Tôi đã sớm nói qua, tôi vừa tỉnh lại liền phát hiện nằm ở nơi đó, cái gì cũng không nhớ rõ, tôi không phải paparazzi gì đó, là anh hoàn toàn không tin người khác, nghe cũng không nghe liền.” Vừa nói vừa nhanh chóng kéo lại chiếc áo thun trên người.

Nhưng lúc trước quần áo đã rách nát, lại bị anh lôi kéo, gần như rách thành mảnh nhỏ, nào còn che được?

Như ần như hiện, ngược lại càng thêm vài phần dụ hoặc của thiếu nữ, cô cắn môi, chỉ muốn nhanh chóng thoát khỏi nơi đã làm mình chật vật, kể cả quần áo rách thành như vậy, cũng phải rời đi ngay!

Tin tưởng? Từ lúc vào tập đoàn Hoắc Thị, độ sức với đám người trong thương giới cùng chính giới, anh đã sớm vứt bỏ cái thứ tin tưởng này, nghe lời lẽ chính đáng của cô, bắt giác cong môi lên.

Cười? Vậy mà còn cười? Gia Ý thật sự nổi giận, trong mắt người đàn ông này không có đạo đức pháp luật, không quan tâm cảm nhận của người khác, chỉ có tùy tâm sở dục, muốn làm gì thì làm sao?

“Ok, nếu không phải paparazzi, vậy đi thôi.” Hoắc Chấn Dương đuổi tay chỉ ra cửa, không có bất kì áy náy nào với hành động vừa rồi của mình, cũng không có ý định xin lỗi.

Cô gái trên giường như một con mèo hoang bị nhục nhã, trừng lớn đôi mắt đẹp lấp lánh ánh lệ, khuôn mặt nhỏ phi nhún đỏ bừng, cô cầm giày thể thao lên, chạy chân trần về phía chiếc cửa gỗ được khắc hoa.

“Bịch” một tiếng! Là tiếng cơ thể va chạm với mặt thảm.

Hoắc Chấn Dương nhìn qua đó, Gia Ý chạy một nửa, thể lực chống đỡ hết nổi, té xỉu.

Cô gái này được làm từ đâu hử?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2-2: Soát người (2)

Hoắc Chấn Dương nhú mày, lại đi qua, cúi người xuống bế Gia Ý.

Cô gái trong ngực ním chặt đôi môi đỏ phần nộn, đôi bàn tay trắng như phấn cũng nắm chặt lại, vừa rồi vẫn là con mèo khó thuần phục, bây giờ lại biến thành con mèo nhỏ quật cường.

“La quân gia! Di Lý!” Hoắc Chấn Dương cao giọng kêu lên.

Cửa leng keng một tiếng, lập tức liền mở ra.

Khuôn mặt tuấn tú của Hoắc Chấn Dương xiết chặt, mày rậm nhú lại.

Vậy mà hai người vẫn luôn đứng ngoài cửa phòng ngủ nghe lén!

La quân gia cùng Di Lý ngượng ngùng cười một cái, nhìn thấy cô gái kia lại té xỉu, cười không nổi, nhanh chóng đi lên trước.

Hai người cũng không yên tâm khi thiếu gia mang một cô gái xa lạ về, mới nhìn chăm chăm, không nghĩ tới quả nhiên đã xảy ra chuyện, vừa rồi nghe được tiếng động ở bên trong, hai người cũng bị dọa sợ.

Di Lý nhận lấy Gia Ý, đỡ cô ngồi xuống chiếc ghế sofa Italy, ấn huyết nhân trung cho cô, lại nhỏ vài giọt dầu bạc hà, cuối cùng vạch mí mắt nhìn một cái, vẫn còn hôn mê.

“La quân gia, chú cùng di Lý đưa cô ta đi đi.” Hoắc Chấn Dương xắn tay áo lên, dặn dò.

“Đưa đi? Đưa đến đâu?” La quân gia kinh ngạc, “Vị tiểu thư này đang ở đâu?”

“Tùy tiện,” Hoắc Chấn Dương suy nghĩ, “Cứ đưa đến cửa khu sân bắn Hoàng Long đi.”

Đêm hôm khuya khoát bỏ một cô gái nhỏ quần áo không chỉnh tề ở vùng ngoại thành, để cô tự mình trở về nội thành? Rất nguy hiểm a.

La quân gia tắc lưỡi.

Giọng di Lý truyền tới: “Thiếu gia, vị tiểu thư này đang sốt.”

Hoắc Chấn Dương nhìn qua, cô gái nghiêng người dựa vào vai di Lý, cả người suy yếu như một con búp bê vải, mắt đóng lại, lộ ra một khe hở, lông mi vô lực rũ xuống, sắc mặt tái nhợt, trên trán lại có giọt mồ hôi trong suốt.

Hoắc Chấn Dương nhún vai: “Vậy thì thế nào? Tôi không quen biết cô ta.” Dứt lời, lại lần nữa nhấn mạnh: “Đưa đến cổng lớn!”

Chỉ cần xác định không phải paparazzi là được.

La quân gia vội khuyên nhủ: “Thiếu gia, không bằng để ngày mai rồi nói sau, vị tiểu thư này bị bệnh, còn bị thương, ý thức cũng không rõ ràng lắm, buổi tối cũng khó đi lại ở vùng ngoại thành, một mình đưa giữa đêm khuya, nhất định sẽ xảy ra chuyện ở trên đường, chẳng may được nửa đường mà cô gái này lại bất tỉnh, hoặc gặp được những tên lưu manh ở vùng ngoại thành, náo loạn đến cục cảnh sát và báo trí, truyền thông cùng phóng viên sẽ tìm hiểu nguồn gốc, nhất định có thể tra được trước đó từng ở khu sân bắn Hoàng Long, nói không chừng còn tra ra cậu đã từng đưa cô ấy về biệt thự, sẽ tạo thêm phiền toái cho cậu, càng không tốt cho danh tiếng của Hoắc thị.”

“Đúng vậy, thiếu gia, chẳng may bị ông cụ biết, sẽ càng phiền toái.” Di Lý nhìn cô gái đáng thương này, thật sự không đành lòng, cũng bồi thêm một câu.

Hoắc Chấn Dương nhú mày, lúc ông cụ mắng người, lỗ tai cũng có thể đóng kén, lần này cũng lừa ông cụ cùng mấy người Tiết Cảnh Xuyên tới khu sân bắn Hoàng Long thư giãn mấy ngày, nếu náo loạn đến tận chỗ của ông cụ, cũng rất đau đầu.

Im lặng trong chốc lát, Hoắc Chấn Dương đi ra ngoài cửa.

Di Lý biết thiếu gia đã đồng ý rồi, vội cùng lão La đỡ cô gái này lên phòng cho khách trên lầu hai.

Ngày hôm sau, mới vừa rạng sáng, Gia Ý liền tỉnh dậy.

Đầu còn có chút choáng váng, nhưng đã hạ sốt.

Cô ngồi giường trong chốc lát, mới chậm rãi nhớ lại việc ngày hôm qua, đúng, chính mình bị một tên biến thái cuồng mạnh mẽ lôi trở về biệt thự, lúc chuẩn bị rời đi liền —— hôn mê!

Cúi đầu nhìn thấy quần áo trên người đã được thay đổi.

Là một chiếc áo thun trắng của đàn ông, còn tỏa ra mùi nước hoa Cologne nhàn nhạt, áo rất to, lỏng lẻo trông lên người.

Cô cắn môi, xong rồi, không phải là tên biến thái kia thay cho cô chứ?

Cô nhảy xuống giường, tìm giày khắp nơi.

Đúng lúc này, cửa “Kêu kẹt” một tiếng mở ra, có người bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3-1: Không biết xấu hổ (1)

Một người phụ nữ hơn năm mươi tuổi bước vào, ăn mặc sạch sẽ, gương mặt hiền từ, bưng một cái khay bạc, bên trên là đồ ăn nóng hôi hổi.

Có sữa bò, sandwich dăm bông, trứng ốp la, còn có một quả cam được cắt gọn gàng.

Mùi hương bay ra bốn phía.

Bụng Gia Ý kêu vang, có chút ngượng ngùng.

Nhìn thấy Gia Ý tỉnh lại, Di Lý vui vẻ đi qua, sờ trán của cô thấy đã hạ sốt, cười nói: “Tối ăn cơm sáng đi.”

“Di là.....” Gia Ý nuốt nước miếng.

“Di họ Lý, là người làm của biệt thự này, chuyên phụ trách việc ăn uống hàng ngày của thiếu gia, cháu cứ gọi Di Lý là được. Ngày hôm qua cháu ngã xỉu, đều là di giúp cháu lau người và uống thuốc.”

Ngày hôm qua Di Lý hỏi Hoắc Chấn Dương về việc của Gia Ý, thế mới biết, hóa ra cô gái này bị thiếu gia tưởng là paparazzi nhặt về, hình như không còn nhớ rõ việc gì.

Gia Ý thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, may mắn không phải người đàn ông kia thay quần áo cho cô, mũi chân đặt xuống đất, muốn rời đi, còn chưa đứng vững, cả người mất sức hơi lung lay.

“Gia Ý tiểu thư làm gì vậy?” Di Lý thấy cô muốn đi, có chút vội vàng, “Cháu ngã đến bị thương, lại mới vừa hạ sốt, thiếu gia nói cháu cũng không nhớ rõ nhà mình ở đâu, bây giờ cháu cũng không biết phải đi đâu, cứ dưỡng tốt vết thương rồi đi.”

Gia Ý thấy ánh mắt từ ái của bà không phải là dối trá, trong lòng ảm áp.

Lại cúi đầu nhìn, quả nhiên, cánh tay cùng chân bị trầy da đều được băng bó tốt, vì đã được bôi thuốc nên tỏa ra mùi thuốc nhàn nhạt.

“Cảm ơn Di Lý, nhưng..... Cháu không biết thiếu gia của mọi người, không tiện ở lại nơi này.” Gia Ý ngập ngừng một chút, vẫn chưa nói ra điều mấu chốt nhất, tính tình người đàn ông kia quá tàn bạo, lại có chút biến thái, động một chút liền xé quần áo, cô không thể trêu vào.

Di Lý hiểu rõ bản thân của Gia Ý, giải thích: “Gia Ý tiểu thư đừng trách thiếu gia, thiếu gia là tổng tài tập đoàn Hoắc Thị, luôn bị phóng viên giải trí chú ý cùng quấy rầy, khoảng thời gian trước, còn bởi vì bị paparazzi theo dõi, nên để lộ ra tin tức thương nghiệp, kiện tòa soạn kia lên tòa án, cho nên mới khắt trương hơn chút

Tập đoàn Hoắc Thị..... Hình như đã nghe qua cái tên này ở đâu?

Thật sự nghĩ không ra.

Hắn là một công ty lớn rất trâu bò, trước khi mất trí nhớ đã nghe qua, mới còn sót lại một chút ấn tượng đi.

Gia Ý thu hồi hồi ức, nhỏ giọng: “Nhưng.....”

Tuy trên mặt cô gái có mấy vết trầy da, tạm thời phá hủy vẻ ngoài, lại không biết vì sao từ trên trời rơi xuống, không biết xuất thân là gì, nhưng nhìn rất ngoan ngoãn, cũng rất lễ phép, ngược lại giống người có giáo dục.

Di Lý đỡ tay Gia Ý: “Ít nhất hôm nay ở lại đây, chờ khỏi bệnh lại nói. Cháu yên tâm, sáng nay thiếu gia về công ty trong nội thành xử lý công việc, hôm nay sẽ không trở về.”

Thật ra Gia Ý cũng có chút do dự, đầu óc hoàn toàn trống rỗng, nếu một mình mơ hồ đi ra ngoài, có thể tìm được người nhà của mình sao?

Trên người cũng không có một đồng tiền nào.

Trước khi tìm được, phải ngủ ở đường cái sao?

Huống hồ thân thể còn rất suy yếu.

Nghe di Lý nói hôm nay người đàn ông tên Hoắc Chấn Dương kia sẽ không quay về, rốt cuộc Gia Ý gật đầu.

Ăn cơm sáng, di Lý cầm váy của mình tới đây, để Gia Ý thay, nói: “Biệt thự không có quần áo phụ nữ, lão La đã để tài xế Tiểu Hàn vào nội thành mua, cũng không thể để cháu mặc quần áo của thiếu gia mãi, mặc tạm của di đi, di đã lớn tuổi, quần áo nhất định hơi cổ lỗ, Gia Ý tiểu thư đừng ghét bỏ.”

Di Lý đã cố gắng chọn bộ quần áo trẻ trung nhất mà mình có, là một chiếc váy hoa tối màu nhưng vẫn khá già dặn, Gia Ý nhận lấy, sau khi nói cảm ơn liền đi thay quần áo.

Ăn xong bữa sáng, dạ dày của Gia Ý được lấp đầy, sau khi uống thuốc xong liền buồn ngủ, trở lại phòng cho khách đi ngủ.

Đến khi tỉnh lại trời cũng đã tối.

Gia Ý cảm giác thân thể thoải mái hơn buổi sáng nhiều, đầu cũng không nặng nề, xuống giường mở cửa sổ, hít thở một chút không khí mới mẻ.

Ngoài cửa sổ là một bãi cỏ xinh đẹp được cắt tỉa gọn gàng, xa xa bên ngoài cửa lớn khắc hoa, là dãy núi Hoàng Long chập trùng.

Nghe di Lý nói, khu sân bắn Hoàng Long cũng là sản nghiệp thuộc về Hoắc thị.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3-2: Không biết xấu hổ (2)

Mười năm trước, Hoắc thị đã thu mua đất trồng trên núi Hoàng Long, khai phá khu vực săn bắn hoang dã số một trong nước, hội viên đăng ký không phải giới nhà giàu, cũng là chính khách nổi danh trong chính giới, hoặc là thiên vương thiên hậu giới giải trí, hội phí một năm cũng có thể mua được hai ba công ty nhỏ.

Nơi này là thiên đường của giới nhà giàu trong nước, thành phố G là nơi của người giàu.

Khó trách Hoắc Chấn Dương hoài nghi thân phận của mình. Với cách ăn mặc của cô, sao có thể là hội viên được?

Một hội viên tùy tiện lấy một bộ đồ săn, hoặc một khẩu súng săn, cũng bằng mấy năm tiền lương của viên chức bình thường đi?

“Gia Ý tiểu thư, xuống ăn cơm” Di Lý gọi to một tiếng, cắt ngang suy nghĩ của Gia Ý.

Sau khi Gia Ý đi xuống, chỉ thấy trong phòng khách treo đèn thủy tinh, cơm chiều đã được dọn lên bàn.

Đồ ăn Trung Quốc rất phong phú, chay mặn phối hợp, nước canh cũng có, Gia Ý lại có chút ngượng ngùng.

Di Lý rất thích đứa nhỏ này, lại vì đền bù thay thiếu gia, cười để cô ngồi xuống.

Hai người mới vừa ăn một lát, ngoài phòng khách truyền tới tiếng bước chân

Gia Ý tưởng La quân gia đi vào, đang muốn chào hỏi, lại nghe giọng của La quân gia truyền đến từ ngoài cửa.

“Tuồng tiểu thư, hôm nay thiếu gia không ở đây, ngài về nội thành trước đi.”

“Chú đừng gạt tôi, tôi biết mấy ngày nay Chấn Dương ở biệt thự Hoàng Long sơn, để tôi đi vào..... Làm sao vậy, tôi không thể gặp mặt Chấn Dương sao?”

Là giọng của một cô gái trẻ tuổi, còn có tiếng La quân gia bị đẩy ra.

Tiếng giày cao gót thanh thúy dần tới gần, bóng dáng cô gái kia xuất hiện trong tầm mắt Gia Ý.

Cô gái kia khoảng 24-25 tuổi, vừa thấy cũng là có chú ý cách ăn mặc, trên người mặc bộ âu phục màu tím của thương hiệu One piece, cổ y kéo cổ áo xuống nửa tấc, lộ ra cái rãnh sâu hun hút, dưới chân đi đôi cao gót hơn mười centimet, khiến dáng người càng cao gầy thon thả.

Mái tóc xoắn hất sang một bên, lộ vẻ phong tình vạn chủng, trang điểm cực kì tinh xảo, môi đỏ hồng mướt mướt, khiến ngũ quan không chê vào đâu được.

Sự xinh đẹp bắn ra bốn phía, khuôn mặt lại có chút hùng hổ dọa người.

Lúc nhìn thấy cô gái ngồi trên bàn ăn ở phòng khách, cô ta lắp bắp kinh hãi, lập tức lạnh lùng: “Cô là ai?”

Ánh mắt của cô gái này hận không thể ăn luôn cả mình, Gia Ý còn chưa kịp mở miệng, Di Lý đã đứng lên, tựa như đã thấy nhiều không thể trách: “Lão La đã nói thiếu gia không ở đây, chắc Tuồng tiểu thư cũng nhìn thấy rồi đi.”

Tuồng Mỹ Nghi không nói chuyện, chỉ nhìn thẳng Gia Ý, sự lạnh lẽo trong mắt càng sâu, giọng tay chỉ: “Cho nên, mấy ngày nay thiếu gia của mấy người đang ở chung với người phụ nữ này?”

La quân gia nói: “Tuồng tiểu thư, trời không còn sớm, tôi đi lấy xe đưa cô trở về. Xem báo chí nói, hình như mấy ngày nay cô sắp thử vai cho một bộ phim điện ảnh? Đừng chậm trễ.”

Tuồng Mỹ Nghi hừ lạnh một tiếng, hất tay La quân gia ra, đánh giá Gia Ý một phen.

Trên người cô gái mặc một bộ váy hoa người già, giống đồ nhà quê, trên mặt có vài vết sẹo, còn sợ hãi rụt rè, nhìn không ra có chỗ nào mạnh hơn mình!

Cô ta châm biếm: “Gần đây Chấn Dương làm sao vậy? Phẩm vị kém như vậy? Thích cái loại này? Còn kém cả trợ lý và bảo mẫu hơn bốn mươi tuổi ở cạnh tôi!”

“Tuồng tiểu thư, vị tiểu thư này chỉ là khách của thiếu gia.....” Di Lý giải thích.

Càng giải thích càng giống che giấu. Hoắc Chấn Dương đã mang cô gái nào tới biệt thự tư nhân ở Hoàng Long sơn sao?

Tuồng Mỹ Nghi rất ghen ghét, miệng không lưu tình: “Ánh mắt Chấn Dương không kém như vậy, nhất định là cô cho không đi? Cũng không biết dùng thủ đoạn ghê tởm gì! Con gái bây giờ có mẹ sinh, không mẹ dạy, không biết xấu hổ!”

Di Lý và La quân gia nhìn nhau một cái, đang muốn kéo Gia Ý đi, miễn cho bị Tuồng tiểu thư nhục nhã, bỗng nhiên nghe thấy Gia Ý nói: “Dù không biết xấu hổ thế nào, cũng tốt hơn người mặc kệ ý của chủ nhà, mạnh mẽ xông vào biệt thự của người khác.”

Cô gái thoát nhìn giống thô trắng, vậy mà phản kích lại mình?

Tuồng Mỹ Nghi sợ ngây người.

Cô ta là minh tinh hạng nhất trong nước, chỉ có người khác nịnh hót cô ta, chưa từng phải chịu sự tức giận như vậy, tỉnh táo lại, giận dữ giọng lên muốn tát Gia Ý, lại nghe thấy ngoài cửa truyền đến giọng nói trầm thấp quen thuộc còn mang theo chút hứng thú: “Cô ấy nói không sai.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Có Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-1: Báo đáp tôi (1)

Mấy người trong phòng khách nhìn về phía giọng nói.

Hoắc Chấn Dương mặc một bộ tây trang màu đen được cắt may thủ công, dáng người cao lớn đang đứng ở cửa, đôi mắt thâm thúy hơi nghiêng, dấu điểm vài phần sắc bén cùng bất mãn nói không nên lời, như sự bình yên trước cơn bão.

“Chấn Dương! Anh đã trở lại!” Đôi mắt Tường Mỹ Nghi sáng lên, nhào tới, vừa muốn giữ chặt anh, mới phát hiện ánh mắt tối tăm không vui của anh, tức khắc rút tay về, nhũn mày chỉ Gia Ý ở trong phòng khách: “Mấy ngày nay anh đều ở bên cô ta?”

Vốn dĩ Lý muốn đưa Gia Ý tiểu thư lên lầu trước, không nghĩ tới đôi môi mỏng hoàn mỹ của Hoắc Chấn Dương hơi cong lên, đi về phía Gia Ý.

Gia Ý còn chưa phản ứng lại, Hoắc Chấn Dương đã cánh tay của cô gior về phía Tường Mỹ Nghi: “Ừ.”

Chỉ một từ “Ừ” đơn giản, khiến di Lý cùng La quân gia ngây người.

Sắc mặt Tường Mỹ Nghi thay đổi, vẫn không dám tin tưởng, trừng lớn đôi mắt: “Cô ta..... Cô ta là gì của anh.....”

“Được ở trong biệt thự của tôi, cô nói là người nào?” Hoắc Chấn Dương nắm tay lại, đặt tay Gia Ý ở khóe môi, vô cùng lưu luyến khẽ chạm một cái, nhàn nhạt nói: “Đương nhiên là người phụ nữ của Hoắc Chấn Dương.”

Gia Ý hít sâu một hơi, hiểu rõ tên biến thái này muốn lợi dụng mình để tống cổ cô gái kia, muốn tránh khỏi tay anh.

Hoắc Chấn Dương trở tay nắm chặt, không cho cô cơ hội để tránh thoát, ngược lại còn dùng thêm sức, khuỷu tay cong lại, kéo cô vào trong ngực.

Gia Ý bỗng chốc bị người đàn ông này kéo vào trong ngực, cái trán đụng phải bộ ngực cường tráng của anh.

“Sao nào? Đụng đau?” Hoắc Chấn Dương bóp chặt eo cô gái, vuốt ve đầu cô, giọng điệu hiếm khi nào có sự cứng chiều.

“Sẽ không, sẽ không! Anh ở bên cô ta từ lúc nào? Nếu là người phụ nữ của anh, đã sớm bị đội paparazzi đào ra!.....” Tường Mỹ Nghi đứng trước mặt hỏi anh, vốn dĩ muốn có được câu trả lời phủ định, muốn anh nói cho mình biết, đứa con gái quê mùa này không liên quan đến anh, không nghĩ tới, hai người thật sự có một chân!

“Người phụ nữ của tôi đương nhiên phải cứng chiều giầu trong lòng bàn tay, không thể tùy tiện xuất đầu lộ diện,” Hoắc Chấn Dương nhếch môi, ôm chặt cô gái hơn chút, âm thầm véo Gia Ý một cái.

Gia Ý ăn đau, hiểu rõ ý của anh muốn mình phối hợp, cắn cắn môi, nghiêng đầu sang chỗ khác.

Hoắc Chấn Dương liếc xéo cô gái mềm mại trong ngực, không khỏi nở nụ cười, cúi người xuống chậm rãi lại gần khuôn mặt cô.

Đây là cố ý uy hiếp mình! Mắt thấy anh sắp chạm vào môi mình, Gia Ý vội vàng co rút lại, hừ! Được rồi, coi như báo đáp sự chăm sóc của di Lý đi.

Cô nắm chặt đôi tay trắng như phấn, âm thầm chống lại sự tiến công của người đàn ông này, mặt đã sớm không còn chút máu nhìn Tường Mỹ Nghi: “Tường tiểu thư, hy vọng cô đừng quấy rầy một người đã có bạn gái. Cô là minh tinh, nếu truyền ra ngoài cô quán lấy người đã có bạn gái, kẻ thứ ba tự đưa tới cửa, danh tiếng sẽ không dễ nghe đi? Không phải gần cô còn muốn thử vai à, cũng sẽ có ảnh hưởng đi?”

Không nghĩ tới, con thỏ nhỏ thoát nhìn rất đơn thuần ngu xuẩn, vậy mà rất biết ăn nói a, còn có vài phần thông minh.

Hoắc Chấn Dương nhướng mày.

“Con bé xấu xí, đồ quê mùa! Mày dám uy hiếp tao!” Tường Mỹ Nghi rút cuộc tỉnh lại từ trong mất mát, ngày thường được fans khen ngợi đã quen, cô ta luôn cao cao tại thượng không cách nào chấp nhận được sự chế nhạo của một đứa con gái không chút tên tuổi, nổi con điên đi về phía trước vài bước, muốn túm chặt tóc Gia Ý, còn chưa tới gần, đã bị Hoắc Chấn Dương tóm lấy cổ tay.

“Cút.”

Trên mặt người đàn ông bị bao phủ bởi đám mây dày đặc, đen đến dọa người, ngày thường đôi mắt luôn lạnh lùng giờ phút này lại sáng quắc, ngọn lửa nhỏ như muốn bắn ra ngoài.

Trái tim Tường Mỹ Nghi lỡ nửa nhịp, bị dọa sợ đến không thể hô hấp, càng làm cho cô ta đau lòng là người đàn ông này lại đang chặt chẽ bảo vệ một đứa con gái khác ở trong ngực.

“Được!” Tường Mỹ Nghi hung hăng nhìn Gia Ý một cái, hoảng sợ lại tức giận bất bình dẫm lên giày cao gót, chạy ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4-2: Báo đáp tôi (2)

Ngay lúc bóng lưng yếu điệu của cô gái kia biến mất khỏi biệt thự, cả người Gia Ý, người đàn ông vừa nãy còn đang ôm cô đã buông tay ra, lui ra sau

vài bước, lập tức kéo gần khoảng cách với cô, khôi phục sự lạnh nhạt cự tuyệt người ngoài ngàn dặm, giống như không quen biết mình.

“Di Lý, chuẩn bị nước. Tôi muốn tắm rửa.” Hoắc Chấn Dương nói lỏng vạt áo, chậm rãi đi lên lầu.

“Hoắc thiếu, ngày mai tôi sẽ đi.” Gia Ý không nghĩ tới hôm nay anh sẽ trở về, ở phía sau nói một câu.

Hoắc Chấn Dương hơi dừng bước, khuôn mặt như được điêu khắc quay lại, giọng nói không có chút tình cảm, ba phần lạnh lùng, bảy phần bá đạo: “Không cho đi.”

Ngày hôm qua đuổi mình đi, hôm nay lại không cho mình đi, Gia Ý nhất thời không hiểu được: “Vì sao?”

“Ăn của tôi, ở của tôi, dù sao cũng phải báo đáp chứ.” Hoắc Chấn Dương nói rất nghiêm túc khuôn mặt lại lộ ra mấy phần nghiền ngẫm.

Tướng Mỹ Nghi kia chính là người điên, quần lấy mình mấy tháng, ngay cả vệ sĩ cũng không cần được cô ta, hôm nay tức giận chạy đi nhưng còn chưa chết tâm, vẫn sẽ quay lại, cô gái này có thể giúp anh triệt để dập tắt ý đồ của Tướng Mỹ Nghi.

Nếu còn có chút tác dụng, vì sao phải thả đi?

Từ lúc còn niên thiếu anh đã theo chân cha bước vào giới thương nghiệp, dạo chơi giữa hai giới thương nghiệp chính trị, với anh một giao dịch nho nhỏ quá tầm thường.

Gia Ý hiểu rõ dụng ý của anh, cắn môi: “Vì sao tôi phải giúp anh lừa người?”

“A,” Người đàn ông cười khẽ một tiếng, “Trên người cô có tiền sao? Có quen biết ai sao? Bây giờ cô đã như vậy, kể cả đi rồi, không đến dăm ba bữa, nhất định sẽ đổi chết đầu đường.”

Gia Ý siết chặt đôi bàn tay trắng như phấn, môi hơi nhếch lên: “Cho nên, ý của Hoắc thiếu là, cho tôi ăn ở, để không đói chết, không ngủ đầu đường, tôi phải giúp anh đối phó ong bướm? Giá của tôi có phải quá thấp không? Kể cả bây giờ tôi không có nhà để về, tôi nghĩ tôi cũng không cần thiết phải ép dằn cầu toàn, một hai phải giúp anh làm việc này.”

Kỳ thật anh đang uy hiếp cô, nhưng giọng điệu uy hiếp của người đàn ông này làm cô rất hụt hẫng, thật giống như con mồi bị người ta bóp chặt cổ.

Càng làm cho cô lo lắng là, cái người Tướng Mỹ Nghi kia cũng không hề hiền lành, nhìn qua hình như rất cuồng si Hoắc Chấn Dương, hoàn toàn là bất chấp hậu quả.

Vừa nãy ánh mắt Tướng Mỹ Nghi nhìn mình, tựa như muốn găm cán mình đến vỡ nát!

Nếu thật sự giả làm người phụ nữ của Hoắc Chấn Dương, Gia Ý không thể bảo đảm Tướng Mỹ Nghi sẽ dùng thủ đoạn gì với mình, chẳng may mình bị cô gái điên kia tạt axit hoặc là làm ra hành vi trả thù khác, không phải cô quá vô tội?! Quá không có lỗi!

Hoắc Chấn Dương âm trầm nhìn phía cô gái, quả nhiên anh đã xem nhẹ cô gái này.

Yếu đuối nhu mì, bề ngoài ngoan ngoãn an tĩnh như một con thỏ trắng, trong lòng lại là một tiểu hồ ly, có vài phần chủ kiến cứng quặt cường, tuyệt đối không phải người nhàn nhạt chịu đựng, kỳ thật từ lúc cô phản bác Tướng Mỹ Nghi, anh liền nhìn ra vài phần.

Dù trên thương trường, hay là Hoắc gia, trước nay không ai làm trái lời anh, huống chi là anh đã chủ động nói ra yêu cầu, chưa bao giờ bị ai trực tiếp cự tuyệt.

Người đàn ông đã quen hô mưa gọi gió, coi mình là vương pháp, tuyệt không cho phép người nào làm trái.

“Cô cảm thấy cô còn có lựa chọn sao.” Anh gần từng chữ một, hiện rõ sự âm trầm, đã biểu đạt ra Hoắc Chấn Dương không vui.

Anh xoay người bước về phía trước, thân hình cao lớn tới gần, một bóng ma bao phủ trước mặt Gia Ý, khí thế làm người ta áp lực.

Gia Ý hơi giật giật khóe môi, cô gái tốt không ăn thiệt thòi trước mặt, chớp mắt một cái: “Được, để tôi suy nghĩ một chút.”

Nhìn cô xoay người, được di Lý đưa lên lầu, đôi mắt Hoắc Chấn Dương hơi trầm xuống, bên môi không khỏi có ý cười, không thiếu sự lạnh lẽo.

Đã nhìn qua đủ loại người, chỉ là một con nhóc con, sao anh không nhìn ra cô đang qua loa có lẽ?

Miệng là đồng ý rồi, biểu cảm lại là khẩu thị tâm phi, căn bản không muốn.

Được, để xem cô chơi trò xiếc gì.

Anh cũng lười đi vạch trần cô.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5-1: Còn muốn chạy sao? (1)

Rạng sáng, một giờ.

Cửa hông biệt thự Hoắc gia có một bóng dáng nhỏ xinh lướt có, nhìn hoàn cảnh xung quanh một chút, dọc theo con đường đá cuội vội vàng đi tới đường lớn.

Vùng ngoại thành không có đèn đường, chỉ có ngôi sao thưa thớt trên bầu trời chiếu sáng, may mắn tìm được một cái đèn pin ở phòng khách của biệt thự, mới không đến nỗi đi hai bước liền ngã như chó gặm bùn.

Không thể trâu vào, còn trốn không nổi sao? Gia Ý cũng không quay đầu lại, bước chân nhanh hơn.

Trong biệt thự, lầu hai, cửa sổ sát đất ở phòng ngủ chính mở một nửa.

Người đàn ông đứng phía trước cửa sổ, ánh mắt dừng dừng, nhìn cô gái đang dần biến mất vào bóng đêm, biểu cảm trên mặt lúc sáng lúc tối, không thấy rõ tâm trạng lúc này.

“Thiếu gia, có cần gọi Gia Ý tiểu thư trở về không? Hơn nửa đêm, một cô gái đi ra ngoài sẽ có nguy hiểm, nơi này cách nội thành mấy chục km, phía trước có mấy tòa nhà mới, tụ tập không ít nhân công làm việc vất, có rất nhiều người từng là côn đồ, vừa đến buổi tối liền đi khắp nơi tìm việc vui.” La quân gia nói.

“Thích chạy, để cô ta chạy đi.” Giọng điệu nhàn nhạt.

Chưa trừ khử được con dã thú nhỏ từ trong xương cốt, dù có gọi trở về, vẫn sẽ chạy tiếp.

Để cô bị dạy dỗ một chút, đâm cho đầu roi máu chảy, mới biết được cái gì là đúng.

Đây là cách sinh tồn trên thương trường đầy chém giết, hiện giờ, dùng cho một cô gái vốn không quen biết, mới gặp hai ngày, cũng không tồi.

Gia Ý đi dọc theo con đường nhựa một lát, cũng không biết đã mấy giờ, chỉ cảm thấy hình như con đường ngày càng tốt, ánh sáng đèn pin cũng càng ngày càng mỏng manh.

Cuối cùng, ánh đèn đột nhiên biến mất, đèn pin không còn điện.

Đáng chết! Gia Ý lắc lắc đèn pin một cái, thờ dài.

Lần mò đi trong bóng đêm một đoạn, không có đèn pin chiếu sáng nên càng ngày càng tối, Gia Ý bắt đầu có chút khẩn trương.

Dù sao, hơn nửa đêm còn đi một mình trên đường, chắc chắn sẽ có chút sợ hãi, đặc biệt là ở trong núi chim cũng không thêm ị này!

Gió đêm thổi qua, trên người Gia Ý cũng đã nổi da gà, đi cả nửa ngày cũng không đến điểm cuối, cũng không biết còn phải đi bao lâu, chỉ có thể đi dọc theo đại đường, Gia Ý có chút buồn bực, quảng chiếc đèn pin trong tay xuống đất.

“Cạch” một tiếng, đèn pin đập vào mặt đất, ở vùng ngoại thành yên tĩnh đặc biệt chói tai.

Bỗng nhiên, phía trước có ánh sáng như ả như hiện chiếu tới, còn có tiếng bước chân, hình như là bị tiếng đập đèn pin của mình quấy rầy.

Có người?! Trong lòng Gia Ý vừa động, có chút vui mừng, nếu là cư dân gần đây hoặc là người muốn vào nội thành, cũng không biết có thể đưa mình đi một đoạn đường hay không.

Cô lần mò trong bóng đêm đi về phía trước, trông thấy hai bóng người đi về phía mình.

Là hai người thanh niên mặc áo sơ mi caro phong cách Á Đông, một tên nhuộm tóc vàng, một tên có hình xăm răng nanh trên tay, trong nháy mắt thấy một cô gái liền hoảng sợ, rồi lập tức cười rộ lên, ánh mắt rất phức tạp nhìn nhau.

Gia Ý thu hồi bước chân, trong lòng lạnh lẽo, rõ ràng đây không phải loại người lương thiện gì.

Hai người tới gần Gia Ý, dáng vẻ lưu manh: “Chắc chắc, hơn nửa đêm sao tiểu thư còn đi lại một mình vậy? Ở gần đây sao? Sao trên mặt lại bị thương a? Thật đáng thương? Có muốn đi theo hai anh em chúng tôi về nhà ngồi một chút, lại thay chút thuốc cho cô a?”

Gia Ý không nói chuyện, né tránh hai người, bước chân nhanh hơn đi về phía trước, lại phát hiện hai người ở đằng sau đang đuổi theo.

Hình xăm từ đuôi theo trước, hai tay một khai, ngăn trở đường đi, cười hi hi: “Tiểu thư, không đến nhà chúng tôi cũng được, cách đây hai km có một khách sạn đồng hồ, có muốn đi không?”

“Đừng chạm vào tôi, cút!” Gia Ý cực kì chán ghét.

“Hắc! Cô gái nhỏ này rất cay!” Tên tóc vàng trêu đùa, nâng tay lên muốn tóm lấy cổ tay cô, “Nhìn cách ăn mặc của cô, đến đây, chúng tôi đưa cô đi mua mấy bộ quần áo thời thượng chút.”

“Tôi sẽ báo cảnh sát!” Gia Ý nhanh chóng né tránh.

“Báo cảnh sát? Vùng dã ngoại hoang vu, cô gọi cho chúng tôi nhìn xem!” Tiếng cười trở nên dâm dăng, khó nghe, tên có hình xăm nhân cơ hội tóm lấy vai cô, Gia Ý hoảng sợ né tránh sang bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5-2: Còn muốn chạy sao? (2)

Chiếc váy di Lý đưa cho cô vốn rất mỏng, “Roẹt” một tiếng liền rách rồi!

Trọng tâm của Gia Ý không vững, đặt mông ngồi xuống đất, nhân cơ hội sờ soạn thấy trên mặt đất có một cục đá rắn chắc, nắm chặt trong lòng bàn tay.

Cô gái lộ ra nửa bờ vai tuyết trắng, liền kích thích hai tên lưu manh này, tuy khuôn mặt cô có vết thương, ăn mặc như ông cụ non, nhưng đáng người coi như không tệ, da thịt non mịn, giống như đậu hũ trắng vậy.

Ôm ở trong tay, nhất định là rất thoải mái đi.

Đôi mắt hai người đỏ bừng, nhanh chóng sải bước lên trước.

Trong lòng Gia Ý hoảng hốt, giờ cục đá trên tay lên, liều mạng đập về phía tên tóc vàng.

“A ——” hét thảm một tiếng, tên tóc vàng không kịp trở tay, bị đập ngay giữa trán vô cùng đau đớn, sờ một cái cả tay đầy máu.

Tên hình xăm giật mình, giận dữ: “Mẹ mày, không muốn sống nữa!” Giờ tay lên muốn đẩy ngã Gia Ý, lại nghe được một tiếng động bên nhọn chói tai vang lên trong màn đêm yên tĩnh “Két ——”, là tiếng bánh xe cọ xát với nhựa đường, cùng với một ánh sáng cực mạnh chiếu tới.

Mấy người lấp bắp kinh hãi, nhìn đường cái ở phía trước.

Một chiếc xe thể thao màu đen lưu loát mà mạnh mẽ lao trong bóng đêm, tựa như bóng ma sắc bén quỷ mị, dọc theo đường cái vùng ngoại thành lao nhanh tới đây, lúc tới gần ba người còn chưa đến vài chục bước cũng không có ý dừng lại, lao về phía hai tên côn đồ.

“Móa khôn kiếp——” Tên hình xăm tròn to đôi mắt, nghĩ rằng chiếc xe này không dám đâm thật, cũng không định né tránh.

Chiếc xe thể thao cũng không đúng lúc phanh lại, chỉ là chuyển hướng một cách xinh đẹp, nhấn mạnh chân ga, tốc độ càng nhanh hơn, như mũi tên không hề có ky, lao thẳng về phía tên hình xăm ——

“A ——” Tên hình xăm hiểu ý, vội vàng quát lên một tiếng, cùng tên tóc vàng tránh sang con đường nhỏ bên cạnh, vừa chạy vừa quay đầu nhỏ một ngụm bọt, mắng vài câu.

Gia Ý thờ hồng học rời ánh mắt đi, nhìn hai tên lưu manh bị xe dọa chạy.

Cửa xe nâng lên, đôi chân thon dài của một người đàn ông đặt xuống đất, vẫn mặc đồ ở nhà thoải mái, chiếc áo sơ mi trắng tinh xáo hơi rộng mở, lộ ra cơ ngực to lớn, dưới ánh trăng bạc càng làm nổi bật khuôn mặt vô cùng lạnh lẽo, giờ phút này nhìn thoáng qua cô gái bị xé quần áo đến toi tã, trên mặt hiện ra ba phần trào phúng: “Còn muốn chạy sao?”

Gia Ý nuốt nước bọt, quay đầu nhìn về phương hướng hai tên lưu manh chạy đi, còn có căn bản không biết phải đi bao nhiêu lâu nữa, cuối cùng cắn chặt răng, không nói chuyện.

Người đàn ông này nói không sai.

Cô còn chưa tới nội thành liền gặp phải việc này, lúc sau làm sao bây giờ?

Một cô gái độc thân, không nơi nương tựa, không xu dính túi, cũng không thể xác định tên họ của mình, kể cả thật sự rời đi, đừng nói tìm người nhà, thật sự không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Người đàn ông này, ít nhất cũng hiểu tận gốc rễ, đường đường Thái Tử gia của Hoắc thị, có thể làm gì mình sao?

Hoắc Chấn Dương nhìn chăm chăm cô gái trước mặt dần chịu thua, hình như đã sớm dự tính được, cũng không ngoài ý muốn, liếc nhìn ghế phụ một cái, thấy cô bắt đầu đi chậm rãi đi đến bên cạnh xe.

So với ngày hôm qua gặp ở bãi sân thì hôm nay cô chật vật hơn, váy bị xé thành mấy mảnh, bả vai tuyết trắng cũng lộ ra bên ngoài một nửa, vết thương cũ trên mặt còn chưa lành, đầu gối lại thêm mấy vết thương mới, đoán chừng là lúc giãy giụa đụng phải mặt đất.

Đôi mắt Hoắc Chấn Dương chợt lóe lên, lạnh như băng: “Nếu muốn giả vờ là người phụ nữ của tôi đi đối phó Tưởng Mỹ Nghi, hình tượng cũng không thể quá kém. Sau khi trở về, mặc kệ là bôi thuốc, hay là uống thuốc, cho cô năm này, phải dưỡng tốt vết thương trên mặt.”

Này cũng quá bá đạo đi, thương thể bao lâu hảo, lại không phải nàng định đoạt.

Vừa mới sợ bóng sợ gió một hồi, Gia Ý cũng không dám nói gì, chỉ buột miệng thốt ra: “..... Tôi đồng ý với anh, giúp anh đối phó Tưởng tiểu thư kia, nhưng tôi cũng có điều kiện.”

Thật là không thấy quan tài không đổ lệ, đã đến mức này, còn muốn nói điều kiện.

Hoắc Chấn Dương khoanh tay lại nhìn cô gái đang run bần bật trong gió đêm, bật cười: “Nói.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6-1: Căn bản là một tiểu hồ ly (1)

“Đầu tiên, tuy tôi giả vờ làm... Bạn gái anh, giúp đối phó vị đại minh tinh kia, nhưng chỉ là diễn kịch, chúng ta vẫn nên giữ khoảng cách,” Gia Ý nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, “Anh không thể có bất kì hành động thân mật nào với tôi.”

Ngày hôm qua Hoắc Chấn Dương hiểu lầm cô là phóng viên giải trí làm ra hành động thô lỗ với cô, chứng minh người đàn ông này làm việc không hề có kết cấu gì, tùy tâm sở dục, nếu cô giả vờ làm bạn gái anh, có khi nào anh được một tác lại muốn tiến một thước không?

Cho nên, cần phải nói rõ ràng điểm này trước.

Đôi môi mỏng của Hoắc Chấn Dương khẽ cong lên, cảm thấy cô gái này lo lắng quá nhiều.

Gia Ý biết anh đang khinh thường mình tự mình đa tình, nhưng không sao cả, vẫn tiếp tục nhấn mạnh: “Tóm lại, tạm thời anh cung cấp cho tôi chỗ ở cùng ăn mặc, tôi giúp anh đối phó Tưởng tiểu thư, giao dịch này rất công bằng, tôi sẽ không làm những việc vượt qua phạm vi này, nếu anh lại đối xử với tôi như ngày hôm qua..... Tôi lập tức rời đi, hơn nữa tôi sẽ nói với Tưởng tiểu thư, tôi căn bản không phải người phụ nữ của cô, là anh lừa cô ấy.”

Hoắc Chấn Dương hơi dưng lông mày lên, cô đâu phải con thỏ không rành thế sự, căn bản là một tiểu hồ ly! Thế mà dám dùng Tưởng Mỹ Nghi rắc rối kia làm nhọc nhằn, để uy hiếp mình.

Anh bắt đầu cảm thấy, lựa chọn cô gái này có phải là đang dính vào củ khoai lang nóng bỏng tay không. Chỉ là, hình như hứng thú đã tăng mấy phần.

Trước nay anh chưa từng bị người khác uy hiếp, cả đời này cũng chưa từng nghĩ tới có người dám can đảm uy hiếp mình, không những không giận còn cười, hỏi lại: “Cái gì gọi là ‘vượt qua phạm vi này’? Ở trước mặt Tưởng Mỹ Nghi, cô là người phụ nữ của tôi, nếu tôi giữ khoảng cách với cô, cô ta tính ranh như vậy, tuyệt đối tin. Chúng ta có chút hành động thân mật, cũng không gì đáng trách.”

Anh lẩn lộn trong thương giới, cũng không ngốc, nếu giao dịch vậy phải tuyệt đối công bằng.

Gia Ý suy xét một chút, nhìn anh, nghiêm túc nói: “Bình thường tiếp xúc có thể tay chân, ví như dắt tay, ôm đều có thể, những cái khác thì không được.” Dừng một chút, lại bổ sung, “Đừng rồi, kể cả là ôm, cũng không thể thái quá, không thể..... Sở loạn, không thể đụng lung tung vào các vị trí riêng tư!”

Hoắc Chấn Dương nhũn mày, nếu không phải dáng vẻ của cô giống học sinh trung học, anh thật hoài nghi cô đã là một đại luật sư, nói đến điều kiện, tư duy vẫn rất kín đáo, cũng không dễ bắt nạt như vẻ ngoài.

Anh gật đầu, lại nhún vai: “Đã có ‘đầu tiên’, như vậy, còn có điều kiện thứ hai đi.”

Gia Ý do dự một chút, nói: “Chuyện này xong rồi, tôi hy vọng..... Anh có thể giúp tôi tìm người nhà của tôi.”

Tập đoàn Hoắc Thị tài cao thế mạch, quan hệ nhân mạch trải rộng, quan hệ với truyền thông cũng không ít, đừng nói một tay che trời ở thành phố G, kể cả trong nước cũng có thể nói là nhân tài kiệt xuất.

Anh chỉ cần nói một câu, việc điều tra thân thế của mình là chuyện quá đơn giản.

Huống chi, cô bị thương ở bãi sản của Hoắc thị. Anh là ông chủ, cũng có trách nhiệm! Chỉ xem anh có muốn giúp hay không thôi.

Đôi mắt sâu thẳm đen như mực của Hoắc Chấn Dương nhìn thẳng Gia Ý: “Vậy phải xem, cô có thể giải quyết viên mãn chuyện này cho tôi hay không, có thể làm tôi cảm thấy mỹ mãn hay không.”

Gia Ý cắn môi: “Tôi sẽ cố gắng.”

Hoắc Chấn Dương vừa động mí mắt, mặt không biểu cảm: “Thành giao.”

Gia Ý thờ ra một hơi, chui vào trong xe.

Khởi động động cơ, xe thể thao rời khỏi nội thành, một lần nữa chạy băng băng về phía khu biệt thự ở núi Hoàng Long.

Cửa gỗ khắc hoa của biệt thự mở rộng, đèn ở trong sân được bật lên, sáng ngời như ban ngày, di Lý của La quân gia đứng chờ ở cửa đã lâu.

Thấy hai người xuống xe, lại nhìn thấy quần áo của Gia Ý tiểu thư bị rách, di Lý hoảng sợ, vội vàng đi qua dùng áo khoác bọc lấy cô: “Gia Ý tiểu thư cũng quá lỗ mãng, hơn nửa đêm, tối lửa tắt đèn, lại không phải thành phố náo nhiệt, một cô gái như cháu lại dám đi như vậy! Di lo lắng gần chết! Thế nào, không có chuyện gì chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6-2: Căn bản là một tiểu hồ Ly (2)

“Di Lý, thực xin lỗi.” Nhìn ra di Lý là người tốt, thật sự không yên tâm chính mình, Gia Ý không muốn để bà lo lắng nhiều: “Không có gì, chỉ té ngã một cái, khiến váy bị rách.”

Di Lý nhẹ nhàng thở ra: “Vậy là tốt rồi. Cháu không biết, mấy con đường ở phía trước rất không an toàn, bởi vì có mấy tòa nhà mới, dân công cùng công nhân ngoại lai cũng nhiều, ở đó rất phức tạp, cũng có rất nhiều dân thất nghiệp lang thang, mấy năm nay luôn xảy ra chuyện, tháng trước hai nữ sinh viên đại học G dạo chơi ngoại thành về tranh, buổi tối còn bị bảy tám tên côn đồ. Ai, không có việc gì thì tốt!”

Sắc mặt Gia Ý hơi tái, nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, trên lưng đầy mồ hôi.

Cách vài bước, Hoắc Chấn Dương thu hết khuôn mặt tái nhợt và vẻ lo sợ của cô vào đáy mắt, mở miệng: “Không còn sớm, đưa Gia Ý tiểu thư lên lầu đầu.”

Nhìn Gia Ý cùng di Lý đi vào biệt thự, La quân gia cắt xe vào gara cho thiếu gia xong liền lại gần, nói nhỏ: “Thiếu gia, đã cho hai người kia tiền, chỉ là tên tóc vàng nói đầu bị Gia Ý tiểu thư đập bị thương, còn phải đi khám, cho nên đòi thêm chút.”

Vừa rồi Hoắc Chấn Dương cũng tận mắt nhìn thấy dáng vẻ tên tóc vàng bị Gia Ý đập đến bị thương.

Anh lạnh nhạt nói: “Không sao cả, cho thêm chút tiền, lấp kín miệng của bọn họ.”

La quân gia gật đầu, lại cười khỏ một cái. Không thể nghĩ tới thoát nhìn Gia Ý tiểu thư giống một đứa nhỏ, thế mà lá gan không nhỏ, còn rất lợi hại, nếu không phải thiếu gia cố ý phái hai người đi hù dọa cô, nói không chừng cô sẽ đi được tới nội thành.

Nhưng dù có lợi hại, rốt cuộc vẫn là thiếu gia cao hơn một bậc, có thể làm Gia Ý tiểu thư thu hồi tính tình, ngoan ngoãn chủ động trở về.

*

Ở biệt thự mấy ngày, vết thương trên mặt Gia Ý tốt hơn nhiều.

Mấy ngày nay, ban ngày Hoắc Chấn Dương đều đến công ty trong nội thành, buổi tối có lúc trở về, có lúc không trở về. Kể cả trở về cũng đã khuya, cho nên cô cơ bản không đụng phải anh.

Tối ngày thứ bảy, cuối cùng lớp vảy đã bung ra một cách tự nhiên, da thịt trắng trẻo mũm mĩm, hoàn toàn không để lại bất kì vết sẹo nào.

Buổi sáng, lúc di Lý đưa bữa sáng lên lầu, thấy vết thương trên mặt Gia Ý đã gần khỏi hẳn, sừng sốt một chút, trong ánh mắt thoáng qua một tia kinh

điểm

Kỳ thật kể cả lúc trước trên mặt có vết thương, cũng không che dấu được vẻ ngoài của cô gái này, di Lý mẹ nhìn ra được cô là một bé con mềm mại, chỉ là lúc ấy vết trầy da có chút nghiêm trọng, nhìn qua thật dữ tợn, ảnh hưởng rất lớn đến vẻ ngoài.

Hiện tại không có vết sẹo, lại như hoàn toàn thay đổi thành một người khác, rục rờ hẳn lên.

Di Lý đặt đồ ăn xuống, thật lòng mà nói: “Tuồng tiểu thư còn nói cháu là đồ quê mùa, di thấy, Gia Ý tiểu thư không kém Tuồng tiểu thư chút nào, nếu trang điểm một chút, vượt mặt cô ấy cũng không phải việc khó.”

Kỳ thật Gia Ý nhìn mình trong gương cũng có chút mờ mịt, rốt cuộc cô là ai?

Vì sao vô duyên vô cớ bị thương ở một nơi hẻo lánh như khu săn bắn Hoàng Long?

Sau gương mặt này, rốt cuộc có một thân phận như thế nào?

Mấy ngày nay cũng từng nỗ lực nhớ lại, nhưng càng nghĩ đầu càng đau.

Chỉ có thể chờ sau khi đối phó Tuồng Mỹ Nghi xong, lại xem anh có thể thực hiện lời hứa, giúp cô tìm lại người nhà hay không.

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, La quân gia ôm hai cái hộp hình chữ nhật đi vào, vẫn duy trì nụ cười lễ phép, chào hỏi Gia Ý.

Ở biệt thự mấy ngày nay, La quân gia rất ít tự mình lên lầu vào phòng của cô.

Ánh mắt Gia Ý dừng ở chiếc hộp xinh đẹp tinh xảo kia, bên ngoài hộp quà còn được buộc một chiếc nơ màu vàng óng, kỳ quái hỏi: “Có chuyện gì vậy, La quân gia?”

La quân gia đặt hộp quà lên bàn trà, ý bảo cô mở ra xem: “Gia Ý tiểu thư, tối hôm nay ở biệt thự bên cạnh sẽ có tiệc tối, người tham gia đều là những người bạn cùng đến núi Hoàng Long với thiếu gia và một số nhân viên cấp cao của khu săn bắn, thiếu gia nói, cô sẽ cùng tham gia với cậu ấy. Đây là quần áo và giày mà thiếu gia chuẩn bị cho cô.”

Gia Ý coi bỏ dãi lụa, mở nắp hộp ra liền mở to hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Người quan trọng đã tới

Bên trong hộp quà là một bộ lễ phục màu đen cổ V, tơ lụa bóng loáng tinh tế, nhìn từ tạo hình cùng kiểu dáng cũng là hàng đặt riêng của nhãn hiệu nổi tiếng.

Bên cạnh lễ phục là một đôi giày cao gót, phía trên điểm xuyết vụn kim cương.

Từ trên xuống dưới, giá trị xa xỉ.

Ngày hôm sau, tài xế Hoắc gia được La quân gia sai đi mua mấy bộ quần áo nữ đã quay lại, tuy nhiên cũng không phải hàng rẻ tiền, chỉ là kiểu dáng đều khá là bình thường, áo thun a, quần jean a, giày thể thao, so sánh với bộ lễ phục xa hoa lúc trước, hoàn toàn cách biệt một trời một vực.

“Nhân viên bán hàng còn lấy thêm một bộ đồ trang điểm, nếu Gia Ý tiểu thư cần tới, có thể dùng trước yến hội,” La quân gia lấy ra một túi nhỏ đồ trang điểm nhãn hiệu nổi tiếng, đưa tới trước mặt Gia Ý.

“Thật xinh đẹp, Gia Ý tiểu thư mặc bộ đồ này, đêm nay khẳng định có thể đè ép được các cô gái khác.” Di Lý cười rộ lên.

Không phải đã nói rõ, chỉ giúp anh đối phó Tuồng Mỹ Nghi là được sao? Vì sao còn phải đi tham gia tiệc tối gì đó chứ?

“Hoắc thiếu đâu?” Cô liếc nhìn bộ đồ đắt đỏ trong hộp quà, muốn tự mình hỏi một chút.

La quân gia thấy hình như cô không muốn, nói: “Thiếu gia còn ở công ty, sẽ trở về trước buổi tiệc tối, đã dặn dò chúng tôi phải để Gia Ý tiểu thư ăn mặc thật đẹp.”

Tuy chỉ ở chung với người đàn ông kia mấy ngày, nhưng cô vẫn rõ ràng người đàn ông kia có tính cách gì, không thể nào làm trái việc anh đã quyết định.

Không có cách nào, Gia Ý nho nhỏ thở dài, chỉ có thể đi trước rồi nói.

Buổi tối ở núi Hoàng Long đến rất sớm.

Tiệc tối được sắp xếp ở bể bơi bên cạnh biệt thự Hoắc gia, là bữa tiệc ngoài trời.

Sau khi màn đêm buông xuống, quanh bể bơi có đèn pha đủ mọi màu sắc, sáng ngời như ban ngày.

Bên cạnh bể bơi bày không ít bàn ăn, điểm tâm được dọn lên trước gồm có điểm tâm ngọt, tôm cocktail cùng rượu vang đỏ, nước chanh và các loại đồ uống.

Khách khứa tham gia tiệc tối đều lục tục đến sớm, đứng ở bên cạnh bể bơi, vừa nâng ly mời rượu, vừa nói giỡn, cảnh tượng cực kỳ nhân nhả, phần lớn là những người đảm nhiệm chức vụ ở bãi sân núi Hoàng Long, quản lý cấp cao của tập đoàn Hoắc Thị.

Thái Từ gia kiêm tổng tài Hoắc Chấn Dương hiếm khi nào đưa bạn bè đến bãi sân chơi, theo thường lệ trước khi rời đi sẽ tổ chức yến hội, khao thưởng và thăm hỏi nhân viên, cho nên mọi người đều rất vui vẻ, tận tình vui chơi sau giờ làm việc.

Đám nhân viên nữ ăn mặc trang điểm lộng lẫy tụ tập thành từng vòng tròn nhỏ, sắc mặt ửng hồng khe khẽ nói nhỏ.

Lần này Thái Từ gia ở lại núi Hoàng Long mấy ngày, đêm nay lại tự mình tổ chức tiệc tối, có thể tiếp xúc gần gũi, mấy cô nhân viên trẻ đẹp tất nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, thỉnh thoảng liếc mắt đưa tình với Hoắc Chấn Dương.

Bởi vì là tiệc tối ngoài trời, Hoắc Chấn Dương ăn mặc rất thoải mái, áo sơ mi màu trắng, cổ áo nửa mở ra, tay áo cuộn lên khuỷu tay rắn chắc, cầm một ly Whiskey, nhẹ nhàng lay động, lông mày hơi nhếch lên, hơi lộ ra chút lạnh lẽo, khuôn mặt tinh xảo như được điêu khắc, khiến người ta vừa nhìn liền như con nai chạy loạn.

Bên cạnh là Tiết Cảnh Xuyên cùng đi đến bãi sân lần này, anh là mỹ nam trẻ tuổi chuyên đóng phim thần tượng đang nổi tiếng trong nước.

Xung quanh còn có mấy công tử của gia đình thế gia thành phố G, tất cả đều khí phái bất phàm, giờ phút này vây quanh Hoắc Chấn Dương như sao vây quanh trăng sáng.

Đám nhân viên nữ được mở rộng tầm mắt, thậm chí có mấy người to gan muốn tiến lên lôi kéo làm quen, chỉ nghe mấy vị khách đứng gần cửa ra vào kinh hô.

“Oa, đây không phải Tường Mỹ Nghi sao?”

“Đại minh tinh Tường Mỹ Nghi kia à? Sao lại đến đây chứ?”

“Thật sự thật sự! Thật là Tường Mỹ Nghi, tôi là fans siêu cấp của cô ấy, tuyệt đối không sai, chính là cô ấy!”

.....

Tiếng động ồn ào hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người đến lối ra vào.

Tiết Cảnh Xuyên liếc nhìn người đàn ông bên cạnh.

Hoắc Chấn Dương như sớm đoán trước, một chút cũng không ngoài ý muốn.

Cô gái mặc bộ váy dài màu tím điểm lệ lộ phần lưng, trong tay cầm một chiếc túi đi tiệc nhãn hiệu nổi tiếng, yếu điệu đi dọc theo thảm đỏ đã được trải sẵn trên mặt cỏ, không hề liếc nhìn người bên cạnh một cái, dừng ở trước mặt Hoắc Chấn Dương, môi đỏ cong lên, kiều mị cười nói: “Chấn Dương, sao tổ chức tiệc tối lại không gọi em? A, có phải bởi vì mấy ngày trước em đi thử vai, nên không muốn quấy rầy em không? Không có việc gì, chỉ cần anh mở miệng, kể cả là việc lớn thì em cũng hoãn lại.” Lại làm trò mọi người mặt, lắc lắc eo thon tiến lên, khoác lên cánh tay cường tráng của người đàn ông, giọng nói dịu dàng: “Sao không nói lời nào? Chẳng lẽ không chào đón a?”

Có ý tứ gì? Chẳng lẽ Tường Mỹ Nghi có quan hệ không bình thường với tổng tài?

Một đám nhân viên nữ sắp rớt cả tròng mắt, hóa ra tổng tài là hoa đã có chủ sao?

Hừ! Tường Mỹ Nghi này có gì tốt, mấy năm nay, ở trên màn hình luôn là dáng vẻ bạch liên hoa ung dung ưu nhã, kỳ thật trên tạp chí đã phơi bày hết rồi, từ lúc cô ta vào nghề đến nay, không biết ôm đùi bao nhiêu cha nuôi, hơn nữa đều có ảnh chụp cùng ghi âm làm chứng!

Chỉ là Tường Mỹ Nghi này rất tự phụ, đoàn đội quan hệ xã hội ở sau lưng rất lợi hại, mỗi lần cha nuôi bị phơi bày ra, đều sẽ dùng chút thủ đoạn dòi đi tầm mắt mọi người, sau đó mở hộp bảo mời ký giả đến khóc sụt mướt một hồi, giả vờ đáng thương, liền đề được sự việc xuống.

Hoắc Chấn Dương nhìn Tường Mỹ Nghi không mời tự đến, cũng không giận, âm thầm đẩy cô ta ra: “Đại minh tinh góp mặt, như sao lại không chào đón, chỉ là còn phải chờ một chút mới chính thức khai tiệc.”

Tường Mỹ Nghi có chút vui mừng, vậy mà Hoắc Chấn Dương không có không vui, đã sớm đoán được, đồ nhà quê kia sao có thể là người phụ nữ của anh? Kể cả đúng vậy, chỉ sợ bây giờ đã bị vứt sang một bên!

Tâm tình cô ta rất tốt, chu đôi môi đỏ: “Sao còn phải đợi? Không phải người quan trọng nhất đến rồi sao.” Đương nhiên người quan trọng nhất này là ám chính chính mình.

Cô ta cố ý nói lớn tiếng, làm đám nhân viên nữ xung quanh càng thêm ghen ghét.

Đây là ép anh thừa nhận thân phận của cô ta ở trước mặt mọi người? Loại thủ đoạn này, chơi với mấy lão già giàu có thì thôi đi, còn định chơi với anh?

Hoắc Chấn Dương khẽ nở nụ cười lạnh đến mức không thể nhận ra, giọng điệu lại càng thêm hòa ái: “Người quan trọng nhất còn chưa tới.”

Tường Mỹ Nghi sùng sốt, chỉ nghe thấy giọng nói lớn tuổi truyền đến từ lối vào: “Hoắc thiếu, Gia Ý tiểu thư tới.”

Gia Ý tiểu thư? Lại là ai? Mọi người nhìn qua, chỉ thấy là La quân gia ở biệt thự núi Hoàng Long, tất cả đều ngẩn ngơ.

Đi theo sau La quân gia là một cô gái trẻ tuổi, tóc được búi ở sau đầu, mặc bộ lễ phục màu đen được làm riêng của Audrey Hepburn, ưu nhã lại ngọt ngào.

Cô gái trang điểm nhẹ, làn da trong trắng lộ hồng, hoàn mỹ không tì vết, đôi môi anh đào hơi nhếch lên, bên trên được thoa chút son màu hồng nhạt, khiến làn da càng thêm mịn màng, một đôi mắt xinh đẹp như nước hồ thu, làm người nhìn quên cả hô hấp.

Tường Mỹ Nghi nhìn đến ngây ngốc, đây là..... Đồ nhà quê gặp ở biệt thự vào mấy hôm trước sao?

Chỉ trang điểm đơn giản liền làm người ta kinh diễm..... Nếu vào giới nghệ sĩ, có người rèn giũa thật tốt, chỉ sợ bát com của mình cũng cướp mất một nửa.

Nếu lúc Tường Mỹ Nghi vừa bước vào tiệc tối là người kiêu ngạo như không tước, hiện nay cô gái đang đi vào lại giống như thiên sứ rơi xuống nhân gian.

“Chấn Dương, đây không phải là cô gái mà chúng ta gặp phải ở khu sân bắn chứ.....” Tiết Cảnh Xuyên thấy quái lạ, sao Hoắc Chấn Dương còn chưa để người ta rời đi?

Mấy tên công tử khác cũng thấp giọng bàn tán.

Ánh mắt Hoắc Chấn Dương vẫn dừng trên người Gia Ý, trong nháy mắt nhìn thấy cô, ánh mắt khẽ động một cái, không nghĩ tới những vết trầy trên mặt cô đã sớm không còn tung tích, giờ phút này đi về phía trước vài bước, lúc đi đến bên cạnh La quân gia, dưới tiếng hít khí của mọi người, kéo tay Gia Ý âm thầm dùng chút lực, kéo cô gái vào trong ngực mình, dùng giọng điệu tuyên bố: “Người quan trọng đã tới.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-1: Bị vả mặt (1)

Sắc mặt Tường Mỹ Nghi đen thui.

Người trong bữa tiệc tối đều kinh hô, chẳng lẽ vị tiểu thư đến sau này mới là bạn gái của Thái Tử gia?

Hóa ra Tường Mỹ Nghi cũng tham gia tiệc tối, khó trách Hoắc Chấn Dương để mình tham gia. Gia Ý ngẩng đầu, liếc mắt nhìn người đàn ông đang ràng buộc mình đến không thể động đậy, chỉ đành phối hợp: “Thật ngại quá, em tới muộn.”

Hoắc Chấn Dương hơi nhướng đôi mày rậm, giọng điệu trầm thấp mà cung chiêu: “Không sao, con gái luôn cần thời gian trang điểm.” Nói xong liền cao giọng: “Được, khai tiệc đi.”

Sự dung túng của người đàn ông khiến tất cả các vị khách nữ ở đây không ngừng hâm mộ, lại gần như xác định—— cô gái này mới là bạn gái chân chính của Hoắc tổng.

Mà Tường Mỹ Nghi kia, hóa ra là tự mình đa tình đưa tới cửa! Thiệt cho cô ta lúc này còn giả vờ thân thiết với Hoắc tổng như vậy!

“Thôi đi, tôi còn tưởng đại minh tinh rất cao quý, hóa ra LOW như vậy!”

“Cô ta cho rằng Hoắc tổng giống mấy người cha nuôi trước đó của cô ta sao? Quần lấy lấy không bỏ?”

.....

“Nếu Tường tiểu thư đã nể mặt đến đây, tôi và Gia Ý sẽ tiếp đón tới cùng, mời.” Hoắc Chấn Dương lạnh nhạt nói.

Tường Mỹ Nghi chưa từng phải chịu nhục nhã trước mặt người khác, sắc mặt càng thêm khó coi, đồng thời cũng cảm thấy rất nhiều ánh mắt cười nhạo tập trung ở trên người mình, cuối cùng khuôn mặt đỏ bừng.

“Mỹ Nghi, trở về đi, miễn cho mất mặt.” Tiết Cảnh Xuyên cùng Tường Mỹ Nghi đều là nghệ sĩ, cũng đã hợp tác mấy bộ phim, tuy ngày thường cũng không quen nhìn cô ta vênh mặt hất hàm sai khiến, nhưng vẫn đi lên trước khuyên nhủ.

Tường Mỹ Nghi lấy lại tinh thần, cười lạnh một tiếng: “Tiết Cảnh Xuyên, anh nói đi, cô gái này thật sự là bạn gái của Chấn Dương?”

Tiết Cảnh Xuyên chân chờ một chút, Hoắc Chấn Dương mới quen cô gái này mấy ngày, sao có thể, tám chín phần mười là dùng để chọc giận Tường Mỹ Nghi đi.

Chỉ chân chờ một chút, đã gia tăng sự nghi ngờ của Tường Mỹ Nghi, ánh mắt nhìn về phía Gia Ý sáng lên, tiến lên, quái gờ nói: “Gia Ý tiểu thư, nếu cô là bạn gái của Chấn Dương, nên biết anh ấy uống rượu Cocktail sẽ bị dị ứng đi? Sao cô lại để anh ấy uống rượu Cocktail?”

Gia Ý vừa mới biểu hiện sự thân mật của mình cùng Hoắc Chấn Dương, nhanh chóng chọc tức Tường Mỹ Nghi, tùy ý đưa cho Hoắc Chấn Dương một ly rượu, giờ phút này ngẩng ra, chỉ nghe Tường Mỹ Nghi lại đắc ý dào dạt: “Còn có, Chấn Dương không thích những cô gái búi tóc lên, thích nhất tóc dài xõa trên vai, cách trang điểm này của Gia Ý tiểu thư, hình như đi ngược lại sở thích của Chấn Dương a!”

Gia Ý không nói chuyện, Tường Mỹ Nghi đang muốn nói cho mọi người biết, mình chỉ là một con rối, cũng không phải bạn gái chân chính của Hoắc Chấn Dương, nào có cô gái nào không biết sở thích cùng điều cấm kỵ của người mình yêu chứ?

Hoắc Chấn Dương nhũn đôi mày rậm, vừa muốn nói chuyện, lại nghe cô gái bên cạnh bình tĩnh mở miệng: “Không có cách nào, mỗi lần Chấn Dương đều theo tôi, dù bị dị ứng hay là không thích, cũng chưa từng mở miệng phản đối.”

Hoắc Chấn Dương rất hứng thú gục đầu xuống, thường thức vật nhỏ ở trong ngực làm thế nào hất nước lạnh lên người khác, vốn luôn lạnh lùng nay lại cong khóe môi lên, không hề có ý ngăn cản, tùy ý để cô phát huy, còn rất hợp tác nâng ly rượu Cocktail trong tay lên, nhấp một ngụm, lại ôm lấy vòng eo của Gia Ý, thân mật mà ôn nhu: “Em thích là được.”

Tường Mỹ Nghi ngẩn ngơ, bên tai lại truyền đến tiếng cười nho nhò.

Cô ta lại bị vả mặt, tự rước lấy nhục!

Gia Ý khẽ cắn môi, được rồi, lại thêm chút sức, hôm nay triệt để làm cô ta chết tâm, nếu Hoắc Chấn Dương vừa lòng, nói không chừng lập tức giúp mình tìm người nhà.

Nghĩ đến đây, cô đi qua đó, nhẹ giọng nói: “Tường tiểu thư, sắc trời không còn sớm, nếu mấy ngày nay cô còn bận việc thử vai, chúng tôi cũng không giữ lại nữa,” Nói xong còn quay đầu lại, liếc nhìn người đàn ông phía sau, ngọt ngào cười, giống như làm nũng: “Chấn Dương ~ chúng ta để tài xế đưa Tường tiểu thư trở về được không?”

Gia Ý nói bằng giọng điệu nhão nhọt đó xong, chính mình cũng muốn nôn ra.

Hoắc Chấn Dương lại rất vừa lòng ừ một tiếng: “Được. La quân gia, nghe theo Gia Ý tiểu thư.”

“Cô ——” Cô gái này lại tự coi mình trở thành nữ chủ nhân sao?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-2: Bị vả mặt (2)

Tường Mỹ Nghi giận sôi máu, cô ta dựa vào cái gì đuổi mình đi?! Cô ta là cái thá gì!

Hôm nay cô chặt vật không chịu nổi, cô gái này cũng đừng hòng về vạng.

Tường Mỹ Nghi hung hăng lườm Gia Ý, thuận tay cầm lấy một ly rượu vang ở bên cạnh, hất về phía Gia Ý!

Một bóng người nhanh chóng thoáng qua bên cạnh Tường Mỹ Nghi, chắn trước mặt Gia Ý.

“Phốc ——” một tiếng, rượu vang đỏ hất hết lên người Tiết Cảnh Xuyên không sót một giọt nào.

Tường Mỹ Nghi thấy Gia Ý bình yên vô sự, khó thở, ném cái ly đi, muốn bước tới đỡ tay lên, trước mắt lại bị bao trùm bởi một bóng người, cổ tay bị người ta giữ chặt.

Khách khứa ở đây đều ngừng hô hấp.

“Cút khỏi tầm mắt của tôi. “Giọng nói người đàn ông rất âm lệ, đoán chừng được truyền tới từ địa ngục: “Tôi sẽ không nói lại lần thứ hai. Nếu không, tôi sẽ khiến cô hoàn toàn biến mất trong giới giải trí, đám cha nuôi của cô cũng không có năng lực giữ cô lại.”

Hoắc Chấn Dương không biết đã nhanh chân bước tới từ lúc nào, sự lạnh lẽo trên mặt dày hơn mấy phần.

“Nếu Tường tiểu thư không đi, tôi sẽ gọi vệ sĩ.” La quân gia mở miệng hòa theo Hoắc Chấn Dương.

Tường Mỹ Nghi không rét mà run, cả người mềm nhũn, lui ra phía sau vài bước, cuối cùng oán hận nhìn thoáng qua Gia Ý liền chạy đi.

Hoắc Chấn Dương xoay chuyển ánh mắt, không phát hiện bóng dáng vật nhỏ kia, chỉ nghe giọng nói của cô truyền tới từ một nơi gần đó.

“Không sao chứ?” Giọng nói Gia Ý tràn ngập sự xin lỗi, cầm một tờ khăn ướt sạch sẽ lau quần áo cho Tiết Cảnh Xuyên.

“Không có việc gì,” Đôi mắt hoa đào của Tiết Cảnh Xuyên chợt lóe, tùy ý để cô gái lau rượu vang đỏ trên người mình.

Thoạt nhìn áo somi của anh ta không rề, cứ như vậy bị rượu vang đỏ hủy hoại, còn không biết có giặt sạch được không.

Gia Ý thấy anh ta rộng lượng, càng thêm ngưỡng mộ: “Nếu không anh quay lại biệt thự, thay sang một chiếc áo khác, để tôi giặt cho anh, sau khi phơi khô lại để đi Lý đưa qua.”

Tiết Cảnh Xuyên nhin không được cong môi, vừa nãy cô gái này giống con sư tử nhỏ phản bác lại Tường Mỹ Nghi, bây giờ lại thành thỏ trắng, hơi mỉm cười, đột nhiên một cú người lại gần tai cô, tò mò nói: “..... Cô thật sự là người phụ nữ của Hoắc thiếu?”

“Tôi.....” Gia Ý không biết trước kia mình là ai, nhưng hiện tại ít nhất không thể nói dối, mặt phấn đỏ lên, nắm chặt góc váy.

“Tôi nói cho cô biết, cậu ta có một số chỗ, làm phụ nữ ăn không tiêu nha.....” Tiết Cảnh Xuyên cố ý.

“.....” Sắc mặt Gia Ý càng hồng.

“Cô nghĩ đi đâu vậy? Tôi đang nói tính cách!” Tiết Cảnh Xuyên cười rộ lên.

Chàng trai tuần tú trẻ tuổi liếc mắt đưa tình với một con thỏ con mảnh mai đỏ mặt, người bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng này vô cùng cảnh đẹp ý vui.

Hoắc Chấn Dương lại không khỏi trở nên, đi nhanh qua đó, một tay nắm lấy cổ tay gầy mảnh của Gia Ý, thẳng tắp đi về phía biệt thự.

“Này, Chấn Dương, sao đi nhanh như vậy, tôi còn chưa nói chuyện xong với bạn gái cậu đâu ——” Tiết Cảnh Xuyên gào lên.

“Anh..... Anh làm gì.....” Tuy không thấy rõ mặt người đàn ông này, Gia Ý lại có thể cảm nhận được sự phẫn nộ trên người Hoắc Chấn Dương.

“Đừng quên, bây giờ cô là người phụ nữ của tôi, trước mắt nhiều khách khứa như vậy, cô liếc mắt đưa tình với bạn tôi, là có ý gì.” Hoắc Chấn Dương ép giọng tới thấp nhất, cảm giác lạnh băng đánh úp lại.

“La quân gia, tiếp khách! Váy của Gia Ý bị bẩn, tôi đưa cô ấy về biệt thự thay quần áo.”

Giọng người đàn ông vờn quanh bữa tiệc ngoài trời, lôi kéo cô gái mặc váy đen, cũng không quay đầu lại rời đi.

Trên mặt đám nhân viên nữ ở đây đều lộ ra vẻ ghen ghét, lại có chút đỏ mặt, chỉ thay quần áo mà còn cần Hoắc tổng tự mình giúp đỡ, Hoắc tổng cung chiều cô gái này đến tận trời sao?

Tiết Cảnh Xuyên nhìn chằm chằm bóng lưng lạnh lùng của người đàn ông, lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Biệt thự trống vắng không một bóng người, bởi vì bên cạnh làm tiệc tối, La quân gia cùng đi Lý đều qua đó.

Hoắc Chấn Dương không nói lời nào, tóm Gia Ý đi thẳng đến lầu hai.

“Anh buông tay —— buông tay!” Lòng bàn tay Gia Ý rất đau, liều mạng muốn hất ra, lại không địch lại được sức lực của đàn ông.

Vào phòng ngủ lầu hai, Hoắc Chấn Dương thấy còn đang muốn né tránh chạy ra ngoài, dứt khoát bế cả người lên, thuận tay ném lên trên giường, leng keng một tiếng, dùng chân đóng cửa!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9-1: Dị ứng rượu Cocktail (1)

Gia Ý bị ném lên giường lớn, thật vất vả bò dậy, trợn mắt nhìn lại: “Anh vô duyên vô cớ kéo tôi trở về làm gì?”

Vô duyên vô cớ? Vừa nãy anh nói là vô ích à, cô gái nhỏ này căn bản không nghe vào?

Sắc mặt Hoắc Chấn Dương âm trầm, hơi hé miệng, nâng cằm nhỏ non mềm của cô lên: “Tuy hiện tại mục đích chủ yếu của cô là đối phó Tưởng Mỹ Nghi, cũng đừng quên ở trước mặt người ngoài, cô là bạn gái của Hoắc Chấn Dương, người khác sẽ để ý nhất cử nhất động của cô.”

Gia Ý hít sâu một hơi, hiểu rõ ý của anh, là anh thấy mất mặt khi cô đi lau quần áo cho chàng trai kia!

Cô hơi nghiêng đầu, muốn tránh khỏi sự ràng buộc của anh: “..... Vị kia tiên sinh chần rượu cho tôi, quần áo mới bị ướt, tôi chỉ giúp anh ta lau một chút..... Chẳng lẽ để người khác nói bạn gái của Hoắc đại tổng tài không hiểu một chút lễ nghi nào sao?”

Ngược lại mồm mép đào rất lợi hại, rất già mồm a.

Hoắc Chấn Dương giãn cười, siết chặt cằm cô, không cho cô nhúc nhích chút nào, từ trên cao chăm chú nhìn xuống cô: “Vậy cũng không cần tự mình ra tay, trên tiệc tối có nhiều người phục vụ như vậy gì, đều ăn không ngồi rồi sao? Cô không biết gọi một người tới sao? Hoặc là nói, nhà của cô dạy cô phải lau người cho một người đàn ông xa lạ ngay trước mặt mọi người?”

Chính là đâm chọc vào điểm yếu của Gia Ý, mấy ngày nay mê mang cùng sợ hãi về thân thể ào ào xông lên, Gia Ý đỏ mặt, hơi nước tràn ngập hốc mắt: “Tôi con không biết mình là ai, nào có gia giáo gì chứ? Nói không chừng tôi chỉ là một kẻ ăn xin ven đường? Anh chê tôi không có gia giáo, thì để tôi đi thôi! Dù sao sau hôm nay, đoán chừng Tưởng Mỹ Nghi không còn mặt mũi tìm anh, nhiệm vụ của tôi cũng hoàn thành!”

Hoắc Chấn Dương nhìn cô đỏ hồng con mắt cực kì kích động, tròng mắt nhũn lại, người hơi đổ về trước, giam cầm cô giữa hai cánh tay, giọng nói khàn khàn: “Ngược lại cô rất lợi hại, nói một câu bằng mười câu!”

Quả thực chính là giọng điệu cha dạy dỗ con gái!

Gia Ý cắn răng một cái, dùng tay đẩy anh ra, nhưng sức lực của cô sao hơn được một người đàn ông cao hơn 1m85, ngược lại còn kéo gần khoảng cách của hai người.

Cô ngậy người, nhất thời không kịp phản ứng lại, trong đôi mắt ngập nước, suýt nữa tràn ra ngoài.

Anh kêu lên một tiếng: “Là chính cô kéo tôi xuống.”

Hơi thở đàn ông đánh úp lại, cô thấy khuôn mặt luôn lạnh nhạt của anh lúc này lại đỏ đậm, lại không rảnh lo khóc: “Anh mau đứng lên, chúng ta nói chuyện là được rồi, không thể tiếp xúc quá thân mật, anh trái với.....”

Còn chưa dứt lời, Hoắc Chấn Dương đã nhũn chặt mày, cũng không đứng dậy, chỉ nâng tay lên, bắt đầu không kiên nhẫn gỡ cánh tay của mình.

“Anh làm gì! Mau đứng lên a!” Ngửi được mùi rượu nhàn nhạt trên người anh, khiến Gia Ý có chút luống cuống.

Tuy cô biết, người đàn ông này không có chút hứng thú nào với cô, nhưng uống rượu vào thì không biết thế nào được, chẳng may say đến loạn tính thì sao?

Cô sử dụng cả tay lẫn chân, tóm lấy vạt áo của anh, đang muốn đẩy anh ra, Hoắc Chấn Dương đã đứng lên, ngay tức khắc “Xoạt” một tiếng, áo sơ mi bị kéo ra.

Gia Ý phát hiện phía trên có rất nhiều nốt đỏ ửng, hơn nữa là tảng mông từng mảng, còn có xu thế tiếp tục lan ra, sừng sốt một chút, lúc này mới chú ý tới biểu cảm không khoẻ của anh: “Anh làm sao vậy?”

“Dị ứng.” Hoắc Chấn Dương lạnh lùng nói, cởi chiếc áo sơ mi bị xé rách ra, đi đến chiếc tủ gỗ đỏ được chế tạo bằng tay, kéo ra ngăn kéo cùng ngăn tủ, lục tục bắt đầu đi tìm thuốc dị ứng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9-2: Dị ứng rượu Cocktail (2)

Gia Ý phản ứng lại, a, đúng rồi! Tưởng Mỹ Nghi nói anh bị dị ứng rượu Cocktail, vừa nãy anh lại uống rượu Cocktail mà cô đưa cho anh!

Dị ứng không phải là việc nhỏ, một khi phát tác nếu nghiêm trọng có thể sẽ mất mạng!

Nhìn làn da của anh đã đỏ thành đáng về kia..... Không xong, nếu anh chết ngay bên cạnh cô, vậy sẽ không thể nói rõ được!

Gia Ý tạm thời bất chấp chuyện vừa rồi, vội nhảy xuống giường, đi qua đó thử hỏi: “Anh không sao chứ? Có cần tôi đi gọi La quản gia không?”

Hoắc Chấn Dương quen đường quen lối tìm được thuốc, nghiêng nửa bên mặt, giọng nói vẫn lạnh lẽo đến khiếp người: “Đi lấy cho tôi cốc nước.”

Oa, nửa bên mặt cũng đỏ!

Gia Ý nhìn đến hoảng sợ, lại không dám chậm trễ, vội đi đến chỗ máy đun nước ở một góc trong phòng ngủ, cầm chiếc cốc trên bàn trà, rót một cốc nước đun sôi để nguội, lại nhanh chóng đưa cho anh.

Hoắc Chấn Dương nhận lấy cốc nước, sau khi uống thuốc dị ứng lại lấy ra một tuýp thuốc mỡ, giọng điệu rất đương nhiên: “Tôi bôi cho tôi.” Nói xong lại đi tới mép giường nằm xuống.

“Cái gì? Tôi bôi cho anh? Tôi đi gọi người tới, không bằng để tôi gọi La quản gia đến giúp anh, tôi đâu biết làm a, tôi cũng không phải là bác sĩ.....” Gia Ý hoảng sợ, lại thấy anh đã nằm xuống giường.

“Chỉ bôi thuốc mỡ dị ứng mà thôi, không cần một hai phải là bác sĩ. Cô là bạn gái của tôi lại không bôi thuốc cho tôi, gọi người ngoài tới, người khác biết được, sẽ cho rằng vừa rồi đều là diễn trò. Còn có, đừng quên, rượu Cocktail này là cô đưa cho tôi,” Người đàn ông nằm sấp trên giường, giọng nói lạnh băng, “Bôi vào những điểm đỏ là được.”

Gia Ý nghiêng răng, được rồi, coi như nể mặt anh đang bị dị ứng, cầm thuốc mỡ đi qua đó, cõi giày bò lên trên giường.

Trên lưng, cổ, cánh tay của anh, đều có từng mảng từng mảng lớn dấu vết dị ứng.

Cô ngồi bên cạnh anh, cẩn thận lấy thuốc mỡ bôi lên những vết hồng trên người.

“Mạnh một chút, mấy ngày nay chưa cho cô ăn cơm no sao.” Thỉnh thoảng Hoắc Chấn Dương lại mở miệng nói.

Gia Ý bĩu môi, cô bôi thuốc cho anh, cũng không phải nhân viên mát xa chuyên nghiệp.

Người đàn ông này, thế mà coi cô thành cô nhân viên xoa bóp à, cô tức giận, bỗng nhiên mạnh tay hơn!

“Nhẹ chút, cô đang bôi thuốc hay là nặn mi?” Người đàn ông hít vào một hơi.

Gia Ý đành phải nhẹ hơn một chút.

Cô bôi được một lúc, bôi vì nghiêng người, còn phải dùng lực, cô có chút đau lưng, ai, cũng không dễ làm loại chuyện xui xẻo này anh, bỗng nhiên cô nghe thấy anh nhàn nhạt nói: “Ngồi lên.”

Có ý gì? Gia Ý ngậy người một chút.

“Ngồi lên lưng tôi bôi thuốc, sẽ tiện hơn chút.” Người đàn ông lặp lại một lần.

Gia Ý thở phào nhẹ nhõm, nhìn phần lưng gầy gò nhưng rắn chắc của anh, đường cong cơ thể rất đẹp, áp ứng nói: “Không tiện đi. Tôi ngồi ở bên cạnh cũng khá tốt.”

“Ngồi lên.” Giọng người đàn ông có chút không kiên nhẫn.

Trong giọng nói có sự áp lực vô hình, Gia Ý không có cách nào, bò lên lưng anh ngồi thẳng.

Không thể không nói, ngồi trên lưng anh bôi thuốc tiết kiệm được rất nhiều sức lực.

Chỉ là, có phải tư thế này cũng quá ái muội hay không.

Gia Ý nhịn không được nuốt nước miếng.

Hoắc Chấn Dương được bôi thuốc, cảm thấy trên sống lưng mát lạnh, triệu chứng của dị ứng dễ chịu hơi chút, đôi mắt thâm thúy hơi híp lại.

Má ơi, người đàn ông này rất dễ chịu! Cô lại mệt đến chết khiếp, thừa dịp anh quay lưng về phía mình, nhìn không thấy, dùng sức trừng anh!

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân của mấy người, tiếng gõ cửa của La quân gia cũng truyền tới: “Thiếu gia cùng Gia Ý tiểu thư xong chưa? Mấy người Tiết thiếu gia thấy cậu còn chưa đi qua, nên tới tìm cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10-1: Cô không sợ mất mặt, tôi ngại (1)

Gia Ý từ trên lưng Hoắc Chấn Dương bò xuống, bởi vì vội vàng, không cẩn thận đụng phải tủ đầu giường, “Ai nha” một tiếng, xoa xoa chân.

La quân gia vội lớn tiếng hỏi: “Thiếu gia, làm sao vậy, không có việc gì chứ?”

Trên lưng Hoắc Chấn Dương không còn trọng lượng của cô gái, cảm thấy nhẹ nhàng, rồi lại có chút mất mát nói không nên lời, lười nhác đáp lại: “Không có việc gì, có chút dị ứng, mới vừa uống thuốc.”

La quân gia nghe người bên nhà lớn Hoắc gia nói qua, lúc thiếu gia còn nhỏ có một lần vô tình chạm phải đồ ăn bị dị ứng, thiếu chút nữa đã chết, phải cứu giúp mới sống lại, hiện tại vừa nghe làm sao dám rời đi: “Có cần gọi bác sĩ tư nhân ở bên khu sân bắn tới không, hoặc là tôi cùng tài xế đưa cậu đến bệnh viện?”

Hoắc Chấn Dương nhíu chặt lông mày: “Không cần, đã tốt hơn rồi. Mấy người xuống lầu trước đi.”

La quân gia còn có chút không yên tâm, vẫn gõ cửa: “Thiếu gia, không bằng mở cửa trước, để tôi nhìn xem.”

Tiết Cảnh Xuyên reu reo: “Chấn Dương, có phải vị Gia Ý tiểu thư kia cũng ở bên trong hay không a?”

Hoắc Chấn Dương không khỏi nhớ tới cảnh Gia Ý lau quần áo cho Tiết Cảnh Xuyên ở trên bữa tiệc, nhẹ lãnh: “Đúng vậy, cô ấy đang thay quần áo.”

La quân gia không có cách nào, đành phải dẫn đám người Tiết Cảnh Xuyên xuống lầu trước.

Gia Ý đang chuẩn bị mở cửa đi ra ngoài trước, lại nghe thấy giọng nói của người đàn ông sau lưng: “Cô thay quần áo rồi lại xuống.”

“Thật sự phải thay quần áo?” Gia Ý trừng mắt liếc anh một cái, mặc dù bộ váy đen của mình đúng là bị dính mấy giọt rượu vang đỏ.

Hoắc Chấn Dương mặc một chiếc áo sơ mi sạch sẽ vào, ngón tay thon dài thông thả ung dung vãi từng cúc áo, liếc nhìn cái hộp trên bàn trà thủy tinh: “Bên trong còn có một bộ trang sức, thay đi.”

Trong hộp là một bộ trang sức dự bị, là chuẩn bị sẵn cho cô thay khi tham gia buổi tiệc được một nửa.

“Người phụ nữ của tổng tài tập đoàn Hoắc thị đi tham gia tiệc tối, có thể chỉ mặc một bộ lễ phục sao?” Hoắc Chấn Dương cười nhạt. “Cô không sợ mất mặt, tôi ngại.”

Gia Ý cắn môi, cuối cùng vẫn mở nắp hộp, lấy quần áo ra, lần này là một bộ lễ phục đỏ tươi xinh đẹp, bó sát người.

Cô nhìn xung quanh căn phòng một vòng, có ý tứ gì. Vậy mà toilet trong phòng ngủ lại được làm toàn bộ bằng cửa kính trong suốt, căn bản không có khả năng ngăn cản cảnh xuân!

Người đàn ông này lại nhảm chán như vậy! Làm một cái toilet trong suốt a!

Cô âm thầm trừng anh một cái: “Anh. Đi ra ngoài trước.”

“Bạn gái thay quần áo, tôi còn phải đi ra ngoài? Bọn họ ở bên ngoài thấy được, sẽ nghĩ như thế nào.” Hoắc Chấn Dương cự tuyệt.

Nếu ánh mắt có thể giết người, trên người anh đã sớm có một trăm cái lỗ rồi. Gia Ý nhin xuống, nói: “Vậy anh quay người đi!”

Hoắc Chấn Dương cũng rất phối hợp, nhún vai, chậm rãi quay người đi.

Gia Ý nhanh chóng cởi bộ lễ phục trên người ra, mặc bộ lễ phục màu đỏ lên người, trong chốc lát, hô một tiếng: “Xong.”

Hoắc Chấn Dương xoay người qua, hô hấp hơi cứng lại.

Nếu vừa rồi cô mặc bộ lễ phục màu đen tựa như một đóa bách hợp không thể xâm phạm, hiện tại trên người là màu đỏ diễm lệ, cô như một đóa hoa hồng có gai kiêu mị.

Có lẽ cảm nhận được tầm mắt nóng cháy của người đàn ông, Gia Ý vội đi mở cửa: “Đi thôi.”

Mới ra cửa, đi được vài bước, cô bỗng nhiên cảm thấy trên vai nặng xuống, trên người đã nhiều hơn một chiếc áo khoác thật to của đàn ông.

“Làm gì vậy?” Cô lôi kéo áo, người đàn ông này thật nhiều chuyện.

“Phía dưới đều là khách nam, cô không biết xấu hổ, tôi có.” Hoắc Chấn Dương lạnh nhạt nói.

Cô ghen lời, thế mà anh cũng nói ra được những lời này, nhin không được nói thầm: “Cũng không phải do tôi chọn quần áo.”

Ai biết được cô lại như vậy? Mặc một bộ lễ phục mà cũng có thể khiến đàn ông chảy máu mũi. Hoắc Chấn Dương không nói chuyện, trong lúc lo lắng khuôn mặt hơi tối sầm lại.

Phòng khách, mấy tên công tử thấy hai người đi xuống, vừa mới chuẩn bị cười chào hỏi, lại nhìn thấy Gia Ý, ý cười nhiều hơn vài phần ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10-2: Cô không sợ mất mặt, tôi ngại (2)

Trên người cô gái khoác áo của đàn ông, rộng lớn thùng thình, phía dưới lộ ra bắp chân trắng nõn cân xứng, bộ lễ phục trong áo khoác lờ mờ lộ ra sự gợi cảm, càng thêm vài phần thần bí mê người.

“Chúng tôi còn đang nghĩ không biết Gia Ý tiểu thư lên lầu thay quần áo gì, hóa ra mẫu mới của mùa xuân năm nay, đây là của nhà thiết kế Jassica đi. Chỉ thiết kế một bộ duy nhất? Tháng trước tôi muốn mua cho vị hôn thê, cũng không cướp được tay, vẫn là Hoắc thiếu có bản lĩnh.”

“Xinh đẹp như vậy còn che cái gì? Quá phí phạm của trời! Ha ha!”

“Đúng vậy, đáng người Gia Ý tiểu thư tốt như vậy, mặc bộ này nhất định đẹp, khoác áo khoác cái gì a, quá lãng phí.”

Sắc mặt Hoắc Chấn Dương như mưa đá rơi xuống, lạnh hơn vài phần.

Mấy công tử ở đây đã được chứng kiến vẻ mặt lạnh lẽo của Hoắc tổng tài trên thương trường, nhưng lúc này vẻ mặt lạnh lẽo càng nghiêm trọng hơn vài phần, tức khắc nuốt lại lời trên miệng.

Tiết Cảnh Xuyên nhếch môi, hoà giải: “Được rồi được rồi, mấy người đều không có ánh mắt. Dù Gia Ý tiểu thư có ăn mặc đẹp, cũng là để một mình Hoắc thiếu thưởng thức, mau đi đi!”

Đám người cùng nhau đi tới bữa tiệc, một lần nữa đi vào sân, bởi vì giày của Gia Ý có chút không vừa chân, để Hoắc Chấn Dương đi vào trước, mới cong lưng sửa sang lại một chút, vừa ngẩng đầu, chỉ thấy Tiết Cảnh Xuyên cũng không đi, đang đứng ở lối vào, đôi mắt hoa đào hơi híp lại rất có hứng thú nhìn thẳng vào mình.

Anh ta đã thay bộ quần áo bản vì bị hắt rượu vang đỏ, giờ phút này mặc một bộ POLO thoải mái, có vẻ tuấn mỹ cao lớn.

Kỳ thật, trước khi đến tiệc tối cô có nghe mấy nhân viên nữ bàn tán, cô biết đại khái thân phận và tên của Tiết Cảnh Xuyên. Là nam minh tinh đang nổi tiếng trong làng giải trí, giá trị con người bất phàm, fans trên Weibo hơn ngàn vạn, không ít công ty đều tranh cướp anh làm đại sứ thương hiệu, hiện tại là người phát ngôn cho nhãn hiệu dưới cờ của tập đoàn Hoắc Thị, cho nên cũng coi là người quen của Hoắc Chấn Dương, thường xuyên cũng ra vào.

Gia Ý nhớ rõ, ngày đó lúc vừa tỉnh lại ở bãi sân đi xin giúp đỡ, Tiết Cảnh Xuyên dịu dàng hơn người đàn ông họ Hoắc kia nhiều, còn giúp mình nói chuyện.

Đêm nay, lại là anh ta giúp mình chặn ly rượu của Trương Mỹ Nghi.

Cho nên, Gia Ý rất có hảo cảm với anh ta, cười cười: “Sao Tiết tiên sinh không đi vào?”

Tiết Cảnh Xuyên đôi chân dài bước qua, thần bí hề hề: “Cô còn chưa trả lời vấn đề vừa rồi của tôi.”

“A, cái gì?” Gia Ý sững sờ.

“Cô thật sự là người phụ nữ của Chấn Dương?” Tiết Cảnh Xuyên nhiu mày, luôn cảm thấy không giống lắm, đã nhiều năm rồi Hoắc Chấn Dương không có thừa nhận bạn gái chính thức với người ngoài.

“Tiết Cảnh Xuyên, lòng hiếu kỳ của cậu thật sự rất lớn.” Từ xa truyền tới giọng nói không vui của một người đàn ông.

Hoắc Chấn Dương đợi cả nửa ngày không thấy cô đi vào liền ra xem, không nghĩ tới lại thấy cô nhóc này thân mật nói chuyện với Tiết Cảnh Xuyên, quên cả việc đi vào bên trong.

Tiết Cảnh Xuyên lẩn lộn trong giải trí, lại là dựa vào mặt kiếm com, không biết mê đảo bao nhiêu fans, đoán chừng cô cũng giống đám fans đó, cũng bị mê hoặc đến xoay quanh.

Tiết Cảnh Xuyên thấy Hoắc Chấn Dương trưng ra khuôn mặt lạnh băng, nụ cười lộ ra vài phần nghịch ngợm, nói theo anh: “Chấn Dương, đúng là tôi rất tò mò, cho nên mới nhin không được hỏi Gia Ý tiểu thư. Hai người mới quen biết mấy ngày, thật sự ở bên nhau sao?”

Thằng nhóc này, không chứng minh cho anh ta xem, sẽ liều chết quần lấy không bỏ.

Hoắc Chấn Dương không chút biểu cảm, cánh tay dài duỗi ra, trong nháy mắt đã lôi Gia Ý vào trong ngực.

Còn chưa chờ cô cùng Tiết Cảnh Xuyên đứng bên cạnh phản ứng lại, anh đã nâng mông cô lên, hơi cúi người xuống, dầy vò đôi môi vô tội của cô!

Gia Ý không kịp chống cự sự xâm chiếm của anh, mở to hai mắt nhìn.

Cách đó mấy chục bước, sau lùm cây rậm rạp, một chàng trai đội mũ lưỡi trai đang cầm cameras mini, ánh sáng chột lóe, chụp lại một màn này.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11-1: Cùng tôi đi ra ngoài (1)

Thành phố G, nhà lớn Hoắc gia, Hoắc Viên.

Trong phòng khách xa hoa, một người đàn ông trung niên có mái tóc hơi bạc, khuôn mặt lại uy nghiêm, nhìn thẳng tờ báo trên bàn trà, biểu tình khó coi.

Đây là cha của Hoắc Chấn Dương, là chủ tịch tập đoàn đã lui ra phía sau Hoắc lão gia từ Hoắc Thiên Phái.

Tiêu đề trang nhất của tờ báo giải trí là một hàng chữ to rất rõ ràng: “Tổng tài Hoắc thị tụ tập bạn bè cuồng hoan ở biệt thự trong núi, ôm mỹ nhân hôn tràn miên, đại gia khiêm tốn, hay là thật sự đắm loạn?”

Bình luận phía dưới càng là muôn hình muôn vẻ, lời khó nghe gì cũng có.

Hoắc Thiên Phái nắm chặt tay, nện vào bàn trà, khiến chén trà ở bên cạnh suýt nữa nhảy dựng lên: “Thằng nhóc này, quá càn quấy. “

“Thiên Phái, đừng nóng giận.” Một người phụ nữ trung niên ăn mặc hoa lệ đi ra, ôn nhu an ủi, ngừng một chút, lại thấp giọng nói: “Chỉ là, nói đi cũng phải nói lại, Chấn Dương cũng không đúng, mấy ngày trước là đại thọ của ông, ngày quan trọng như vậy mà lại không tới, nói mấy ngày nay phải đàm phán với nhà cung cấp hàng ở Châu Âu nên không có thời gian, hóa ra là dẫn mấy người bạn lên bãi săn núi Hoàng Long chơi, này cũng quá không hiểu thuận đi. Như vậy cũng thôi đi, vậy mà lẩn lộn với đứa con gái không biết từ đâu ra. Ngài giới thiệu cho nó bao nhiêu danh môn khuê tú nó lại không cần, lại tìm cô gái không rõ thân phận, tốt rồi lại còn lên trang nhất, đều nói trước kia nó không gần gũi sắc, khiêm tốn trầm ổn là giả vờ, khiến danh tiếng của tập đoàn cũng khó nghe a.”

Người phụ nữ này khoảng bốn mươi tuổi, bảo dưỡng rất tốt, làn da trắng nõn, dáng người thon thả, đôi mắt phượng lộ ra vài phần khôn khéo, là vợ kế của Hoắc Thiên Phái, cũng là mẹ kế của Hoắc Chấn Dương - Diêu Trần Như.

Nhìn như là đang an ủi, kỳ thật là thêm dầu vào lửa, càng khơi dậy lửa giận của Hoắc Thiên Phái.

Diêu Trần Như nhìn vẻ mặt phẫn nộ của lão gia tử, lộ ra vẻ mừng thầm không dễ phát hiện, lại cầm lấy tờ báo trên bàn trà, vừa xem vừa cố ý lớn tiếng cảm thán: “Chắc chắn, tòa soạn này cũng quá liều lĩnh, nói cái gì a! Nói lúc này Chấn Dương của chúng ta đến bãi săn núi Hoàng Long mở tiệc thác loạn. Ông xem, còn nói, cô gái mà nó ôm là gà rừng. Hừ, làm vậy! Chúng ta nhất định phải kiện bọn họ, lại dám ăn nói lung tung!”

Hoắc Thiên Phái gân xanh nhảy lên, rốt cuộc nhin không được, gào lên: “Lão Âu, gọi điện thoại đến biệt thự núi Hoàng Long, để thằng nghịch tử kia lăn về đây!”

Âu quản gia đã làm quản gia ở ở Hoắc Viên gần bốn mươi năm, rất ít thấy Hoắc Thiên Phái tức giận như vậy, vội vàng gạt đầu, đi gọi điện thoại.

Diêu Trần Như đỡ Hoắc Thiên Phái lên lầu vào thư phòng, trấn an một lát, trông mắt xoay chuyển, thở dài: “Được rồi, Thiên Phái, Chấn Dương đã lớn như vậy, hơn nữa, phần lớn việc của tập đoàn đã giao hết cho nó, ông cũng đừng quan tâm.”

”Nhưng bây giờ nhìn lại, sao tôi có thể yên tâm giao toàn bộ Hoắc thị cho nó.” Hoắc Thiên Phái xoa ngực, nghe vợ nói xong, tức khắc tâm trạng lại tồi

tệ.

Diêu Trần Như vội rền sắt khi còn nóng, nhắc lại chuyện cũ: “VẬY không bằng điều Chấn Hiên đến tập đoàn giúp đỡ anh trai đi. Kỳ thật, Chấn Hiên cũng đã lớn, hơn nữa luôn ngoan ngoãn, cũng rất nghe lời ông a.”

Hoắc Chấn Hiên là con trai của Diêu Trần Như, cũng là em trai cùng cha khác mẹ của Hoắc Chấn Dương.

Lúc trước Diêu Trần Như tranh thủ cho con trai rất nhiều lần, nhưng lần nào Hoắc Thiên Phái cũng không đồng ý đưa con trai nhỏ về tổng bộ, lần này lại bởi vì đang nổi nóng, do dự một chút, trong chốc lát mới xua tay: “Để tôi suy nghĩ đã.”

Diêu Trần Như vui mừng, vội gật đầu: “Được, vậy lão gia chậm rãi suy nghĩ.”

Đóng cửa lại, Diêu Trần Như mới vừa xuống lầu, đã thấy một bóng dáng đứng ở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11-2: Cùng tôi đi ra ngoài (2)

Chàng trai kia khoảng hai mươi tuổi, tuổi trẻ anh tuấn, dáng người cao lớn, cả người đều là hàng hiệu, mái tóc màu nâu che khuất nửa bên mặt, nhưng đôi mắt lại có chút tà khí, thoạt nhìn không phải người tốt, đi đến trước mặt Diêu Trần Như, ôm lấy cánh tay: “Mẹ, thế nào?:

”Mới vừa nói với cha con! “Diêu Trần Như yêu thương vỗ tay con trai, cực kì tự tin, hạ giọng, “Lần này cha con thật sự tức giận anh trai con, xem ra, con có hi vọng vào tổng bộ..... Đúng rồi, cái tên paparazzi mà con phải đi theo dõi anh trai con không có vấn đề gì chứ? “

Hoắc Chấn Hiên tràn đầy ý cười, lại gần tai Diêu Trần Như: “Không có việc gì, đã thu phục xong. Cho một số tiền, quyết sẽ không nói bậy, càng không thể để cha biết là con tuồn tin tức ra ngoài.”

“Con trai mẹ đúng là thông minh,” Diêu Trần Như cười rộ lên, lại oán hận nói, “Con có khả năng như vậy, dựa vào cái gì phải làm việc ở công con, thứ anh trai con có thể làm, con càng làm tốt hơn! Chỉ cần lần này con có thể đi vào tổng bộ, nhất định có thể để cha con nhìn thấy sự lợi hại!”

Anh ta cũng không hiếm lạ gì việc tới tổng công ty.

Gia sản của Hoắc gia nhiều như vậy, dựa vào cái gì phần lớn đều là của anh cả? Bởi vì anh cả là con trai của người vợ quá cố sao?

Hoắc Chấn Hiên nhếch khóe môi tràn đầy khinh thường, lại nở nụ cười, ngoan ngoãn gật đầu với mẹ.

**

Biệt thự núi Hoàng Long, chuông điện thoại chói tai phá vỡ sự yên lặng.

Mười mấy phút sau, La quân gia buông điện thoại xuống, vội vàng lên lầu hai, gõ cửa phòng ngủ, giọng nói rất khẩn trương: “Thiếu gia, Hoắc Viên gọi điện thoại tới, lão Âu nói, lão gia từ nhìn thấy ảnh chụp cậu mở tiệc ở trên núi Hoàng Long còn có ảnh chung với Gia Ý tiểu thư, rất tức giận, thúc giục cậu trở về.”

Phòng ngủ, Hoắc Chấn Dương dùng hai tay làm gối đầu, đôi chân thon dài duỗi thẳng, lười nhác nằm ở trên giường, ánh mắt dừng lại ở tờ báo được mở ra.

Ảnh chụp một cặp nam nữ đang ôm hôn ở lối vào bữa tiệc, nóng bỏng triền miên.

Anh nhẹ nhàng nhếch khóe môi: “A, chụp rất rõ ràng.”

La quân gia ở cửa thở dài: “Lần này là tôi thất trách, không cẩn thận để paparazzi đến gần khu vực xung quanh biệt thự, càng không nghĩ tới lão gia từ lại nhìn thấy nhanh như vậy.....”

Chỉ sợ không phải bởi vì La quân gia thất trách, là có người thông báo cho paparazzi, hơn nữa giúp paparazzi tới gần.

Sâu trong đôi mắt chợt lóe lên một tia sáng lạnh nhỏ bé không thể nhận ra, Hoắc Chấn Dương đuổi người đứng dậy: “Lão La, vào gara lấy xe ra.”

Lầu hai, phòng cho khách.

Hôm nay Gia Ý không đi xuống dưới ăn bữa sáng, giờ phút này ngồi ở bên cửa sổ, còn chưa lấy lại tinh thần từ màn cường hôn đêm qua.

Không tự chủ được sờ môi, còn có chút sung to. Có thể thấy được ngày hôm qua người đàn ông kia đã dùng sức như thế nào!

Đã nói không thể thân mật tiếp xúc, anh biết rõ có phạm phải!

Tuy là vì để Tiết Cảnh Xuyên tin tưởng mối quan hệ của hai người, cũng không đến mức làm ra động tác thân mật như vậy đi.

Không được, đợi chút phải nói rõ ràng với anh, nói cho anh biết, giao dịch này đã làm xong, anh cũng nên thực hiện lời hứa, giúp cô tìm người nhà!

Đúng lúc này, cửa phanh một tiếng mở ra, người đàn ông kia đứng ở cửa, lời nói ngắn gọn: “Cùng tôi đi ra ngoài.”

Gia Ý ngăn ra: “Đi đâu?”

“Hoắc Viên.” Giọng nói vẫn không lạnh không nhạt, tựa như chủ nhân cao cao tại thượng ra lệnh với súng vật chơi cùng, căn bản không cần giải thích nhiều.

Suy nghĩ một lát, Gia Ý mới phản ứng lại, ý của Hoắc Chấn Dương là muốn cô cùng anh đến nhà lớn Hoắc gia.

Nhà lớn Hoắc gia? Đó không phải là chỗ ở của cha mẹ anh sao?

Có ý gì?

Cô chỉ cùng anh đi ra ngoài diễn kịch một hồi, chộc tức Tường Mỹ Nghi mà thôi, vì sao bây giờ phải cùng anh về nhà lớn Hoắc gia?

Gia Ý đang trợn mắt há hốc mồm, Hoắc Chấn Dương đã cất bước đi vào, tóm lấy cổ tay mảnh khảnh của cô, lôi cô đi ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12-1: Đã rách ra (1)

Chiếc xe đua Porsche màu đen hai chỗ ngồi với đủ mã lực, nhanh như điện chớp rời khỏi biệt thự núi Hoàng Long.

Tốc độ cực nhanh xuyên qua mấy giao lộ, phong cảnh dọc đường biến hóa rất nhanh.

Người cùng nhà cao tầng dần nhiều hơn, nhìn ra được đã vào trong thành phố G.

Lúc đầu Gia Ý còn ở trên xe la hét muốn đi xuống, dần dần giọng nói biến mất.

Trong đô thị bê tông cốt thép này, nói không chừng có người nhà của cô, vẫn tốt hơn ở lại biệt thự trong vùng ngoại thành.

Quan tâm anh làm gì, còn không phải cùng về nhà anh một chuyến sao, chẳng lẽ còn có thể ăn được cô sao?

Porsche tiếp tục lao nhanh dọc theo đường cái, dần chạy chậm lại trước một trung tâm thương mại xa hoa.

“Vào thay quần áo trước.” Người đàn ông nắm tay lái, không nhanh không chậm.

Gia Ý liếc nhìn cách ăn mặc của mình một cái, áo thun cùng quần jean, cự tuyệt: “Bộ quần áo này khá tốt, không cần thay đổi.”

Hoắc Chấn Dương nghiêng mặt qua, đôi mắt như hắc diệu thạch dâng lên sự lạnh lẽo, lườm nhiều lời với cô, bàn tay to giờ lên.

Gia Ý còn chưa phản ứng lại, áo thun đã “Roẹt” một tiếng, đáng thương rách ra một miếng, lộ ra nửa bả vai tròn trịa xinh xắn.

“Anh làm cái gì ——” Cô kêu lên.

“Phá. Lần này có thể thay rồi đi.” Người đàn ông xoay chuyển tay lái, dừng lại.

“Anh.....” Gia Ý cắn môi, người đàn ông này thật là biến thái.....

Người đàn ông đã cởi tây trang ra, ném cho cô: “Mặc vào.”

Cô lại không dám nói không, lúc này đây, ngoan ngoãn mặc vào.

Tổng giám đốc cùng mấy giám đốc của trung tâm thương mại biết được Hoắc Chấn Dương tới, đã sớm đứng chờ ở cửa lớn.

Tuy trung tâm thương mại này cũng thuộc sản nghiệp của tập đoàn Hoắc Thị, nhưng tổng tài chưa từng tự mình tới thị sát, hôm nay thật sự rất hiếm có.

Càng khó hơn là còn mang theo một cô gái.

Cô gái này còn mặc tây trang của tổng tài.

Mấy người chịu đựng sự tò mò, tất cung tất kính tiến lên tiếp đón: “Hoắc tổng.”

“Đưa cô ấy đi thay một bộ khác.” Hoắc Chấn Dương trực tiếp nhìn ra ngoài cửa sổ hạ chỉ thị, nói năng khí phách, đơn giản dứt khoát.

Tổng giám đốc sững sốt, lại nghe Hoắc tổng bổ sung một câu: “Không cần quá hoa lệ, thanh thuần chút là được.”

Thanh thuần?

Tổng giám đốc nuốt nước miếng, gật đầu, cùng mấy vị giám đốc vây quanh cô gái đi vào trong.

Lăn lộn trong trung tâm thương mại khoảng hai tiếng, Gia Ý trở lại xe của Hoắc Chấn Dương.

Cô gái mặc một bộ váy liền vải bông màu trắng kiểu dáng học sinh, tóc được xõa xuống, rũ ở hai vai.

Không giống với vẻ ưu nhã ung dung trên bữa tiệc tối, giờ phút này, cô gái giống như một tờ giấy trắng thuần khiết không hề có vết bẩn nào, khiến người ta không đành lòng vấy bẩn, vô cùng đơn thuần đáng yêu.

“Hoắc tổng, ngài thấy thế nào?” Tổng giám đốc thử thăm dò.

Bên trong xe, người đàn ông không nói chuyện, ánh mắt nóng rực, chặt chẽ chăm chú nhìn Gia Ý, khóe miệng có hai phần nghiền ngẫm cùng cân nhắc, tựa như có thể xuyên thấu qua bộ váy để nhìn thấy nội dung bên trong.

Khuôn mặt Gia Ý không khỏi nóng lên, có chút khấn trương, chẳng lẽ bộ váy trắng này quá lộ? Lộ hết ra rồi?

Bằng không, vì sao người đàn ông này lại nhìn mình như vậy.....

“Có thể. Lên xe đi.” Người đàn ông nói một câu phá vỡ sự xấu hổ của Gia Ý, làm tổng giám đốc cùng mấy cấp dưới đều thở ra một hơi.

Gia Ý ngồi bên ghế phụ, khởi động xe, rời khỏi trung tâm thương mại.

Lúc tới Hoắc Viên, sắc trời đã không còn sớm.

Sau khi xuống xe, Gia Ý nhìn bốn phía xung quanh.

Hoắc Viên ở ngay trung tâm thành phố G, nằm ngay trên đoạn đường tắc đất tắc vàng danh xưng với thực.

Sau khi xe đi qua cửa lớn khắc hoa, có mấy người làm đã đứng chờ, khom lưng chào hỏi: “Đại thiếu gia đã trở lại.”

Âu quản gia thấy thiếu gia cuối cùng đã trở lại, thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiến lên nói: “Đại thiếu gia đã trở lại, hôm nay lão gia tức giận cả một ngày, nhanh đi nói chuyện với lão gia.....”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12-2: Đã rách ra (2)

Còn chưa nói hết câu, Âu quản gia lại nhắm ngậm miệng, trong xe thể thao trừ bỏ Hoắc Chấn Dương, còn có một cô gái bước xuống.

“Đây là.....” “Âu quản gia trông lớn mắt.

Hoắc Chấn Dương bình tĩnh, ném chìa khóa xe vào trong tay người làm ở bên cạnh, nhàn nhạt nói: “Là cô gái đứng bên cạnh tôi mà mấy người thấy ở trên báo.”

“Cái gì? Đại thiếu gia..... Cậu không phải nói đùa chứ.....” Âu quản gia hoảng sợ!

Lão gia đã tức giận đến như vậy, đại thiếu gia còn đưa người về nhà, này không phải lửa cháy đổ thêm dầu sao!

Ông kéo Hoắc Chấn Dương sang bên cạnh, muốn ngăn cản.

Hoắc Chấn Dương quay đầu, nhìn về phía Gia Ý: “Cô chờ chút đã.”

Gia Ý nhìn hai người đi đến một bên, vốn đang có chút khản trương, hiện tại lại nhẹ nhàng.

Thoạt nhìn, hình như người lớn Hoắc gia cũng không thích mình, thậm chí rất chán ghét mình?

Hừ, quan tâm anh làm gì! Dù sao người đầu đầu là Hoắc Chấn Dương, cũng không phải mình!

Cô coi như là đi ra ngoài ngắm cảnh, đi dạo phố.

Gia Ý nghĩ xong liền vòng tay ra sau lưng, đi dạo khắp nơi.

Không thể không nói, Hoắc Viên thật sự rất lớn, cảnh lá tốt tươi, vô cùng xanh sạch, trong đình viện còn có hồ nhân tạo và đình làm bằng gỗ lim để hóng gió, có vài phần cảm giác của thời Minh.

Nhìn ra được, chủ nhân của căn nhà này rất có mắt nhìn, cũng là người từng trải.

Không biết đi dạo đến nơi nào, đằng trước là một căn phòng pha lê trong suốt, bên trong là từng trạc cây xanh mượt cùng với đóa hoa rực rỡ.

Là căn phòng kính với nhiệt độ ổn định để nuôi dưỡng hoa cỏ.

Gia Ý có chút vui mừng, không kìm lòng được đi lên trước, đi vào phòng kính.

Nhiệt độ không khí trong phòng ấm áp, không khí rất ướt át, giá trị của căn phòng pha lê và thiết bị điều chỉnh nhiệt nhất định rất đắt đỏ, nhìn ra được tới người nuôi hoa rất tỉ mỉ.

Đây là hoa lan.

Cô cảm thấy có lẽ trước kia mình thích trồng hoa cắm hoa, cho nên mới có cảm giác thân thiết với thiên nhiên.

Ngón tay nhẹ nhàng nâng lên một đóa hoa chưa nở hẳn, đôi môi hồng khẽ động: “Đây là hoa lan màu tím.”

Lại quay đầu, lẩm bầm lầu bầu: “Hắn là Tô Tâm Lan.”

“Tiểu cô nương hiểu biết không ít.”

Giọng nói tang thương hồn hậu vang lên, Gia Ý hoảng sợ, nhìn về phía tiếng nói

Một ông cụ cầm một cây kéo tỉa nhánh cây, đứng cách đó không xa, sắc mặt có chút vui mừng.

Gia Ý lui ra sau vài bước, muốn đi ra ngoài, ngượng ngùng: “Thật xin lỗi.”

“Không có việc gì.” Ông lão mỉm cười, đôi mắt lộ ra thiện cảm vì gặp được tri âm, một chút không ngại, “Cô gái nhỏ còn hiểu hoa lan?”

“Cháu.” Gia Ý cũng không biết giải thích như thế nào, ông lão trước mắt có sự uy nghiêm vô hình, hình như có ba phần tương tự với người nào đó, khiến người ta có loại áp lực không thở nổi.

Cô xoắn vạt váy: “Không phải rất hiểu, cháu chỉ tùy tiện nói, để ngài chê cười rồi. Chủ nhân của hoa lan này mới là người chân chính hiểu hoa, hoa lan mềm mại quý nhả, lại nuôi tốt như vậy.”

Ánh mắt ông lão nhìn cô gái càng thêm từ ái.

Hoa lan trong nhà kính đều là chủng loại quý giá.

Chỉ là mấy bông hoa mà cô gái này vừa nói ra, đều được chuyển bằng đường hàng không về từ nước ngoài, người thường tuyệt đối không có khả năng biết đến, càng không thể nói ra được tên của chúng.

Cô gái này, nếu không phải dân chuyên nghiệp, cũng là danh viện nhà giàu.

Đúng lúc này, Gia Ý thè lưỡi, cúi mình chào, chạy nhanh chuồn ra ngoài.

Lúc đi về theo đường cũ, Hoắc Chấn Dương đã cau mày đứng đó.

“Đi nơi nào.” Giọng người đàn ông rất không vui, chớp mắt liền không thấy, là thô sao?

“Không đi đâu, thầy anh nói chuyện với người ta, tùy tiện đi vài bước.” Gia Ý nói qua loa.

Người đàn ông tuần mỳ như được điều khác bỗng nhiên trở nên lạnh lùng, bước tới vài bước, nâng chiếc cầm non mềm lên, không chút lưu tình kẹp giữa ngón tay vuốt ve, làm cô có chút đau đớn: “Lần sau không được chưa nói lời nào đã chạy, cẩn thận một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13-1: Ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo (1)

Phòng khách, bầu không khí căng chặt.

“Cô là người cùng lên báo với Chấn Dương?” Diêu Trân Như không chút nào che dấu sự khinh thường, lại nhìn thoáng qua người đàn ông ở sô pha bên kia, vậy mà lại mang đứa con gái quê mùa này về nhà, là sợ lão gia không tức chết sao, thật tốt quá!

Gia Ý đã phát hiện, vị phu nhân được bảo dưỡng thỏa đáng trước mặt không phải mẹ ruột của Hoắc Chấn Dương, thì ra là mẹ kế của Hoắc Chấn Dương.

Hoắc lão gia còn chưa xuất hiện, một mình Diêu Trân Như đã xuống lầu.

“Đừng vậy.” Gia Ý trả lời.

“A,” Diêu Trân Như không tiện nói thẳng Hoắc Chấn Dương, cố ý chỉ cây dâu mắng cây hòe nói với Gia Ý, “Cô cho rằng Hoắc Viên là chợ bán thức ăn à, người nào cũng có thể tiến vào sao? Mấy năm nay, có rất nhiều cô gái muốn quyến rũ Chấn Dương nhà tôi. Vị tiểu thư này, cô cảm thấy cô có tư cách gì chứ? Lão gia nhà tôi còn đang nổi giận vì việc cô và Chấn Dương bị chụp lén, vậy mà bây giờ còn có mặt mũi ngênh ngang vào nhà, đưa tới cửa, con gái bây giờ điều thấp hèn vậy sao?”

Khuôn mặt Hoắc Chấn Dương lạnh nhạt, ngửa mặt dựa vào sô pha, đôi tay đặt lên tay vịn, chân dài hơi vênh lên, ngón tay nhẹ gõ gõ lên mặt lụa, dù chưa nói chuyện, khóe miệng lại hiện ra tia cười lạnh không dễ phát hiện.

Gia Ý âm thầm liếc nhìn người đàn ông bên cạnh, người đàn ông này xảy ra chuyện gì vậy! Kéo mình đến đây để mình bị mắng sao? Anh đường đường là Thái Tử gia, tổng tài tập đoàn lớn, đương nhiên mẹ kế của anh không dám mắng anh, chỉ có thể mắng mình a.

Diêu Trân Như thấy cô gái này không nói chuyện, tưởng là chột dạ, càng đắc ý: “Cô gái gia đình từ tế, nghe thấy chủ nhà nói như vậy, đã sớm xấu hổ đến tự rời đi, da mặt cô thật là dày. Sao nào, nhất quyết đợi lão gia đến tự mình đuổi cô sao?”

Sô pha đối diện, người đàn ông dừng tay lại, cuối cùng lạnh lùng mở miệng: “Người tôi đưa về, ai dám đuổi đi? Người họ Hoắc không còn làm chủ được cái nhà này à.”

Diêu Trân Như ngẩn ra, ồ ào đứng lên, chợt nghe được tiếng bước chân quen thuộc đi vào từ bên ngoài, biết lão gia tới, lập tức thay đổi sắc mặt, giọng điệu bi thương, lớn tiếng nói: “Chấn Dương, con nói gì vậy? Tốt xấu gì đi cũng là mẹ kế của con, lại nói, đi cũng chỉ muốn tốt cho con a, cô gái này đâu phải loại người tốt đẹp gì? Con ở bên ngoài tiêu tiền chơi đùa là được rồi, đưa cô ta về nhà, là muốn chọc cha con tức chết sao?”

Hoắc Chấn Dương liếc mắt nhìn Diêu Trân Như đang diễn trò: “Thật ngại quá, cô ấy không phải mấy cô gái tùy tiện ở bên ngoài. Hôm nay tôi đưa cô ấy về nhà, là muốn nói với cha một tiếng, đây là bạn gái của tôi,” Nói xong lại giơ tay ôm lấy Gia Ý, giọng điệu bóng đùa, “Sao nào? Tôi và bạn gái của tôi bị chụp ảnh, là việc không thể lộ ra ngoài sao?”

Hoắc Thiên Phái vốn dĩ nghe Diêu Trân Như nói xong, sắc mặt có chút khó coi, lại nghe thấy con trai nói lời này, sắc mặt thả lỏng, lại có vài phần vui sướng, đã nhiều năm như vậy con trai cũng chưa có bạn gái chính thức, bây giờ nếu mang về nhà, vậy khẳng định là nghiêm túc.

“Chấn Dương, vì sao con không nói sớm!” Hoắc Thiên Phái bước vào.

“Không phải đang nói sao.” Hoắc Chấn Dương cầm tay Gia Ý, khuôn mặt xoay qua nhìn thẳng vào cô gái, giống như đang nhìn chăm chú một bảo vật, giọng điệu lưu luyến mà ôn nhu, làm Gia Ý rung mình một cái, so với bạo quân mấy ngày trước còn ném mình lên trên giường, động một chút liền xé quần áo đúng là hai người khác nhau.

Gia Ý càng không nghĩ tới Hoắc lão gia đang đứng trước mặt lại là ông lão vừa rồi mình gặp được ở phòng trồng hoa, theo bản năng ngẩng người.

“Tốt, tốt!” Hoắc Thiên Phái không còn một chút tức giận nào, thậm chí có chút kích động.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13-2: Ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo (2)

Diêu Trần Như không đoán được sự tình lại biến chuyển, đưa con gái lỗ mãng trên báo lại là bạn gái chính quy của Hoắc Chấn Dương, hiện tại Hoắc Chấn Dương không bị lão gia răn dạy, ngược lại còn làm lão gia hài lòng, bà ta cắn chặt răng: “Thiên Phái, lúc trước ông giới thiệu nhiều danh viện cho Chấn Dương như vậy, nó đều đối xử lạnh nhạt với người ta, bây giờ tùy tiện dặt một cô gái về, ông cũng không hỏi sao? Ai biết là nhà nào! Hiện tại bên ngoài có rất nhiều cô gái phóng đảng thích leo lên công tử nhà giàu! Ông đừng bị lừa!”

Ý cười của Hoắc Thiên Phái cứng lại, ánh mắt dừng trên mặt cô gái.

“Cô ấy là người thành phố C ở phía Bắc, họ La, tên Gia Ý, là cháu gái một người bà con họ hàng xa của La quân gia, đến thành phố G nghỉ phép, cha mẹ mất sớm, cô ấy là con gái một, tuy so ra kém Hoắc gia, nhưng tuyệt đối không phải loại người tùy tiện trong miệng người nào đó.” Hoắc Chấn Dương nói đầu vào đấy.

Diêu Trần Như tức giận đến mặt càng tím.

Hoá ra anh đã sớm sắp xếp một thân phận cho mình.

Gia Ý hít sâu một hơi, lại cảm thấy bàn tay anh siết chặt, nắm chặt lấy tay cô.

“Thật vậy chăng?” Diêu Trần Như xuy một tiếng.

“Ngày mai tôi sẽ mang thẻ căn cước của cô ấy tới.” Hoắc Chấn Dương nhún nhún vai.

“Không cần, cha tin!” Hoắc Thiên Phái mỉm cười, tự tin nhìn thẳng Gia Ý, vừa rồi ở nhà kính trồng hoa tuy chỉ ở chung với cô gái này một lại, nhưng cảm giác mặc kệ lời nói cử chỉ của cô, hay là kiến thức, tuyệt đối không phải những cô gái lung tung rối loạn ở bên ngoài, “Cha tin ánh mắt của Chấn Dương, cũng tin ánh mắt của mình.” Lại trách cứ Diêu Trần Như: “Người Hoắc gia còn chưa không phóng khoáng đến mức phải đi điều tra bạn gái của con trai, bà có mắt mặt không!”

Diêu Trần Như đỏ bừng mặt.

Hoắc Thiên Phái sợ dọa tới cô gái lần đầu đến nhà, lại nhu hòa nói: “Lần này còn phải cảm ơn paparazzi chụp lên, bằng không còn không biết Chấn Dương quen một người bạn gái tốt như vậy.”

“Không phải nên cảm ơn paparazzi.” Anh đột nhiên mở miệng nói, phá vỡ không khí nhẹ nhàng.

“Chấn Dương, có ý gì?” Hoắc Thiên Phái cảm giác không bình thường.

Hoắc Chấn Dương như suy tư nhìn về phía Diêu Trần Như, cười như không cười: “Vậy phải con trai tốt của di.”

“Cậu ——” Diêu Trần Như chột dạ, ấp úng đứng lên.

Hoắc lão gia không rõ có ý gì, lập tức thay đổi sắc mặt: “Gọi Chấn Hiên về!”

“Thiên Phái, Chấn Hiên tuyệt đối không hại anh trai ——” Diêu Trần Như vội vàng giải thích.

Hoắc Thiên Phái cũng nhìn con trai trưởng: “Chấn Dương, con có chứng cứ không?”

“Biệt thự núi Hoàng Long có rất nhiều vệ sĩ cùng nhân viên, paparazzi sẽ không dễ dàng trà trộn vào như vậy.” Giọng điệu của Hoắc Chấn Dương làm người ta không rét mà run, “Sáng nay con đã bảo lão La đi điều tra tên paparazzi kia, hôm trước tài khoản ngân hàng có anh ta có thêm một khoản tiền, người chuyển khoản là em hai.” Quay đầu nhìn về phía Diêu Trần Như, giọng điệu có chút hài hước: “Không biết em hai bỗng nhiên chuyển khoản cho một tên paparazzi, là có nguyên nhân gì?”

“Cậu ——” Diêu Trần Như trừng lớn đôi mắt.

“Bà cút lên lầu! Đây là con trai ngoan mà bà dạy a, hại anh trai của mình sao? Lát nữa sẽ khiến mẹ con bà đẹp mặt!” Hoắc Thiên Phái tức giận đến ngực đau.

Lần này tốt rồi, ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo, chẳng những khiến lão gia càng vừa lòng Hoắc Chấn Dương, chỉ sợ việc Chấn Hiên về tổng bộ phải ngâm nước nón!

Diêu Trần Như khó thở, thấy ánh mắt giết người của lão gia xèo tới, chỉ có thể dậm chân một cái, lên lầu trước.

Gia Ý hơi tặc lưỡi, người đàn ông này làm việc đúng là nhanh gọn, phản kích một cái liền đánh tan âm mưu của mẹ kế, còn được chỗ tốt.

Quả nhiên không buồn bán không gian dối! Người đàn ông có thể chơi đùa trong thương trường, tâm tư nhất định sâu không thấy đáy.

Như vậy xem ra, anh sẽ dễ dàng buông tha cho mình sao?

Gia Ý thấy lạnh lẽo, nhin không được trộm quay đầu.

Vừa vặn anh cũng đang nhìn thẳng vào cô, ánh mắt như đang tường tận xem xét con mồi nhỏ trong lòng bàn tay, sau đó, bàn tay xiết chặt, âm thầm gồng cùm xiềng xích cô đến không thể nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14-1: Yêu quý mạng sống, rời xa cảm thú (1)

Lúc cơm chiều, Gia Ý thấy tâm trạng của Hoắc Thiên Phái bị mẹ con Diêu Trần Như ảnh hưởng, không ngừng gấp đồ ăn thêm cơm cho Hoắc lão gia, thỉnh thoảng nói một chút kiến thức về hoa lan còn sót lại trong trí nhớ, dự đồ ông cụ đến cuối cùng mặt cũng giãn ra, còn gọi Âu quân gia mở một bình rượu vang đỏ trong hầm rượu.

“Đây là rượu vang đỏ Burgundy của một trang viên ở nước Pháp, thiếu gia, La tiểu thư, không bằng cùng lão gia uống một chút đi.” Âu quân gia cười giới thiệu.

Đây là bình rượu quý mà lão gia đã cất giấu hai mươi năm, khách quý tới cũng không mở ra, hôm nay khó có được lại muốn mở, có thể thấy lão gia vui vẻ đến cỡ nào.

Hoắc Chấn Dương đặt bộ đồ ăn xuống, dùng khăn lau khóe miệng một chút: “Lát nữa con còn phải lái xe, không uống.”

Giọng điệu không nóng không lạnh, cự người ngàn dặm.

Ý cười trên mặt Hoắc Thiên Phái cứng lại, có chút thất vọng.

Người đàn ông này, đối với cấp dưới giống một đế vương, đối với cô giống một bạo quân, đối với cha mình lại giống một khối băng lạnh lẽo.

Gia Ý không muốn nhìn ông cụ thất vọng, nhin không được duỗi dài chân, ở dưới bàn nhẹ nhàng cọ chân người đàn ông bên cạnh, ý bảo đừng nói nữa, lại nhìn Hoắc Thiên Phái ngọt ngào cười, hoà giải: “Bác trai, để cháu uống với bác.”

Hoắc Chấn Dương cảm thấy mắt cá chân được nhẹ nhàng cọ một cái, ánh mắt ngưng lại, dùng trên người cô gái, khóe miệng không dễ phát hiện mà cong lên.

Cô nhóc thật đúng là không khách khí, mới làm khách mấy tiếng, liền coi mình thành chủ nhân, dám ra lệnh cho anh.

Vì cảnh cáo vật nhỏ tự chủ trương, bàn tay to trượt qua, thừa dịp cô ngồi gần rất tiện lợi, ở dưới bàn thuận tay tóm lấy chiếc chân nhỏ duỗi qua đây của cô, chặt chẽ cảm trong lòng bàn tay.

Người đàn ông, điên rồi! Gia Ý suýt nữa kinh hô ra tiếng, lại sợ làm ông cụ chê cười, không dám lộ ra.

Hoắc Chấn Dương nhìn cô giống con mèo nhỏ bị bắt nạt lại không thể cáo trạng, ý cười bên môi càng sâu.

Gia Ý muốn rút chân về, rồi lại không bằng sức của anh, chỉ có thể liều chết vùi vào chiếc ghế rộng khắc hoa.

“La tiểu thư, làm sao vậy?” Hoắc Thiên Phái ngồi ở đối diện nhận ra sự khác thường của Gia Ý, quan tâm hỏi.

“Không. Không có gì.” Người đàn ông ngang ngược ở dưới bàn làm giọng nói Gia Ý có chút run rẩy, giống con mèo nhỏ đáng thương hề hề..

“Thật sự không có việc gì?” Hoắc Thiên Phái hoài nghi nhìn Gia Ý, khuôn mặt trắng nõn của cô gái nhỏ đã trưởng đến đỏ hồng, tựa như uống rượu say, “Không phải có chỗ nào không thoải mái chứ?”

“Thật sự không có việc gì.” Gia Ý nỗ lực cắn môi, làm giọng nói bình thường một chút, thừa dịp ông cụ không chú ý, dùng sức hung hăng trừng mắt nhìn người đàn ông bên cạnh một cái.

Nói là trừng mắt lại càng giống như đôi mắt quuyền rũ đưa làn thu thủy, nhìn đến cả người Hoắc Chấn Dương có chút nóng lên, thấy cô không dám tự tiện làm chủ nữa, rốt cuộc rút bàn tay to về.

Gia Ý thở ra một hơi, vụng trộm kéo ghế cách ra mấy tấc.

Tên biến thái này! Thật là chuyện gì cũng làm ra được!

Yêu quý mạng sống, rời xa cảm thú!

Người đàn ông bên cạnh lại như không có việc gì, thấy cô nhóc nhanh chóng tránh ra, chỉ nhếch đôi môi mỏng.

Gia Ý cùng Hoắc Thiên Phái uống mấy ly rượu vang đỏ, ăn xong cơm chiều, sắc trời đã không còn sớm.

Mấy người ngồi ở sô pha nghỉ ngơi một lát, Hoắc Chấn Dương liền muốn mang Gia Ý rời khỏi Hoắc Viên.

Trên mặt Hoắc Thiên Phái có chút lưu luyến, mở miệng: “La tiểu thư là người bên ngoài, ở thành phố G không có nhà, không bằng ở lại Hoắc Viên đi, cứ mãi ở lại biệt thự núi Hoàng Long ở vùng ngoại thành cũng không tiện.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14-2: Yêu quý mạng sống, rời xa cảm thú (2)

Sau khi Hoắc Chấn Dương đảm nhiệm CEO, liền ở lại mấy căn chung cư ở bên ngoài, đã lâu không về nhà, nếu Gia Ý ở lại nhà lớn, Hoắc Chấn Dương cũng có thể về nhà ở, đây mới là tâm nguyện của ông cụ.

“Không cần, cha, con đã sắp xếp chỗ ở cho Gia Ý.” Hoắc Chấn Dương nhàn nhạt nói.

Hoắc Thiên Phái biết con trai vẫn không muốn dọn về Hoắc Viên, thờ dài, cũng không nói cái gì.

Gia Ý thấy ông cụ như rất mệt mỏi, chớp lông mi một chút, ngọt ngào an ủi: “Bác trai, không có việc gì, qua mấy ngày nữa cháu lại cùng Chấn Dương đến thăm bác.”

“Được a, bé ngoan.” Hoắc Thiên Phái xúc lại tinh thần, càng nhìn càng thích cô gái này.

Tuy rằng thoát nhìn cô gái này còn nhỏ tuổi, nhưng chỉ cần Chấn Dương thích, tuổi tác không phải vấn đề.

Có lẽ gia thế của cô gái này kém Hoắc gia một chút, nhưng có thể làm đứa con trai kiêu ngạo biết kiềm chế tính tình là đủ rồi.

Phải biết rằng, nhiều năm rồi Chấn Dương chưa thừa nhận người bạn gái chính thức nào với người ngoài, càng không dẫn cô gái nào về nhà, thậm chí Hoắc lão gia đã từng cho rằng đứa con trai này là đồng tính luyến ái.

Cho nên, cô gái này xuất hiện, thật sự có ý nghĩa rất lớn với Hoắc lão gia.

Huống hồ, thoát nhìn cô gái này, tuyệt đối có gia giáo, không phải là loại thiếu nữ bất lương.

Con cái hào môn chân chính lúc chọn bạn gái, ngưỡng cửa lớn nhất là tính tình cùng nhân phẩm của cô gái. Mà không phải tiền tài của nhà gái.

Nghĩ đến đây, Hoắc Thiên Phái quay đầu, nói với con trai: “Chấn Dương, con phải đối xử tốt với La tiểu thư.”

Gia Ý nở nụ cười: “Bác trai cứ gọi cháu là Gia Ý, cứ La tiểu thư La tiểu thư, quá xa lạ.”

“Được, Gia Ý.” Hoắc Thiên Phái cười đến không khép miệng được.

Hoắc Chấn Dương thấy cô trò chuyện với cha rất vui vẻ, sắc mặt lại âm trầm, kéo tay cô lên xe thể thao, rời khỏi Hoắc Viên.

Thành phố G là thành phố duyên hải phồn hoa nhất, buổi đêm vừa mới vừa mới bắt đầu.

Rượu vang đỏ vừa rồi có tác dụng chậm, lúc trước Gia Ý không thấy gì, lúc này mới cảm giác được khuôn mặt nóng lên đỏ bừng, âm thầm tìm chốt mở cửa sổ xe, không tìm được, chỉ có thể vô cùng đáng thương dán mặt lên cửa sổ xe ở bên cạnh.

Bỗng nhiên, cửa sổ xe chậm rãi trượt xuống, gió đêm mát lạnh sáng khoái thổi quét vào, thoải mái hơn rất nhiều.

Gia Ý nhìn thoáng qua người đàn ông ngồi ở ghế điều khiển đang lái xe, là anh mở cửa sổ, trong lòng không khỏi khẽ động, hóa ra lúc nào anh cũng chú ý tới mình sao?

“Tứ lượng kém còn uống rượu.” Giọng người đàn ông không nóng không lạnh.

“Kỳ thật, bác trai chỉ muốn uống với anh một ly.” Gia Ý quay đầu lại nhìn anh.

Hoắc Chấn Dương không nói chuyện, vẫn nhìn thẳng về phía trước, sừng mặt sắc sảo điêu luyện, tuấn mỹ như được điêu khắc, môi mỏng hơi mím lại, đẹp trai đến mức làm người ta hít thở không thông, chỉ là đôi mắt lạnh lẽo, lại giống như hồ sâu ngàn năm lạnh chết người, từng câu từng chữ, tràn đầy sự lạnh lẽo: “Đủ rồi, mẹ nó cô thì biết cái gì!”

Gia Ý còn chưa nhận ra sự nguy hiểm đang lại gần, nuốt nước bọt, cố gắng trấn an sự tàn bạo của người đàn ông, khuyên nhủ: “Dù sao bác trai cũng là cha của anh, anh đừng lãnh đạm với bác ấy như vậy.....”

Xe phanh gấp một cái, tiếng động chói tai vang lên trong đêm muộn, trên con đường lớn đèn đuốc sáng trưng, chiếc xe thể thao tiêu soái trôi chảy thay đổi phương hướng, lao nhanh về phía con đường nhỏ rợp bóng cây ở bên cạnh, sau đó dừng lại!

Tránh khỏi đám người, hoàn cảnh bốn phía yên tĩnh lại, dải cây rậm rạp xanh tươi, tựa như một tấm bình phong thiên nhiên, che kín mít chiếc xe cùng hai người bên trong xe, làm người đi qua đường hoàn toàn nhìn không thấy.

“Anh, anh muốn làm gì?” Gia Ý tỉnh rượu vài phần.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15-1: Say rượu (1)

Hoắc Chấn Dương rời tay khỏi tay lái, lại gần cô gái ngồi trên ghế phụ từng chút một, ánh mắt sắc nhọn như lưỡi dao sắc bén, phảng phất như có thể phá tan quần áo trên người cô thành từng mảnh.

Anh nhắc tay lên nâng cằm của cô gái, không lưu tình chút nào cọ xát trong lòng bàn tay, gần từng chữ một: “Là ai cho phép cô quan tâm việc nhà của tôi?”

Hơi thở nóng rực thuộc về giống đực ào ạt phả tới, còn có mùi hương nhàn nhạt vốn có của anh, xen lẫn cùng một chỗ.

Gia Ý uống rượu vào trong thân thể như có ngọn lửa, nóng đến không tưởng nổi, đầu cũng bởi vì lẫn lộn mà mơ mờ, đôi môi đỏ xinh đẹp vẫn chu lên, trong xương cốt có sự không thuận theo: “Tôi chỉ là cảm thấy bác trai có chút đáng thương, hà tất phải náo loạn khiến quan hệ của cha con thành như vậy.”

“Quan tâm tôi như vậy? Thật sự coi mình là người phụ nữ của tôi sao?” Người đàn ông giận quá lại cười, chọt bàn tay to trượt đến sau lưng cô, nâng vòng eo mảnh khảnh của cô lên, hung hăng kéo vào trong ngực mình.

Lần này, lại không giống như sự cảnh cáo ở dưới bàn ăn, mà là trừng phạt thật sự!

Cô giãy giụa hai tay, dùng tay đâm đánh anh: “Dừng tay, khôn kiếp, buông tôi ra, anh muốn làm gì.....”

“Làm gì? Thỏa mãn tâm nguyện của cô.” Người đàn ông tà tà đáp lại, lại gần bên tai cô.

Tuy cô nhóc này còn trẻ, trời sinh có được tiền vốn làm đàn ông si mê.

Hiện tại, cô tựa như một nụ hoa chớm nở, còn có chút đơn bạc, cần tình tế thương thức, mới có thể thấy được vẻ đẹp, ngửi ra được hương thơm.

Nhưng qua mấy năm nữa, cô nhất định vô cùng xinh đẹp, kể cả trốn trong một góc, cũng khiến người ta không thể coi nhẹ.

Nghĩ đến đây, ánh mắt anh không khỏi hơi sẫm lại, hô hấp càng thêm hùng hục.

Hiếm khi nào lại có chút mất không chế.

Hơi thở hỗn hển của dã thú xen lẫn lời nói thô tục, làm trong lòng Gia Ý run sợ, ngũ quan hoàn mỹ của người đàn ông trước mắt đủ khiến cho các cô gái điên cuồng, nhưng sự lãnh khốc cùng nghiêm khắc trên mặt lại làm cô rất sợ hãi.

“Anh buông tôi ra ——” Cô muốn đẩy người đàn ông trên người ra, nhưng cảm giác say còn sót lại thổi quét tứ chi, nào có sức lực, cánh tay gầy yếu mới giơ lên được một nửa, đã bị người đàn ông nặng nề giữ lại!

“Sao nào, sợ hãi?” Một đôi mắt sắc bén nhìn cô gái đang sợ hãi trên ghế phụ, càng nhận thấy được cô xấu hổ cùng trúc trắc, sức lực ở đầu ngón tay lớn hơn, nhắc khuôn mặt phấn hồng nóng bừng của cô lên, trong mắt lập loè sự thâm thúy lạnh lẽo: “Đừng nói cô vẫn là trẻ con. Biết lấy lòng đàn ông như

vậy, đầu tiên là Tiết Cảnh Xuyên, sau đó là ông cụ nhà tôi, đều bị cô dỗ đến vui vẻ như vậy, không có chút công phu thật đúng là khó làm được.”

Gia Ý khẽ nhúc nhích cổ họng tinh tế trắng nõn, gất gao cắn môi, nhịn xuống thẹn thùng: “Không có, tôi chưa từng có.....”

Cô không nói dối, tuy cô tạm thời quên mất quá khứ của mình, nhưng cô vẫn biết được thân thể của mình như thế nào.

Thân thể này tuyệt đối còn là xử nữ.

Hoắc Chấn Dương nghe cô giải thích, khóe môi hơi động dậy, lộ ra vẻ hài lòng nhỏ đến không thể phát hiện ra.

Cuối cùng, anh hơi híp mắt, ngồi thẳng, ôm cô ngồi lên trên đùi mình.

“Anh lại muốn làm gì?” “Bịch” một cái, Gia Ý ngồi ở trên đùi anh, có chút kinh hoàng.

“Quần áo cùng tóc đều lộn xộn, lát nữa xuống xe như thế nào?” Giọng điệu người đàn ông không cao không thấp, lại có sự mỉa mai hoặc trấn an lòng người, trong giây lát không khỏi dịu dàng hơn.

Gia Ý còn chưa phản ứng lại, bàn tay to của người đàn ông đã chậm rãi kéo lại góc váy cho cô, còn cẩn thận cài lại những nút áo lỏng lẻo trên cổ áo.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15-2: Say rượu (2)

Sau đó, anh mở ra năm ngón tay, lùa vào mái tóc lộn xộn của cô, lấy tay làm lược, giúp cô gái chải lại tóc dài, tựa như đang vuốt ve thú cưng mình yêu thích.

Gia Ý ngừng thở, có thể gần gũi người được hơi thở đàn ông nồng đậm cùng mùi nước hoa Cologne nhàn nhạt trên người anh, hưởng thụ sự ôn tồn của anh, gần như đã quên anh vừa mới thô bạo, trái tim nhảy lên thình thịch, nhảy giống như một con nai con.

Cùng lúc đó, rượu vang đỏ của Pháp tác dụng chậm càng ngày càng lợi hại, cảm giác chệnh choáng bốc lên.

Đầu cô càng ngày càng mơ hồ, mí mắt không ngừng đánh nhau.

Chậm rãi.....

Hình như trời đất đang rung lắc?

Sao người đàn ông trước mặt lại biến thành hai người?

Cơ thể Gia Ý hơi lung lay, nấc một cái, hương thơm thiếu nữ xen lẫn mùi rượu vang đỏ phả lên mặt người đàn ông, tiếng cười như một chuỗi chuông bạc, nói linh tinh: “Sao, như thế nào có hai người a..... Khanh khách.....”

Nói từ lượng kém vẫn là cất nhắc cô, cô nhóc này hoàn toàn không có từ lượng, chỉ là, bình rượu vang đỏ được ông cụ ừ nhiều năm xác thật rất lợi hại.

Hoắc Chấn Dương nhíu đôi mày rậm: “Cô uống say.”

“Tôi mới không có đâu.....” Gia Ý nâng tay lên, không biết sống chết nhéo lỗ tai anh.

“Người say rượu luôn nói mình không say!” Hoắc Chấn Dương tóm lấy cánh tay đang lộn xộn của cô nhóc, mạnh mẽ giữ chặt lấy, lạnh lùng nhìn chăm chú cô.

Gia Ý chu môi ra đến mức có thể treo ấm trà, đôi mắt cũng phủ một tầng sương mù, làm như muốn khóc: “Anh lại hung dữ, lại hung dữ ——”

“Tôi hung dữ với cô lúc nào.” Hoắc Chấn Dương có chút buồn cười.

“Anh vừa mới quát tôi, bây giờ lại quát tôi.....” Tuy cô say rượu, nhưng trong lòng vẫn hiểu rõ, còn chưa có quên đâu, nói xong nước mắt liền chảy xuống.

Dáng vẻ làm nũng của cô gái ngồi trên đùi đặc biệt đáng yêu, hơn nữa không ngừng mấp má, làm Hoắc Chấn Dương không khỏi khô nóng lên, lúc nhìn nước mắt của cô rơi xuống, cuối cùng thỏa hiệp, giọng nói trở nên mềm mại, dỗ dành: “Được, tôi không hung dữ nữa.”

“VẬY anh phải thế, tôi mặc kệ.” Gia Ý say khướt ôm lấy cổ anh, mông cọ lung tung, cọ tới cọ lui, giọng nói mềm mại.

Tiểu yêu tinh này ngồi trên đùi mình nhích tới nhích lui, thật sự là một sự tra tấn.

Hoắc Chấn Dương khẽ chuyển động hầu kết, nỗ lực khắc chế ngọn lửa trong bụng: “Tôi thế, sẽ không hung dữ với cô nữa.”

Lúc này Gia Ý mới vừa lòng, hai chân lại bắt đầu bực bội bất an lay động.

Hoắc Chấn Dương có chút bất đắc dĩ, lại không ngăn cô lại, tùy ý để cô ngồi trên đùi mình làm âm ỉ, khiến quần mình dính đầy bụi.

Rốt cuộc, sửa sang lại quần áo và đầu tóc xong.

“ĐƯỢC.” Giọng Hoắc Chấn Dương lượn vòng trong xe, “Đứng lên đi.”

Không có tiếng động.

Gia Ý giữ nguyên tư thế vừa rồi, ngồi ở trên đùi anh, ánh mắt mê mẩn, không chống đỡ được thân thể.

Hoắc Chấn Dương khẽ động mí mắt.

“Tôi, tôi không đứng dậy được.” Gia Ý ngáp ngừng, “Không có sức lực.....”

Hoắc Chấn Dương bật cười, cầm lấy cánh tay của cô, vòng ở trên cổ mình, giọng nói trầm thấp: “Ôm chặt.”

Cô ghé vào trong ngực anh, ôm lấy cổ anh, tùy ý người đàn ông này ông lấy eo nhỏ của cô, đặt trở về ghế phụ.

Xe khởi động, gió đêm thổi vào trong.

Người say rượu rất sợ lạnh, Gia Ý ôm lấy hai tay, người hơi co lại.

Hoắc Chấn Dương liếc mắt một cái, cõm âu phục của mình, đắp lên người cô.

Gia Ý ôm lấy trang to rộng của đàn ông, vùi đầu nhỏ vào cổ áo, ngửi mùi hương nhàn nhạt sâu kín, ấm áp hơn nhiều.

Hoắc Chấn Dương khẽ nhếch đôi môi mỏng.

Xe nhanh chóng yên lặng rời khỏi dải cây xanh, một lần nữa lên đường cái.

Gia Ý lại chống đỡ không được, vùi vào ghế phụ nhắm mắt ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16-1: Thuộc sở hữu một mình anh (1)

Khách sạn Hào Đình ở trong bóng đêm, tựa như hoàng cung nguy nga kim bích huy hoàng, đứng lặng im ở con đường hoàng kim của thành phố.

Quản lý khách sạn và một đám nhân viên phục vụ đứng ngoài cửa.

Chiếc xe thể thao màu đen dừng lại ở cửa khách sạn.

Một người đàn ông trung niên tây trang phẳng phiu, đeo mắt kính gọng vàng, thoát nhìn khá cao ngạo dẫn đầu tiếp đón: “Hoắc tổng tới.”

Khách sạn Hào Đình là một trong các sản nghiệp của Hoắc thị ở thành phố G.

Người đàn ông này là người đứng đầu của khách sạn, giám đốc điều hành khách sạn Hào Đình – Trần Diệu Tổ, tự mình tiếp đãi không ít nhân vật lớn trong chính giới cùng hoàng thất nước ngoài tới thành phố G thăm viếng, ngày thường mất cao hơn đầu, căn bản không đặt người bình thường vào mắt, giờ phút này lại đầy mặt nịnh hót, tự mình mở cửa xe, nghênh đón người trong xe bước ra.

Hoắc Chấn Dương ôm cô gái đang ngủ say vào trong ngực, chân dài bước ra, đi vào cửa lớn khách sạn.

Nhân viên ở hai bên ngừng thở, tùy thời chờ tổng tài phân phó.

Chợt, người đàn ông dừng bước chân, mở miệng nói: “Đã chuẩn bị xong phòng chưa.”

“Chuẩn bị tốt, phòng tổng thống tầng 45. Mặt khác, nước tắm cùng quần áo cũng đã chuẩn bị xong.” Trần Diệu Tổ vội nói.

Người đàn ông không nói chuyện, cúi đầu nhìn thoáng cô gái nhỏ được âu phục bao bọc chặt chẽ, dù một chút gió đêm cũng không thể thổi qua.

Cô gái giống một đứa trẻ, bên khoe môi đỏ hồng còn dính chút nước bọt trong suốt, đang ngọt ngào ngủ say.

Anh nhìn không được khe động khoe môi, ôm chặt cô gái đi vào khách sạn.

Một đám người theo ở phía sau, đều được mở rộng tầm mắt.

Tổng tài tập đoàn Hoắc thị không gần nữ sắc, nghiêm cẩn lãnh khốc, ít khi nói cười, thế mà tự mình ôm một cô gái, lại còn mơ hồ nở một nụ cười với cô gái trong ngực.....

Đây là mọc lên từ phía Tây sao?

Hoắc Chấn Dương ôm Gia Ý đang ngủ mê man, bước vào thang máy chuyên dụng của CEO.

Thang máy được trang bị các thiết bị điều khiển bằng âm thanh tiên tiến, nhanh chóng chạy lên phòng tổng thống ở tầng 45.

Tới tầng 45, cửa phòng đã được nhân viên phục vụ dùng thẻ mở sẵn, đang nghênh đón người tới.

Hoắc Chấn Dương bước nhanh vào trong, chân dài đá ngược lại đóng cửa.

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy ào ạt, nước tắm đã được chuẩn bị tốt.

Người đàn ông đi đến cửa phòng tắm, bên trong đã mờ sương, trắng xóa một mảnh, nước trong bồn tắm mát xa cũng vừa vặn.

“Ừ.....” Hình như Gia Ý phát hiện độ ẩm xung quanh đã tăng lên, hất chiếc áo trên người ra, theo bản năng rầm rì hai tiếng, lăn lộn trong ngực người đàn ông, có chút bực bội bất an.

“Cả người đầy mồ hôi, tắm rửa một cái.” Hoắc Chấn Dương cố gắng làm giọng nói ôn hòa hơn chút.

“..... Không, không cần, không cần anh tắm, người xấu.....” Tuy Gia Ý không tỉnh táo, lại ý thức được không thể bị anh chiếm tiện nghi, liền giãy giụa một chút.

Anh không giúp cô tắm, ai giúp? Chẳng lẽ để nhân viên của khách sạn tới giúp đỡ sao?

Mặc dù là nhân viên nữ, anh cũng không muốn để bọn họ nhìn thấy thân thể mềm mại trơn nhẵn của người trong ngực, thậm chí còn bị xoa nắn sờ soạng.

Dù như thế nào, bây giờ trên danh nghĩa cô là người phụ nữ của anh.

Là thuộc sở hữu của một mình Hoắc Chấn Dương.

“Ngoan, người đầy mùi rượu, còn có mồ hôi, không tắm thì trái tim nhỏ không tốt, làn da còn bị thôi.” Người đàn ông hơi thu lại, thấp giọng uy hiếp, trấn an con mèo nhỏ đang nhích tới nhích lui trong ngực.

Gia Ý nhủ chặt mày, cặp môi thơm tươi đẹp chu lên, rốt cuộc yên tĩnh lại, suy xét nửa ngày, mới rất uy nghiêm cảnh cáo người đàn ông này: “Được..... Vậy anh không thể nhìn, cũng không thể tùy tiện lộn xộn nha..... Càng không thể.....”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16-2: Thuộc sở hữu một mình anh (2)

Nói xong, rốt cuộc chống đỡ không được, mí mắt rũ xuống, lại ngủ mất.

Hoắc Chấn Dương hơi nhíu mày, lại bật cười, ôm chặt người trong ngực, đến gần bồn tắm lớn.

*

Sáng ngày hôm sau, ánh mặt trời xuyên qua cửa kính sát đất, lại là một ngày tươi đẹp.

Lúc Gia Ý tỉnh lại, bởi vì say rượu nên đầu còn có chút choáng váng, ngồi ở mép giường nửa ngày, mới nhớ lại việc ngày hôm qua.

Sau khi say, bị anh ôm tới khách sạn, còn có một đồng lớn người đứng chờ ở cửa khách sạn.

Sau đó..... Người đàn ông kia nói mình bẩn, một hai phải tắm rửa cho mình!

Vậy người đàn ông kia có làm chuyện gì lúc tắm không?

Không nhớ rõ..... Chỉ nhớ rõ cô bị Hoắc Chấn Dương kia ném vào bồn tắm.

Làn nước ấm trong bồn tắm mát xa làm cô cực kì thoải mái.

Hoàn toàn nhớ không nổi sau đó đã xảy ra chuyện gì!

Trời ạ ——

Trên mặt Gia Ý nóng hổi đỏ hồng, hận không thể đá bay mình!

Vội vàng cúi đầu nhìn lại, bộ váy ngày hôm qua đã biến mất, thay sang một bộ áo ngủ.

Cô —— vì sao lúc ấy cô không cự tuyệt? Đúng là say rượu loạn tính a ——

Tìm Gia Ý đập rất nhanh.

Chỉ là, thân thể không có phản ứng gì khác.....

Tối hôm qua say thành một bãi bùn, đoán chừng đáng về quý quái này cũng không làm anh có hứng thú gì, nhiều nhất là đôi mắt được tắm bỏ chút đi?

Gia Ý tạm thời thờ ra một hơi, lại nhìn xung quanh một chút.

Là một căn phòng kiểu Âu xa hoa, bàn ghế màu vàng kim, đèn treo thủy tinh Italy.

Cô đang ngồi xếp bằng trên chiếc giường King-size kiểu Âu còn muốn to rộng ở giường Queen-size, bên cạnh là chăn cùng gối đầu bị mình làm lộn xộn lúc ngủ.

“Đỉnh linh linh ——” Đúng lúc này, chuông điện thoại ở đầu giường vang lên.

Gia Ý nghe điện thoại, chỉ nghe thấy đầu bên kia truyền đến giọng nói tất cung tất kính: “La tiểu thư tỉnh rồi sao? Bây giờ có cần mang bữa sáng đã được chuẩn bị cho ngài lên không? Hoắc tổng đã dặn dò, sau khi La tiểu thư tỉnh lại còn cần cái gì, cứ việc nói với chúng tôi. Chúng tôi sẽ chuẩn bị cho ngài.”

Quả nhiên, khách sạn đang ở là của tập đoàn Hoắc Thị.

Hoắc gia ở thành phố G quả thật là quyền thế ngập trời, gần như không có ngành nào là không nhúng tay vào a.

“Được, cảm ơn. Chỉ là tạm thời không cần những thứ khác.” Gia Ý trả lời, hít một hơi thật sâu, cảm giác say qua đi, đúng là có chút đói bụng.

Nếu là trong nhà người đàn ông kia, cô liền không khách khí.

Trong lúc chờ bữa sáng, Gia Ý rửa mặt, mở tủ quần áo ra, mới phát hiện bên trong treo đầy các loại kiểu dáng quần áo, quần áo còn chưa xé mác.

Trong tủ giày bên cạnh là giày mới, vừa nhìn cũng phải trên trăm đôi, có giày búp bê, giày xăng-đan, giày da, nhiều không đếm xuể.

Trên bàn trang điểm cũng bày đầy đồ trang điểm và mỹ phẩm dưỡng da mới tinh chưa được mở ra.

Tuy Gia Ý mất trí nhớ, nhưng vẫn nhớ rõ những nhãn hiệu quốc tế suốt ngày được quảng cáo khắp nơi, tùy tiện cầm lấy một lọ kem dưỡng hoặc là một hộp phấn, đều đắt đến tặc lưỡi.

Những đồ dùng của phụ nữ này, thoát nhìn đều là mới được mua rồi dọn vào.

Gia Ý chọn một chiếc áo chiffon cánh dơi rộng rãi cùng quần jean ngắn để thay, ngồi ở trước bàn trang điểm chải lại tóc, phục vụ phòng đã tới.

Một người phương Tây tóc vàng mắt xanh đội mũ đầu bếp, tự mình đẩy xe thức ăn, cùng Trần Diệu Tổ bước vào trong.

“La tiểu thư, tôi là giám đốc điều hành của Hào Đình, họ Trần, vị này là Luis đầu bếp chính của khách sạn chúng tôi, cũng là một đầu bếp có sao Michelin tốt nghiệp trường đầu bếp được trao tặng Blue Ribbon của Pháp, hôm nay đã chuẩn bị bữa sáng cho ngài.” Trần Diệu Tổ mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17-1: Giao dịch này do tôi quyết định (1)

Ăn bữa sáng mà thôi, cũng không cần xa xỉ như vậy a.

Còn phải để đường đường là đầu bếp chính của khách sạn lớn Hào Đình, tốt nghiệp trường được trao tặng Blue Ribbon lại có cả sao Michelin làm cho mình ngay tại chỗ, lại thêm giám đốc điều hành khách sạn giúp mình ăn?

Gia Ý còn chưa kịp nói chuyện, Luis đã bắt đầu cắt chân giò hun khói Thổ Nhĩ Kỳ, sau đó chiên thịt xông khói cùng trứng gà.

“Kỳ thật không cần long trọng như vậy, bữa sáng tùy ý là được, chiên quả trứng, thêm sữa bò là được rồi.” Gia Ý lấy lại tinh thần.

“Không được,” Trần Diệu Tổ trình trọng nói, “Trước khi Hoắc tổng đi đã dặn dò, nói tối hôm qua La tiểu thư uống rượu, có lẽ dạ dày không được tốt lắm, yêu cầu bữa sáng hôm nay phải phong phú chút,” Lại dùng tay ra hiệu. “Luis, thêm ly nước cam, tinh rượu.”

“..... Hoắc tổng đâu?” Gia Ý bất đắc dĩ, thuận miệng hỏi.

“Buổi sáng La tiểu thư còn chưa tỉnh lại, Hoắc tổng đã đến tổng bộ.” Trần Diệu Tổ cười tủm tỉm, “Công việc của Hoắc tổng tương đối bận rộn, có lẽ phải tới buổi tối mới về, La tiểu thư không cần phải gấp gáp.”

Ừ, cũng đúng, người ta là tổng tài một tập đoàn, đương nhiên phải đi làm việc đúng đắn.

Chỉ là, nhìn ra cô vội vàng ở chỗ nào a?

Thật là.....

Vừa lúc, mùi hương thịt xông khói bay tới, Luis đưa đĩa tới, dùng tiếng Pháp chính tông rất lịch sự nói: “Mời dùng.”

Cô nói cảm ơn, liền dùng bữa.

Tay nghề của đầu bếp có sao Michelin đúng là tuyệt vời, vốn dĩ Gia Ý cho rằng mình không đói lắm, kết quả lại cần quét sạch sẽ mấy đĩa đồ ăn sáng do Luis làm ra, còn một hơi uống cạn nước cam ép.

Trần Diệu Tổ nhìn đến tròn mắt há hốc mồm, vị tiểu thư này nhìn qua yếu đuối, duyên dáng xinh đẹp, không nghĩ tới thâm tàng bất lộ, vậy mà dùng mạnh như thế, còn là đồ tham ăn a.

Dùng xong bữa sáng, Luis xe thức ăn rời đi trước.

Trần Diệu Tổ đưa cho Gia Ý một phần văn kiện được đóng kín: “La tiểu thư, trước khi Hoắc tổng đến công ty đã bảo tôi giao cho ngài, nói hôm nay ngài phải xem một chút. Đúng rồi, Hoắc tổng còn nhắc nhở, nếu ngài muốn đi dạo phố, để George đi theo ngài.”

Gi vậy? Gia Ý hoài nghi tiếp nhận văn kiện, lông mày xinh đẹp hơi nhướng lên: “George? Là ai?”

“Là vệ sĩ mà Hoắc tổng chuẩn bị cho ngài, xuất thân là bộ đội dã chiến, từng làm lính đánh thuê ở vùng Trung Đông, vốn là vệ sĩ bên cạnh Hoắc tổng, hiện tại bị Hoắc tổng điều tới đây, phụ trách đưa ngài đi ra ngoài.” Trần Diệu Tổ vỗ vỗ tay, hô một tiếng.

Một người đàn ông cao lớn tóc húi cua đi tới, tuy mặc tây trang đen, nhưng nhìn ra được thân hình buru hăn, là người biết võ: “Chào cô, La tiểu thư. Tôi là George, tôi ở ngay bên ngoài, cô cần gì thì cứ gọi tôi.”

Dã..... Bộ đội dã chiến? Vùng Trung Đông..... Lính đánh thuê?

Cô cũng không phải nhân vật quan trọng cấp quốc gia, càng không phải công chúa Hoàng Hậu gì đó, có cần khoa trương như vậy hay không a!

Gia Ý trừng lớn đôi mắt.

George đã chấp tay sau lưng, rất đúng chức trách đứng ở cửa.

Gia Ý chỉ có thể đóng cửa lại, ngồi vào sofa, mở túi văn kiện ra, bên trong là một xấp tư liệu, bao gồm thẻ căn cước, bằng tốt nghiệp, hộ khẩu, hộ chiếu.

Là thân phận mới mà người đàn ông kia chuẩn bị cho cô.

Gia Ý nghĩ người một chút, cô mơ hồ biết, làm mất thẻ căn cước đến sở cảnh sát báo mất giấy tờ làm lại một lần nữa, ít nhất cũng cần thời gian nửa tháng.

Xử lý hộ chiếu cũng cần hơn mười ngày.

Mà người đàn ông này, thời gian ngắn ngủi chưa đến một ngày, không, có lẽ còn chưa đến nửa ngày, vậy mà đã chuẩn bị tốt toàn bộ văn kiện của thân phận mới.

Đến tốt cùng anh là nhân vật như thế nào ở thành phố G?

Bạn đang đọc truyện *Sùng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17-2: Giao dịch này do tôi quyết định (2)

Cô sờ soạn bên trong, a, cứng cứng, còn có một tấm thẻ ngân hàng.

Cầm ra nhìn là một tấm thẻ kim loại màu đen, cũng được gọi là thẻ đen, hạn ngạch tiêu tiền không có hạn chế, là vật thần kì khiến mỗi người đều tha thiết ước mơ.

Bỗng nhiên, trong túi văn kiện truyền ra tiếng chuông điện thoại.

Rốt cuộc người đàn ông này chuẩn bị bao nhiêu thứ a!

Cô lấy điện thoại ra, là một chiếc điện thoại màu trắng đời mới nhất, trong dự liệu, trên màn hình là một cái tên quen thuộc.

Hoắc —— Chấn —— Dương.

Cô hít sâu một hơi, ấn nút nghe máy.

“Dậy rồi.” Sau khi kết nối, đầu bên kia là giọng nam trầm thấp quen thuộc.

Nghe được giọng nam trầm thấp, mặt Gia Ý như bị bóng, trong đầu hiện lên dáng vẻ lúc say rượu vào đêm qua, còn được anh tự mình hầu hạ tắm rửa, hiện tại mắt mặt chết người, nửa ngày không nói gì.

“Alo?” Giọng người đàn ông đầy nghi ngờ, không có tín hiệu sao? Rõ ràng đã nghe máy sao lại không có giọng nói.

Gia Ý điều chỉnh lại cảm xúc, được rồi, chuyện kia đã qua rồi, coi như không biết đi. Cô hắng giọng nói: “Mặt trời đã lên cao, đương nhiên phải dậy, tôi cũng không phải heo.”

Tuy không nhìn thấy mặt cô, Hoắc Chấn Dương lại có thể tưởng tượng ra biểu cảm lúc này của cô, khẳng định là đôi môi đỏ hồng vênh lên, không biết vì sao rất muốn chọc ghẹo cô nhóc này một chút.

Anh đề thấp giọng nói, có vài phần tà mị: “Phải không, vậy tối hôm qua là ai say như chết, đập cũng đập không tỉnh, ôm cổ tôi để tôi tắm rửa cho?”

“Anh ——” Cô không muốn nhắc tới việc này, anh lại cố tình nói ra, suýt chút nữa ném điện thoại đi, đỏ mặt nói: “Tôi mới không có, rõ ràng là anh lừa tôi……”

Hoắc Chấn Dương thu hồi giọng điệu: “Đúng rồi, đều thấy tư liệu chưa?”

“Thấy.” Giọng cô như muỗi vo ve.

“Nhớ kỹ, đó là thân phận sau này của cô.” Giọng điệu chém đinh chặt sắt, tựa như vương giả ra lệnh với nữ nô.

Cô bĩu môi lải nhải: “Rốt cuộc tôi phải giả làm bạn gái của anh bao lâu. Anh đã đồng ý giúp tôi tìm người nhà đấy?”

“Sao nào, mới bao lâu liền không kiên nhẫn?” Giọng người đàn ông không vui: “Giao dịch này là do tôi quyết định.”

Gia Ý cảm giác được sự lạnh lùng của anh.

Kể cả cách một cái điện thoại, khí chất mạnh mẽ tràn đầy sự lạnh lùng của anh cũng có thể làm cả người cô nổi da gà.

Cùng anh vào nội thành, chỉ ngắn ngủi một ngày, liền thấy được năng lực của anh, nếu anh tức giận, không giúp mình điều tra thì làm sao bây giờ.

Còn có, tùy tiện là một vệ sĩ ở bên cạnh anh cũng lợi hại như vậy, còn từng vào chiến trường ở vùng Trung Đông, không hài lòng một cái, hạ lệnh tùy tiện bóp chết mình cũng rất dễ dàng đi?

Không được, không thể đắc tội anh.

Gia Ý chớp chớp hàng mi dài, động đậy môi, rất thông minh thả nhẹ giọng nói: “Chỉ là hỏi một chút nha.”

Người đàn ông ở đầu bên kia rất hài lòng với sự thức thời của cô: “Nếu muốn đi dạo phố, nhớ rõ để George đi theo. Lúc nào cũng phải mang theo điện thoại, đây là điện thoại để tôi liên lạc với cô, không được bỏ qua tin nhắn cùng cuộc gọi của tôi.”

“Được rồi được rồi.” Thật là một hoàng đế a, Gia Ý lại mở điện thoại ra, quả nhiên trong danh bạ chỉ có một mình Hoắc Chấn Dương!

“Hử?” Hoắc Chấn Dương nhú mày, nhận thấy cô đang qua loa.

“Không có gì, biết rồi, anh đi làm việc đi, khẳng định rất bận đi.” Gia Ý chỉ có thể dùng làm nũng để lừa dối qua cửa, cuối cùng cúp điện thoại.

Gia Ý nghĩ nghĩ lại cầm điện thoại, kết nối WIFI, ở trên mạng tải xuống ảnh chụp đầu heo, đổi thành ảnh báo cuộc gọi của Hoắc Chấn Dương.

Lại chơi ác tìm tiếng chuông “Điện báo heo” đổi thành tiếng chuông của anh.

Nhìn cái đầu heo lớn trên tên của anh, lại bật tiếng chuông điện thoại của riêng anh “Heo tới ~ heo tới ~”, Gia Ý ha ha cười rộ lên, tâm trạng thoải mái hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-1: Người đàn ông xấu xa (1)

Lướt web một lát, lúc gần đến giữa trưa, Gia Ý có chút nhàm chán.

Có nên đi ra ngoài dạo chơi chút không? Dù sao anh đã cho phép rồi.

Thế nhưng đi đâu đây? Trong ấn tượng của cô cũng không thấy quen thuộc với thành phố G, có lẽ cô cũng không phải người thành phố G?

Đang suy nghĩ, chuông điện thoại trong phòng ngủ vang lên.

“Gia Ý sao?” Đầu bên kia điện thoại là một giọng nói già nua quen thuộc.

Gia Ý lập tức nhớ ra, có chút vui mừng: “Là Hoắc lão gia?”

“Đúng vậy. Chấn Dương đến công ty rồi à?” Hoắc Thiên Phái thấy cô gái nhận ra mình ngay, nở nụ cười.

“Ừ, đúng vậy.”

“Hiện tại có thời gian không?”

Gia Ý đang nhàn rỗi đến mức meo, gật đầu như gà con mổ thóc: “Vâng, có a.” Có rất nhiều thời gian đấy!

“Bác đã phái tài xế đến Hào Đình, chắc bây giờ đã chờ ở cửa khách sạn, có hứng thú tới Hoắc Viên làm khách không?”

Gia Ý nhận ra được ông cụ thật lòng mời mình đến, nhưng nhớ đến tối hôm qua mình khuyên giải hai cha con bọn họ, dáng vẻ của Hoắc Chấn Dương như hận không thể xé nát mình, lại có chút do dự: “Bác trai, cháu rất muốn đến làm khách, nhưng.....”

“Nhưng Chấn Dương không thích cháu tiếp xúc với bác, phải không?” Hoắc Thiên Phái giúp Gia Ý nói ra nửa câu còn lại.

Gia Ý ậm ừ một chút, không lên tiếng.

Hoắc Thiên Phái thờ dài: “Được rồi, bác cũng không trách cháu, dù sao bác cũng không có việc gì, chỉ là suy nghĩ muốn tìm hiểu cô gái mà Chấn Dương ưa thích.....”

“Không sao,” Gia Ý có chút không dễ chịu, buột miệng thốt ra: “Anh ấy cũng chưa nói không cho cháu đến Hoắc Viên, cháu sẽ đến chơi với bác trai, giờ đi luôn.”

Mười lăm phút sau, Gia Ý mặc xong, ra khỏi phòng.

George đứng ở cửa thấy cô đi ra, tiến lên vài bước: “La tiểu thư muốn đi ra ngoài dạo phố? Tôi đi chuẩn bị xe trước.”

“Tôi muốn đi Hoắc Viên.” Gia Ý nói.

“Hoắc Viên?” Khuôn mặt lạnh lùng của George hiện lên sự kinh ngạc, có ý ngăn cản, “La tiểu thư, tổng tài có quy định hành trình đi ra ngoài của ngài, cũng không có địa điểm Hoắc Viên này.”

Có ý tứ gì? Chẳng lẽ cô đi nơi nào, không đi nơi nào, còn phải được anh cho phép?

Gia Ý cắn môi, trong lòng mắng người đàn ông xấu xa kia vài câu, lại nở nụ cười ngọt ngào, chớp chớp mắt nói với người đàn ông trước mặt: “Nhưng anh cũng không nói là không cho đi, đúng không?”

Như thế..... George bị cô gái hỏi lại đến ngẩn ra, do dự một lát, cô gái đã đi đến cửa thang máy, anh ta đành phải nhanh chóng đuổi theo.

Cửa khách sạn lớn Hào Đình, xe của Hoắc Viên đã đậu ở đó hồi lâu.

Ngày hôm qua tài xế của Hoắc gia đã gặp qua Gia Ý, vội xuống xe mở cửa xe, mời Gia Ý ngồi vào ghế sau, George ngồi bên ghế phụ.

Vào ban ngày, Hoắc Viên có vẻ càng thêm khí phái trang nghiêm hơn buổi tối hôm qua.

Âu quân gia dẫn theo một đám người hầu đã sớm đứng ở cửa chờ khách đến.

Sau khi xuống xe, Âu quân gia dẫn Gia Ý đi vào Hoắc Viên, vừa đi vừa hòa ái nói: “Bây giờ lão gia đang ở nhà ẩm trồng hoa, Gia Ý tiểu thư đi theo tôi.”

“Hình như bác trai rất coi trọng số hoa lan trong nhà ẩm kia.” Gia Ý có chút tò mò.

Âu quân gia chần chờ một chút, chung quy vẫn thờ dãi: “Có thể không coi trọng sao?”

“Hả?” Gia Ý bị khơi dậy sự tò mò, đôi mắt nhìn thẳng vào Âu quân gia.

“Trước kia phu nhân thích nhất hoa lan, tên cũng có một chữ Lan, sau khi qua đời, lão gia mời nhà thiết kế Italy, tốn số tiền lớn ở Hoắc Viên xây dựng một nhà ẩm trồng hoa bằng pha lê, dời toàn bộ số hoa lan mà phu nhân để lại vào trong, tỉ mỉ bảo hộ, còn thỉnh thoảng vận chuyển hoa lan từ khắp nơi trên thế giới về để nuôi dưỡng, nhiều năm như vậy, lão gia coi số hoa lan đó như mạng sống.”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-2: Người đàn ông xấu xa (2)

Phu nhân đã mất chính là mẹ ruột của Hoắc Chấn Dương?

Không thể tưởng được chủ tịch tập đoàn Hoắc Thị ở trong thương trường oai phong một cõi, vậy mà lại là một người thâm tình, vẫn nhớ nhung người vợ đã mất như vậy.

Gia Ý có chút cảm thán, trong lòng lại khẽ động, đoán được chút gì đó, chẳng lẽ quan hệ của Hoắc Chấn Dương cùng Hoắc lão gia không tốt, có liên quan đến người mẹ ruột kia sao?

Tuy rằng người đàn ông kia rất không thích cô tìm hiểu việc tư của anh, ngày hôm qua còn bởi vậy “Trừng phạt” cô, nhưng Gia Ý là loại người tò mò vết sẹo khép miệng liền quên đau, thật sự nhịn không được: “Âu quân gia, phu nhân trước kia, vì nguyên nhân gì mà qua đời?”

Dù sao La tiểu thư là bạn gái của đại thiếu gia, lại được lão gia yêu thích như vậy, Âu quân gia đã coi cô là một nửa chủ nhân, cũng không dấu diếm nhiều, thờ dãi nói: “Trái tim của phu nhân luôn không được tốt, sau khi sinh đại thiếu gia, thân thể suy yếu hơn rất nhiều, hàng năm bệnh tật ốm yếu, lúc lão gia còn trẻ, có một lần đi Châu Âu bàn chuyện làm ăn, lúc đó việc làm ăn này rất quan trọng có liên quan đến sự phát triển của công ty, trong lúc này, phu nhân ở trong nước đã phát bệnh, bác sĩ cũng đã thông báo bệnh tình nguy kịch, lão gia thấy chỉ cần mấy ngày nữa là bàn xong việc làm ăn này, nhịn xuống nóng vội, cũng không lập tức trở về, chờ đến sau khi bàn xong việc này lại trở về..... Phu nhân đã..... Ai, phu nhân cũng không kịp gặp mặt lão gia lần cuối cùng, khoảng thời gian sau cùng đều là đại thiếu gia hầu hạ ở cạnh giường. Từ đó về sau, đại thiếu gia liền lạnh nhạt với lão gia, mấy năm nay, quan hệ của hai cha con luôn không nóng không lạnh như vậy.”

Thì ra là thế.

Trong mắt Gia Ý cũng có chút âm ảm, quả nhiên người đàn ông kia đối xử lạnh nhạt với Hoắc Thiên Phái là có nguyên nhân.

Lúc nói chuyện, hai người đã đi tới bên ngoài nhà ẩm trồng hoa.

Ánh nắng buổi chiều vàng óng ánh, xuyên thấu qua cửa kính chiếu sáng cả căn phòng pha lê.

Hoắc Thiên Phái cầm trong tay kéo cắt hoa, tự mình sửa sang lại trạc cây của những cây Lan Quân Tử mới được vận chuyển từ nước ngoài về, vừa ngắt đầu lên liền thấy lão Âu dẫn một cô gái đi tới bên ngoài căn phòng pha lê.

Trên mặt ông lộ ra ý cười, đứng lên.

Gia Ý thanh thúy hô một tiếng: “Cháu chào bác trai.”

“Đưa nhò này, mau vào đây.” Hoắc Thiên Phái tiếp đón.

Sau khi Gia Ý đi vào, liền đi theo ông cụ thưởng thức những chậu lan quý báu được chuyển về từ nước ngoài.

Hoắc Thiên Phái thấy Gia Ý tới đây liền vui vẻ, máy hát cũng mở ra, không ngừng hỏi tình huống gia đình của Gia Ý.

Gia Ý dựa theo sổ tài liệu Hoắc Chấn Dương đưa cho để trả lời, âm thầm thở phào một hơi, may mắn vẫn còn nhớ rõ.

Trò chuyện một lát, Hoắc Thiên Phái xoay chuyển ánh mắt, ánh mắt dừng ở trên người George đứng ở bên ngoài, ý cười gia tăng: “Nhìn ra được, thằng nhóc kia thật sự cưng chiều cháu a.”

“A?” Gia Ý sững sốt.

“George kia là người đắc lực bên cạnh nó, cũng là vệ sĩ được tin tưởng nhất, đã đi theo nó bảy tám năm, chưa bao giờ rời khỏi người, vậy mà bây giờ lại đưa cho cháu dùng.” Hoắc Thiên Phái cười rộ lên, “Trước kia bác muốn mượn George dùng mấy ngày, nó cũng chưa đồng ý.”

Gia Ý đỏ mặt, mím môi một cái: “Cháu còn không muốn đâu, đi theo ở phía sau, thật dọa người, người khác còn tưởng rằng cháu là lão đại xã hội đen đây, lại nói ban ngày ban mặt, cũng không có chuyện gì, căn bản không cần vệ sĩ gì đó.”

Không đúng, không phải lão đại xã hội đen, sẽ cho rằng mình là chị dâu của đám xã hội đen đi?

Mình đang suy nghĩ lung tung rồi loạn cái gì vậy! Sắc mặt lại càng hồng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19-1: Nhưng cũng không liên quan gì (1)

Hoắc Thiên Phái nhìn sắc mặt cô đỏ bừng, giống một quả táo đỏ, cười nói: “Hoắc gia đi đến giai đoạn này, không biết có bao nhiêu hạng người xấu xa đánh chủ ý, nếu cháu là người của Chấn Dương, cũng chính là nửa người trong nhà, cho nên, tuyệt đối không thể thiếu một vệ sĩ giỏi giang.”

Gia Ý ngoan ngoãn gật đầu, trong lòng lại đánh bàn tính, con trai của ngài đầu sỏ cháu bị người xấu nhìn trúng, là sợ cháu chạy mới đứng đi!

Nhìn dáng vẻ vui mừng của ông cụ, cô thực sự có chút áy náy, nếu ông cụ biết mình là bạn gái giả, nhất định sẽ rất thất vọng đi.

Bất tri bất giác, sắc trời dần tối.

Hoắc Thiên Phái thấy cô không ngừng nhìn thời gian trên điện thoại, liền biết thằng nhóc kia có quy định thời gian đi ra ngoài, không muốn làm cô khó xử: “Gia Ý, cháu đi về trước đi, bác biết, Chấn Dương không thích cháu tới Hoắc Viên.”

Gia Ý mím môi, rốt cuộc nhìn không được: “Thật ra bác trai vẫn rất tốt với bác gái, đến bây giờ còn dùng hoa lan để tưởng niệm bác gái, về sau anh ấy nhất định sẽ hiểu.”

Hoắc Thiên Phái ngăn ra, không nghĩ tới cô đã biết, lại không tức giận, cười cười, nụ cười có chút thương cảm: “Trước khi bà ấy chết, bác cũng không thể gặp bà ấy một lần cuối cùng, để bà ấy một người lẻ loi rồi đi. Chấn Dương hận bác cũng đúng thôi.”

“Nhất định bác trai có lý do của mình.” Đôi mắt Gia Ý tỏa sáng lấp lánh, thập phần khẳng định nói.

Hoắc Thiên Phái có chút cảm động, mấy chục năm nay chưa từng mở rộng cõi lòng, cảm khái: “Lúc bệnh tình của Bội Lan nguy kịch, sợ ảnh hưởng tới việc bác đi nói chuyện làm ăn, đã gọi điện cho bác, lừa bác nói không có việc gì, đã khỏe rồi, để bác về muộn hai ngày, không cần phải gấp gáp.....”

Lúc nói biểu tình vô cùng thương tâm, “Bác đâu biết rằng bà ấy lừa bác vì muốn bác yên tâm? Cứ như vậy, bỏ lỡ cơ hội gặp mặt lần cuối.”

“Vì sao bác trai không giải thích với Chấn Dương?” Gia Ý nhú mày.

“Hữu dụng sao?” Hoắc Thiên Phái cười khò lắc đầu, càng giải thích, con trai càng cho rằng mình đang che giấu sự thất trách, ông ôn hòa nói: “Không còn sớm, cháu đi trước đi. Bác kêu lão Âu tiễn cháu.”

Gia Ý đứng dậy: “Không cần, cháu nhớ đường, không cần làm phiền Âu quản gia, George đi theo cháu là được.”

Hoắc Thiên Phái cười cười, theo ý cô.

Gia Ý rời khỏi nhà ẩm trồng hoa, dọc theo đường nhỏ đi đến cửa lớn Hoắc Viên, George cũng theo ở phía sau cách đó không xa.

Gần đến 6 giờ chiều, không biết người đàn ông kia đã về khách sạn chưa? Vẫn nên về nhanh chút! Cô bước đi nhanh hơn.

Mới đi ra cửa lớn Hoắc Viên, phía trước xuất hiện một bóng dáng cao lớn.

Người đàn ông thấy Gia Ý, chọn môi, đi lên trước chặn đường.

Gia Ý nhìn người đàn ông trước mắt, tuổi trẻ anh tuấn, mái tóc màu nâu, từ trên xuống dưới đều mặc hàng hiệu, vừa thấy liền biết là cậu ấm, khuôn mặt có chút tương tự với ai đó, a, đúng, là Diêu Trần Như mới gặp hôm qua.

Chẳng lẽ là con trai Diêu Trần Như, em trai cùng cha khác mẹ của người đàn ông kia?

Hoắc Chấn Hiền nghe nói hôm qua anh trai dẫn bạn gái tới Hoắc Viên, vừa nãy nghe nói vị La tiểu thư kia lại tới nữa, anh ta liền lặng lẽ đi đến gần nhà kính trồng hoa, nhìn thấy cô gái đang nói chuyện vui vẻ với ông cụ ở bên trong, ánh mắt không khỏi chột lóe, a, người này chính là tân sủng mới của anh trai.

Hóa ra, cái người như quý la sát luôn mặt lạnh trong thương trường, nhiều năm không có bạn gái, vẫn có người yêu thích?

Tuy cô gái này còn non chút, gia thế cũng rất bình thường, nhưng lớn lên không tệ, bề ngoài giống như một đóa hoa bách hợp, làm đàn ông có loại ảo giác muốn nắm cô trong bàn tay để chà đạp.

Càng đáng quý hơn là có thể khiến ông cụ vui vẻ.

Bởi vì việc phái paparazzi theo dõi anh trai đã bại lộ, tối hôm qua Hoắc Chấn Hiền trở về bị ông cụ mắng một trận, còn bị ông cụ khóa mấy tấm thẻ tín dụng, giờ phút này, trong mắt anh ta chột lóe tia sáng, toát ra vài phần lạnh lẽo.

Dựa vào cái gì tất cả những thứ tốt trên đời đều của anh trai.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19-2: Nhưng cũng không liên quan gì (2)

Anh ta không thắng được anh trai mặt sự nghiệp.

Nhưng nếu có thể lừa được cô gái nhìn như đơn thuần ở trước mặt đến tay, ngủ với cô, người đàn ông cao cao tại thượng luôn dẫm lên đầu mình kia, có thể tức chết không?!

Ha ha..... Nghĩ đến đây, Hoắc Chấn Hiền đã bắt đầu mưu tính làm thế nào để đào chân tường. Theo đuôi Gia Ý đi ra cửa lớn.

Tuy các phương diện của anh ta không so được với anh cả, nhưng mấy năm nay đã chơi đùa rất nhiều phụ nữ, kinh nghiệm phong phú, thoát nhìn cô gái này như một học sinh, nhất định rất dễ lừa.

“La tiểu thư? Tôi là Hoắc Chấn Hiền.” Người đàn ông đi lên trước, nho nhã lễ độ, mắt phượng hơi nhướng lên, “Cô đi một mình sao? Cần tôi đưa cô về không?”

“Không cần. Tôi đang vội, anh nhường đường một chút cảm ơn.” Gia Ý đang vội chạy về khách sạn, thấy anh ta chắn ở phía trước, dùng tay đẩy ra, thấy anh ta không động đậy, hai tròng mắt nổi lửa, tròng mắt liếc anh ta một cái, nhấn mạnh: “Cảm ơn!”

Hoắc Chấn Hiền quả thực không thể tin được, chưa từng có cô gái nào cự tuyệt anh ta, lại còn dùng cách thô lỗ như vậy.

Kể cả cô đang ở cùng anh trai, nhưng anh ta là Hoắc gia nhị thiếu, cũng tuyệt đối không kém, cô bị mù sao?

“Tôi chỉ là muốn tiễn La tiểu thư.” Hoắc Chấn Hiên không cam lòng, ngược lại càng tới gần một bước, “La tiểu thư không cần hiểu lầm, dù sao Hoắc Chấn Dương cũng là anh trai tôi. Tôi giúp anh trai chăm sóc cô một chút mà thôi.”

Nếu không phải anh ta chụp lên Hoắc Chấn Dương, cô cũng không đến mức bị Hoắc Chấn Dương quán lấy không bỏ, tiếp tục diễn kịch, ngọn lửa trong lòng Gia Ý không khỏi lớn hơn, miệng nhỏ vênh lên: “Hoắc Chấn Dương là anh trai anh, cũng không liên quan cái trứng gì, còn không phải bị đứa em trai như anh chơi xấu chụp lên đăng báo! Tránh ra, cảm ơn, chó ngoan không cản đường!”

“Cô dám chửi tôi! Tiện nhân!” Hoắc Chấn Hiên thay đổi sắc mặt, giờ tay lên đang muốn tát xuống, chợt thấy trước mặt có một bóng người, cánh tay tê rần, bị người ta tóm lấy.

“Buồn cười!” Hóa ra là con chó săn bên cạnh anh trai, Hoắc Chấn Hiên bị George tóm chặt tay, toàn bộ cánh tay đều muốn giật xuống, đau đến kêu to lên, “Mau buông ra, mày không biết ai là chủ nhân sao?”

“Chủ nhân của tôi là tổng tài, hiện tại là La tiểu thư.” George nói từng câu từng chữ, không có chút tình cảm nào.

“La tiểu thư cái gì! Còn không phải một con chó cái được kẻ có tiền bao nuôi! Chờ anh trai tôi chơi chán, cô liền chờ cuốn gói đi!” Hoắc Chấn Hiên chưa từng bị một đứa con gái chỉ vào mũi mũi, lúc này còn chưa nguôi giận, không chút hình tượng mặt Gia Ý.

“La tiểu thư.” George nhú mày lại, ý bảo Gia Ý có muốn tiếp tục dạy dỗ cái miệng thói của Hoắc Chấn Hiên không.

Gia Ý không nói chuyện, cười cười, thừa dịp George tóm tay anh ta không thể động đậy, cúi người tới gần vài bước, ngay lúc người đàn ông kia đang kiêu ngạo mặt không kịp để ý, nâng chân lên “Phanh” một cái, gót giày nhọn dài nặng nề dẫm xuống mu bàn chân của anh ta!

Hồ! May mắn hôm nay nghĩ gặp mặt bác trai, muốn thực nữ một chút, cho nên chọn một đôi giày cao gót!

Giày cao gót, trừ bỏ xinh đẹp, tuyệt đối là thứ thiết yếu để dạy dỗ tiện nhân!

“A ——” Trong cổ họng Hoắc Chấn Hiên phát ra một tiếng kêu gào thảm thiết.

“Nếu anh dám trở về nói lung tung với bác trai, tôi liền nói anh lừa dối tôi nha.” Gia Ý hạ giọng, chớp đôi mắt, ba phần tinh ranh, bảy phần mỉa mai hoặc lòng người, “Chắc Nhị thiếu mới bị bác trai mắng đi? Nếu bác trai biết anh chiếm tiện nghi của bạn gái anh trai, anh đoán xem bác trai sẽ làm gì anh?”

Rốt cuộc anh ta chọn phải loại con gái gì vậy?

Thoạt nhìn không phải cô gái này rất nhu nhược sao, quả thực là tiểu hồ ly tinh đùa bốn người ta trong lòng bàn tay!

Gia Ý ra hiệu cho George buông tay.

Hoắc Chấn Hiên che mu bàn chân bị đau, ngồi dưới đất, nửa ngày nói không nên lời.

Chính lúc này tiếng động cơ xe vang lên, chiếc xe thể thao màu đen gầm thét lao nhanh tới, ngừng ở cửa Hoắc Viên.

Cửa xe nâng lên, sắc mặt người đàn ông đẹp trai tối tăm, bước xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20-1: Đụng phải họng súng (1)

Khuôn mặt Hoắc Chấn Dương âm trầm, ánh mắt nhìn quét qua mọi người một cái, cuối cùng dừng lại trên người em trai, đôi mắt đen nhánh thâm thúy không cách nào nhìn thấu suy nghĩ, làm lòng to sau lưng mấy người dựng thẳng lên, không rét mà run.

“Anh trai, anh đã đến rồi a,” Hoắc Chấn Hiên có chút chột dạ, vội chịu đựng đau đớn bò dậy, liếc nhìn Gia Ý một cái, ác nhân cáo trạng trước, “Em chỉ là thấy La tiểu thư đi một mình, muốn giúp anh đưa cô ấy về, không nghĩ tới vì La tiểu thư này thật là quá đáng, coi lòng tốt là lòng lang dạ thú, làm George biến em thành đáng về này…… A, anh trai, xem ra lần này ánh mắt anh chẳng ra gì a, vậy mà chọn một người đàn bà đánh đá như vậy!”

Gia Ý thiếu chút nữa nhảy dựng lên, đang muốn giải thích cho mình, lại bị người đàn ông bên cạnh tóm lấy cổ tay.

“Đủ rồi, lên xe.” Giọng Hoắc Chấn Dương trầm thấp.

Gia Ý nhìn sắc mặt anh âm trầm đến đáng sợ, đè nén tức giận, lên xe trước.

“Sao nào, vậy là xong rồi? Em bị đánh như vậy là vô ích sao? Anh trai, anh còn muốn loại phụ nữ này sao?” Hoắc Chấn Hiên thấy anh trai không nói chuyện, khí thế kiêu ngạo lên.

Hoắc Chấn Dương ý bảo George lại đây, thì thầm một phen, lúc này khuôn mặt đẹp trai như người trời lại lạnh lẽo đến dọa người hơi xoay qua, miệt thị mà lạnh nhạt liếc Hoắc Chấn Hiên một cái, hơi híp mắt lại, giọng nói âm trầm tràn đầy sát khí như vọng lên từ lòng đất: “Cậu có tư cách xen vào việc tôi muốn loại phụ nữ gì sao? Cần thận mẹ con cậu lại mất một lớp da.”

“Đại ca..... Dù nói như thế nào, tôi là em trai anh! Mẹ con tôi là người nhà của anh a!” Hoắc Chấn Hiên bị khí lạnh quanh người anh đè ép.

“Em trai? Người nhà?” Hoắc Chấn Dương khẽ nhếch đôi môi mỏng, tựa như Diêm Vương mỉm cười làm người ta sợ hãi, đột nhiên ý cười trong mắt tràn đầy sát khí, “Vậy thì như thế nào?” Cánh tay dài duỗi ra, bóp lấy cổ anh ta.

Thon dài ngón tay khẽ động, xương cổ “Kèo kẹt” giòn vang, Hoắc Chấn Hiên hít thở không thông, lạnh lẽo đè ép.

Mấy năm nay, anh trai ở trên thương trường oai phong một cõi, từng bước thuận lợi, đánh tan một đám đối thủ cạnh tranh, tất nhiên cũng tự mình ngâm làm không ít việc!

Mặt ngoài, anh là Hoắc Chấn Dương tung hoành trong thương trường thành phố G, sau lưng, kỳ thật chính là quân vương làm mưa làm gió trong hắc đạo, chi phối vận mệnh mà tương lai của không biết bao nhiêu người!

Chỉ cần việc có lợi cho tập đoàn, anh hoàn toàn không quan tâm việc dùng thủ đoạn gì để lấy được, người thân tính là cái gì!

Ba năm trước, Hoắc thị cùng một doanh nghiệp của quốc đảo nào đó cạnh tranh một dự án lớn, ông chủ của doanh nghiệp đó đến quán bar uống rượu một đêm liền chết bất đắc kỳ tử!

Năm kia, hai lão đại của hắc bang Tam Liên ở Đài Loan quyết sống mái tranh giành vị trí, một người trong số đó suốt đêm bay tới thành phố G, tìm Hoắc Chấn Dương nhờ giúp đỡ, mười ngày sau, tên lão đại kia liền giành được vị trí bang chủ bang Tam Liên, từ đây đối với Hoắc Chấn Dương nói gì nghe nấy, vô cùng cảm kích!

Năm trước, phó tổng thống đất nước dầu mỏ Đông Á bị kẻ thù chính trị đuổi giết, nghe đồn nhập cư trái phép tới thành phố G, phó tổng thống không liên lạc với tòa thị chính thành phố, mà liên lạc với tập đoàn Hoắc thị trước. Không tới một tháng, tên đối thủ kia bị lật đổ, tập đoàn Hoắc Thị dùng chuyên cơ đưa người kia về nước, có thể thấy được quyền thế của Hoắc thị cũng nổi tiếng trên quốc tế!

Hoắc Chấn Hiên thở phì phò, mấy ngày hôm trước mình lại còn ăn gan hùm mật gấu, đi phải paparazzi chụp lên anh trai!

Nếu không phải nể mặt ông cụ, có lẽ, Hoắc Chấn Dương đã sớm khai đao với anh ta!

“Anh trai..... Em..... Việc chụp lên là em sai rồi, là em bị ma quỷ ám ảnh, em không bao giờ suy nghĩ vào tổng bộ nữa.” Lúc này Hoắc Chấn Hiên mới cảm thấy nghĩ lại còn sợ!

“Kèo kẹt” một tiếng, tay lại siết chặt vài phần, người đàn ông hơi nhướng mày, hình như cũng không vừa lòng những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhặt Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20-2: Đụng phải họng súng (2)

Lần này phản ứng của Hoắc Chấn Hiên còn tính là nhanh, tình ngộ lại: “La tiểu thư..... Em sẽ không tiếp xúc với cô ấy nữa, cũng sẽ không nói nhiều với cô ấy.....!”

Lúc này người đàn ông mới vừa lòng, ngón tay buông lỏng, lên xe khởi động động cơ, nhanh chóng rời khỏi Hoắc Viên.

Hoắc Chấn Hiên ngồi dưới đất, ngơ ngác nhìn chiếc xe lao nhanh rời đi, còn chưa lấy lại tinh thần, bị George vác lên trên vai, đi về phía hẻm nhỏ yên tĩnh ở bên cạnh.

“Anh, anh làm gì vậy, không phải tôi đã nhận sai với anh trai sao.....” Hoắc Chấn Hiên còn chưa kêu to ra tiếng, đã bị George bịt miệng lại.

“Tổng tài nói, vẫn phải cho nhị thiếu biết hậu quả khi phạm sai.” George xử lý theo việc công mà nói.

Người đàn ông cường tráng vác một tên công tử nhà giàu lên vai đi tới một hẻm nhỏ không người ở phía sau Hoắc Viên.

Mười giây sau, bên trong truyền đến tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế của một chàng trai và tiếng quyền đâm cước đá.

Kéo dài không tiêu tan, cực kỳ bi thảm.

*

“Anh để George đi dạy dỗ nhị thiếu?” Gia Ý ngồi trên ghế phụ suýt nữa bật lên.

“Ừ.” Người đàn ông nắm tay lái, giọng điệu rất bình thản.

Gia Ý có chút kinh ngạc, vốn dĩ cho rằng mình ra tay đánh em trai của anh, anh nhất định sẽ thiên vị em trai. Không nghĩ tới.

Vậy mà người đàn ông này lại bảo vệ một người ngoài như mình.

“Nhưng, dù sao nhị thiếu cũng là con trai của ông cụ, chẳng may trở về nói với ông cụ, có phải sẽ có ảnh hưởng không tốt với anh không?” Cô ngập ngừng.

“Nó dám nói bậy sao.” Hoắc Chấn Dương đánh vào tay lái, cảm thấy buồn cười lại có chút cảm động, cô gái nhỏ này lại đang quan tâm mình.

Dáng vẻ của người đàn ông tuấn mỹ bên cạnh làm Gia Ý có chút buồn cười về sự lo lắng của mình, người đàn ông này có sợ hãi cái gì sao?

Lúc này, Hoắc Chấn Dương mở miệng, lần này giọng điệu có chút lạnh lẽo: “Là ai cho phép cô đến Hoắc Viên?”

Xong rồi, cho rằng Hoắc nhị thiếu náo loạn như vậy, có thể che lấp việc mình tới Hoắc Viên, kết quả vẫn không tránh được bị anh thẩm vấn, Gia Ý le lưỡi, giả ngu: “Anh chưa nói không cho tôi đi a.”

Hoắc Chấn Dương cũng không dễ dàng dành như George, giọng nói lạnh hơn chút: “A, phải không, trước khi cô ra cửa, hẳn là George đã nói với cô những nơi cô được phép đi, không có địa điểm nào là Hoắc Viên đi.”

“..... Nhưng cũng không nói là không cho phép a.” Gia Ý thấy sắc mặt anh rất khó nhìn, tiếp giả vờ ngây thơ.

“Vậy sao trước khi đi không gọi cho tôi.” Hoắc Chấn Dương không để ý tới cô đang giả ngây thơ, tiếp tục thẩm vấn phạm nhân.

Gia Ý vội nói: “Điện thoại hết pin!”

“A, đúng không, lúc tôi đưa điện thoại cho cô vẫn còn đầy pin, nhanh như vậy liền hết pin?”

“Trước khi tôi rời khỏi khách sạn còn lướt web mấy tiếng đấy, sau khi ra cửa đang chuẩn bị gọi điện thoại cho anh, mới phát hiện hết pin.”

Tiểu hồ ly đứng là nhanh mồm dẻo miệng, đầu óc phản ứng rất nhanh.

Hoắc Chấn Dương cười lạnh, lấy ra điện thoại, ngay lập tức gọi cho cô.

“Được, tôi đây liền nhìn xem có phải thật sự hết pin không.”

Gia Ý nóng nảy, cũng không kịp tắt máy, chỉ có thể trông mong nghe tiếng chuông điện thoại vang lên.

“Heo tới, heo tới, éc éc éc heo gọi điện thoại cho bạn.”

Két! Phanh gấp một cái, xe thể thao ngừng ở ven đường.

Khuôn mặt tuấn lãng đen xì.

Gia Ý phản xạ có điều kiện hơi co lại, xong rồi! Đây thật là đụng vào họng súng!

“Đây là tiếng chuông quý quái gì, ai cho cô đổi lung tung?”

Hoắc Chấn Dương túm lấy chiếc túi nhỏ của cô, móc ra chiếc điện thoại màu trắng, không nghĩ tới việc đáng giận hơn còn ở phía sau, ảnh chụp ở bên cái tên trên màn hình rõ ràng là một đầu heo!

Mất thấy người đàn ông bên cạnh sắp bùng nổ, Gia Ý vội vàng cướp lại điện thoại nhét vào túi, cười rộ lên: “Ai nha, lúc lên mạng thấy tiếng chuông cùng hình ảnh rất đáng yêu, thuận tay thay đổi thôi, đổi lại không phải là được à!”

Bạn đang đọc truyện *Sủng Vợ Ngọt Ngào: Nhật Được Cô Vợ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

